

KNJIGA PROROKA JEZEKILJA

GLAVA 1

Godine tridesete, mjeseca ~etvrtoga, petoga dana, kad bijah me | u robljem na rijeci Hevaru, otvori{e se nebesa, i vidjeh utvare Bo`je.

1:2 Petoga dana toga mjeseca, pete godine otkako se zarobi car Joahin,

1:3 Do | e rije~ Gospodnja Jezekilju sinu Vuzijevu, sve{teniku, u zemlji Haldejskoj na rijeci Hevaru, i ondje do | e ruka Gospodnja nada nj.

1:4 I vidjeh, i gle, silan vjetar dola`a{e od sjevera, i velik oblak i oganj koji se razgorijeva{e, i oko njega svjetlost, a isred ognja kao jaka svjetlost;

1:5 Isred njega jo{ kao ~etiri `ivotinje, koje na o~i bijahu nalik na ~ovjeka;

1:6 I u svake bijahu ~etiri lica, i ~etiri krila u svake;

1:7 I noge im bijahu prave, a u stopalu bijahu im noge kao u teleta; i sijevahu kao ugla | ena mjed.

1:8 I ruke im bijahu ~ovje~ije pod krilima nad ~etiri strane, i lica im i krila bijahu na ~etiri strane.

1:9 Sastavljena im bijahu krila jedno s drugim; i ne okretahu se idu}i, nego svaka i | a{e naprema se.

1:10 I lice bija{e u sve ~etiri lice ~ovje~ije i lice lavovo s desne strane, a s lijeve strane lice volujsko i lice orlovo u sve ~etiri.

1:11 I lica im i krila bijahu razdijeljena ozgo; u svake se dva krila sastavljahu jedno s drugim, a dva pokrivalu im tijelo.

1:12 I svaka i | a{e pravo naprema se; i | ahu kuda duh i | a{e, i ne okretahu se idu}i.

1:13 I na o~i bijahu te `ivotinje kao `ivo ugljevlje, gorahu na o~i kao svije}e; taj oganj prola`a{e

izme | u `ivotinja i svijetlja{e se, i iz ognja izla`a{e munja.

1:14 I `ivotinje tr~ahu i vra}ahu se kao munja.

1:15 I kad gledah `ivotinje, gle, to~ak jedan bija{e na zemlji uza svaku `ivotinju prema ~etiri lica njihova.

1:16 Obli~jem i napravom bijahu to~kovi kao boje hrisolitove, i sva ~etiri bijahu jednaka, i obli~jem i napravom bijahu kao da je jedan to~ak u drugom.

1:17 Kad i | ahu, i | ahu sva ~etiri svaki na svoju stranu, i idu}i ne skretahu.

1:18 I naplaci im bijahu visoki strahota; i bijahu naplaci puni o~iju unaokolo u sva ~etiri.

1:19 I kad i | ahu `ivotinje, i | ahu i to~kovi uz njih; i kad se `ivotinje podizahu od zemlje, podizahu se i to~kovi.

1:20 Kuda duh i | a{e, onamo i | ahu, i podizahu se to~kovi prema njima, jer duh `ivotinjski bje{e u to~kovima.

1:21 Kad one i | ahu, i | ahu i oni; i kad one stajahu, stajahu i oni; i kad se one podizahu od zemlje, podizahu se i to~kovi prema njima, jer duh `ivotinjski bje{e u to~kovima.

1:22 A nad glavama `ivotinjama bija{e kao nebo, po vi | enju kao kristal, stra{no, razastrto ozgo nad glavama njihovijem.

1:23 A pod tijem nebom bijahu im krila pru`ena, jedno prema drugom, a dva krila svakoj pokrivalu tijelo.

1:24 I ~ujah huku krila njihovijeh kad i | ahu kao da bje{e huka velike vode, kao glas svemogu}ega i kao graja u okolu; i kad stajahu, spu{tahu krila.

1:25 I kad stav{i spu{tahu krila, ~uja{e se glas ozgo iz neba, koje bija{e nad glavama njihovijem.

1:26 I ozgo na onom nebu {to im bija{e nad glavama, bija{e kao prijesto, po vi|enju kao kamen safir, i na prijestolu bija{e po obli~ju kao ~ovjek.

1:27 I vidjeh kao jaku svjetlost, i u njoj unutra kao oganj naokolo, od bedara gore, a od bedara dolje vidjeh kao oganj i svjetlost oko njega.

1:28 Kao duga u oblaku kad je ki{a, taka na o~i bija{e svjetlost unaokolo. To bija{e vi|enje slave Bo`je na o~ima; i kad vidjeh, padoh na lice svoje, i ~uh glas nekoga koji govora{e.

GLAVA 2

I re~e mi: sine ~ovje~ji, ustani na noge da govorim s tobom.

2:2 I u|e u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i slu{ah onoga koji mi govora{e.

2:3 I re~e mi: sine ~ovje~ji, ja te {aljem k sinovima Izrailjevijem, k narodima odmetni~kim, koji se odmetnu{e mene; oni i oci njihovi bi{e mi nevjerni do ovoga dana.

2:4 K sinovima tvrda obraza i uporna srca {aljem te ja, pa im reci: tako veli Gospod;

2:5 I poslu{ali ili ne poslu{ali, jer su dom odmetni~ki, neka znaju da je prorok bio me|u njima.

2:6 I ti, sine ~ovje~ji, ne boj ih se niti se boj njihovijeh rije~i, {to su ti uporni i kao trnje i `ivi{ me|u skorpionjama; ne boj se njihovijeh rije~i i ne pla{i se od njih, {to su dom odmetni~ki.

2:7 Nego im ka`i rije~i moje, poslu{ali ili ne poslu{ali, jer su odmetnici.

2:8 Ali ti, sine ~ovje~ji, slu{aj {to }u ti kazati, ne budi nepokoran kao taj dom nepokorni; otvori usta, i pojedi {to }u ti dati.

2:9 I pogledah, a to ruka pru`ena k meni, i gle, u njoj savijena knjiga.

2:10 I razvi je preda mnom, i bje{e ispisana iznutra i spolja, i bje{e u njoj napisan pla~ i naricanje i jaoh.

GLAVA 3

I re~e mi: sine ~ovje~ji, pojedi {to je pred tobom, pojedi ovu knjigu, pa idi, govori domu Izrailjevu.

3:2 I otvorih usta, i zalo`i me onom knjigom.

3:3 I re~e mi: sine ~ovje~ji, nahrani trbuh svoj, i crijeva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je, i bje{e mi u ustima slatka kao med.

3:4 Zatijem re~e mi: sine ~ovje~ji, idi k domu Izrailjevu, i govori im moje rije~i.

3:5 Jer se ne {alje{ k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, nego k domu Izrailjevu;

3:6 Ne k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora, kojima rije~i ne bi razumio; k njima da te po{ljem, poslu{ali bi te.

3:7 Ali dom Izrailjev ne}e te poslu{ati, jer ne}e mene da poslu{aju; jer je sav dom Izrailjev tvrda obraza i uporna srca.

3:8 Evo dadoh tebi obraz tvrd prema njihovu obrazu, i ~elo tvrdo prema njihovu ~elu.

3:9 Kao kamen dijamanat, tvr|e od stijene dadoh ti ~elo; ne boj ih se, niti se pla{i od njih, zato {to su dom odmetni~ki.

3:10 Potom re~e mi: sine ~ovje~ji, sve rije~i moje {to }u ti govoriti primaj u srce svoje i slu{aj u{ima svojim.

3:11 Idi k roblju, k sinovima naroda svojega, i govori im i reci im: tako veli Gospod Gospod; poslu{ali ili ne poslu{ali.

3:12 Tada podi`e me duh, i ~uh za sobom glas gdje se silno razlije`e: blagoslovena slava Gospodnja s mjesta njegovoga;

3:13 I lupu krila onijeh `ivotinja, koja udarahu jedno o drugo, i prasku to~kova prema njima, glas koji se silno razlijega{e.

3:14 I duh me podi`e i odnese, i i|ah `alostan od srdnje u duhu svom; ali ruka Gospodnja silna bje{e nada mnom.

3:15 I do|oh k roblju u Telaviv, koje stanova{e na rijeci Hevaru, i sjedoh gdje oni sje|ahu, i sjedjeh ondje me|u njima sedam dana ~ude}i se.

3:16 A poslije sedam dana do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

3:17 Sine ~ovje~ji, postavih te stra`arem domu Izrailjevu, da slu{a{ rije~i iz mojih usta i opominje{ ih od mene.

3:18 Kad re~em bezbo`niku: poginu}e{, a ti ga ne opomene{ i ne progovori{ mu da bi odvratio bezbo`nika od bezbo`noga puta njegova, da bi ga sa~uvao u `ivotu, onaj }e bezbo`nik poginuti sa svojega bezakonja; ali }u krv njegovu iskati iz tvojih ruku.

3:19 A kad ti opomene{ bezbo`nika, a on se i ne vrati od bezbo`nosti svoje i sa zloga puta svojega, on }e poginuti s bezakonja svojega, a ti }e{ sa~uvati du{u svoju.

3:20 Ako li se pravednik odvrati od pravde svoje, i stane ~initi bezakonje, i ja mu podmetnem na {to }e se spota}i, te pogine, a ti ga ne opomenu, on }e poginuti sa svoga grijeha, i ne}e se pomenuti pravedna djela njegova {to je ~inio, ali }u krv njegovu iskati iz tvoje ruke.

3:21 Ako li ti opomene{ pravednika da ne grije{ i pravednik, i on prestane grije{iti, on }e `ivjeti, jer primi opomenu, i ti }e{ sa~uvati du{u svoju.

3:22 I do|e ondje nada me ruka Gospodnja, i re~e mi: ustani, izidi u polje, i ondje }u govoriti s tobom.

3:23 I ustav{i otidoh u polje, a gle, slava Gospodnja staja{e ondje kao slava koju vidjeh na rijeci Hevaru, i padoh na lice svoje.

3:24 I u|e u me duh, i postavi me na noge; i progovori sa mnom i re~e mi: idi, zatvori se u ku}u svoju.

3:25 Jer, sine ~ovje~ji, evo, metnu}e na te uzice, i sveza}e te njima, i ne}e{ izlaziti me|u njih.

3:26 I ja }u u~initi da ti se jezik prilijepi za grlo, te }e{ onijemjeti, i ne}e{ ih karati, jer su dom odmetni~ki.

3:27 Ali kad ti progovorim, otvori}u ti usta, i kaza}e{ im: ovako veli Gospod Gospod; ko }e slu{ati, neka slu{a, a ko ne}e slu{ati, neka ne slu{a; jer su dom odmetni~ki.

GLAVA 4

A ti, sine ~ovje~ji, uzmi opeku i metni je preda se, i izre`i na njoj grad Jerusalem.

4:2 I postavi oko njega opsadu, i na~ini kule prema njemu, i iskopaj oko njega opkop, i postavi vojsku oko njega, i namjesti ubojne sprave oko njega.

4:3 Potom uzmi tavicu gvozdenu, i metni je kao gvozden zid izme|u sebe i grada, i okreni lice svoje suprot njemu, i on }e se opsjesti, i ti }e{ ga opsjesti. To }e biti znak domu Izrailjevu.

4:4 Potom lezi na lijevu stranu svoju, i metni na nju bezakonje doma Izrailjeva; koliko dana uzle`i{ na njoj, toliko }e{ nositi njihovo bezakonje.

4:5 A ja ti dajem godine bezakonja njihova brojem dana, trista i devedeset dana, i toliko }e{ nositi bezakonje doma Izrailjeva.

4:6 A kad ih navr{i{, onda lezi na desnu stranu svoju, i nosi bezakonje doma Judina ~etrdeset dana; po jedan dan dajem ti za godinu.

4:7 I okreni lice svoje prema opkoljenom Jerusalimu zagaliv{i mi{icu svoju, i prorokuj protiv njega.

4:8 I evo veza}u te uzicama da se ne prevrne{ s jedne strane na drugu dokle ne navr{i{ dane opsade svoje.

4:9 I uzmi p{enice i je~ma i boba i le}a i prosa i krupnika, i saspri sve u jedan sud, i na~ini od toga sebi hljeba prema broju dana u koje }e{ le`ati na svojoj strani, tri stotine i devedeset dana je}e{ ga.

4:10 I jela tvojega {to }e{ jesti neka bude mjerom dvadeset sikala na dan; na rokove jedi ga.

4:11 I vodu pij mjerom, po {estinu ina, pij na rokove.

4:12 A hljeb prijesan je~men jedi, ispekav ga na kalu ~ovje~ijem na njihove o~i.

4:13 I re~e Gospod: tako }e jesti sinovi Izrailjevi hljeb svoj ne~ist me|u narodima u koje }u ih razagnati.

4:14 Tada rekoh: ah Gospode Gospode, gle, du{a se moja nije oskvrnila, jer od djetinjstva svojega dosada nijesam jeo mrcinoga ni {to bi zvijerka razdrla, niti je u{lo u usta moja meso ne~isto.

4:15 A on mi re~e: vidi, dajem ti gove | u balegu mjesto ~ovje~ijega kala, da na njoj ispe~e{ sebi hljeb.

4:16 Zatijem re~e mi: sine ~ovje~ji, evo ja }u slomiti potporu u hljebu u Jerusalmu, te }e jesti hljeb na mjeru i u brizi, i vodu }e piti na mjeru i u ~udu.

4:17 Jer }e im nestati hljeba i vode da }e se ~u-diti me | u sobom i sasu{i}e se od bezakonja svoje-ga.

GLAVA 5

Potom, sine ~ovje~ji, uzmi no` o{tar, britvu bri-ja-ku uzmi, i pusti je po glavi svojoj i po bra-di svojoj, pa uzmi mjerila i razdijeli.

5:2 Tre}inu sa`ezi ognjem usred grada, kad se navr{e dani opsade, a drugu tre}inu uzmi i isijeci ma~em oko njega, a ostalu tre}inu razmetni u vje-tar, i ja }u izvu}i ma~ za njima.

5:3 Ali uzmi malo, i zave`i u skut svoj.

5:4 I od toga jo{ uzmi i baci u oganj i sa`ezi og-njem; odatle }e iza}i oganj na sav dom Izrailjev.

5:5 Ovako veli Gospod Gospod: ovo je Jerusa-lim koji postavih usred naroda i opto~ih ga zemlja-ma.

5:6 Ali promijeni zakone moje na bezakonje ve-}ma nego narodi, i uredbe moje ve}ma nego ze-mlje {to su oko njega, jer odbaci{e moje zakone, i ne hodi{e po mojim uredbama.

5:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to posta-ste gori od naroda koji su oko vas, ne hodiste po mojim uredbama i ne izvr{ivaste mojih zakona, pa ni po uredbama naroda koji su oko vas ne ~iniste,

5:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo i mene na te, i izvr{i}u usred tebe sudove na vidiku naro-dima;

5:9 I u~ini}u ti {to jo{ nijesam u~inio niti }u vi{e u~initi za sve gadove tvoje.

5:10 Zato oci }e jesti sinove usred tebe, i sinovi }e jesti oce svoje, i izvr{i}u na tebi sudove i rasija-}u sav ostatak tvoj u sve vjetrove.

5:11 Zato, tako ja `iv bio, veli Gospod Gospod, {to si oskvrnio moju svetinju svakojakim ne~isto-tama svojim i svakojakim gadovima svojim, zato }u i ja tebe potrti, i ne}e oko moje `aliti, niti }u se smilovati.

5:12 Tre}ina }e tvoja pomrijeti od pomora, i od gladi }e izginuti usred tebe, a druga }e tre}ina pasti od ma~a oko tebe, a tre}inu }u rasijati u sve vjetro-ve, i izvu}i }u ma~ za njima.

5:13 I tako }e se izvr{iti gnjev moj i namiri}u ja-rost svoju na njima i zadovolji}u se, i oni }e po-znati da sam ja Gospod govorio u revnosti svojoj kad izvr{im gnjev svoj na njima.

5:14 I u~ini}u od tebe pusto{ i rug me | u narodi-ma koji su oko tebe pred svakim koji prolazi.

5:15 I bi}e{ rug i sramota i nauk i ~udo narodi-ma {to su oko tebe kad izvr{im sudove na tebi gnjevom, jaro}u i ljutijem karanjem; ja Gospod rekoh;

5:16 Kad pustim na vas ljute strijele gladi, koje }e biti smrtno, koje }u pustiti da vas zatrem, i kad glad navalim na vas i slolim vam potporu u hlje-bu,

5:17 Kad pustim na vas glad i ljute zvijeri, koje }e ti djecu izjesti; i kad pomor i krv pro | u kroza te, i kad pustim ma~ na te. Ja Gospod rekoh.

GLAVA 6

Opet mi do | e rije~ Gospodnja govore{i}i:

6:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema gorama Izrailjevijem, i prorokuj protiv njih,

6:3 I reci: gore Izrailjeve, ~ujte rije~ Gospod Go-spoda, ovako veli Gospod Gospod gorama i humo-vima, potocima i dolinama: evo me, ja }u pustiti na vas ma~ i obori}u visine va{e.

6:4 I va{i }e se oltari raskopati, i sun~ani likovi va{i izlomi}e se, i povalja}u pobijene va{e pred ga-dnijem bogovima va{im.

6:5 I pobaca}u mrtva tjelesa sinova Izrailjevijeh pred gadne bogove njihove, i razmetnu}u kosti va-}e oko oltara va{ih.

6:6 Svuda gdje nastavate gradovi }e se opusto{i-ti i visine }e opustjeti, i oltari }e se va{i raskopati i opustjeti, i gadni bogovi va{i izlomi}e se i ne}e ih vi{e biti, i sun~ani likovi va{i isje}i }e se, i djela }e se va{a uni{titi.

6:7 I pobijeni }e padati usred vas, i pozna}ete da sam ja Gospod.

6:8 Ali }u vas ostaviti nekoliko koji bi utekli od ma~a me|u narodima kad se rasijete po zemljama.

6:9 I koji vas uteku, opomenu}e se mene me|u narodima, gdje budu u ropstvu, kako mi dotu`a{e srcem svojim kurvarskim koje otstupi od mene, i o~ima svojim kurvarskim, kojima ido{e za gadnijem bogovima svojim, i sami }e sebi biti mrski za zla koja ~ini{e u svijem gradovima svojim.

6:10 I pozna}e da sam ja Gospod i da nijesam govorio uzalud da }u im u~initi to zlo.

6:11 Ovako veli Gospod Gospod: pljesni rukama i lupi nogom, i reci: jaoh! radi svijeh gadnijeh zala doma Izrailjeva, jer }e pasti od ma~a, od gladi i od pomora.

6:12 Ko bude daleko, umrije}e od pomora; a ko bude blizu, pa{e od ma~a; a ko ostane i bude opkoljen, umrije}e od gladi; tako }u navr{iti gnjev svoj na njima.

6:13 I pozna}ete da sam ja Gospod kad budu pobijeni njihovi me|u gadnijem bogovima njihovijem, oko oltara njihovijeh, na svakom visokom humu i na svijem vrhovima gorskim i pod svakim zelenijem drvetom i pod svakim granatijem hrastom, svuda gdje su kadili ugodnijem mirisima svijem gadnijem bogovima svojim.

6:14 Jer }u zamahnuti rukom svojom na njih, i obrati}u zemlju njihovu u pusto{ goru od pustinje Divlate po svijem stanovima njihovijem; i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 7

Potom do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

7:2 Sine ~ovje~ji, ovako ka`e Gospod Gospod za zemlju Izrailjevu: kraj, do|e kraj na ~etiri strane zemlji.

7:3 Do|e ti kraj, i pusti}u gnjev svoj na te, i sudi}u ti po putovima tvojim i obrati}u na te sve gadove tvoje.

7:4 I oko moje ne}e te po`aliti, niti }u se smilovati, nego }u putove tvoje obratiti na te, i gadovi }e tvoji biti usred tebe, i pozna}ete da sam ja Gospod.

7:5 Ovako veli Gospod Gospod: zlo, jedno zlo, evo ide.

7:6 Kraj do|e, kraj do|e, usta na te, evo do|e.

7:7 Do|e jutro tebi, stanovni~e zemaljski, do|e vrijeme, pribli`i se dan, kad }e biti polom a ne jeka gorska.

7:8 Sada }u odmah izliti jarost svoju na te, i navr{i}u gnjev svoj na tebi, i sudi}u ti po tvojim putovima, i obrati}u na te sve gadove tvoje.

7:9 Ne}e `aliti oko moje, niti }u se smilovati, da}u ti po putovima tvojim, i gadovi }e tvoji biti usred tebe, i pozna}ete da sam ja Gospod, koji bije.

7:10 Evo dana, evo do|e, jutro nasta, procvate prut, ponositost napupi.

7:11 Nasilje naraste prut bezakonja, niko ne}e ostati od njih ni od mno{tva njihova ni od buke njihove, niti }e biti naricanja za njima.

7:12 Do|e vrijeme, prispje dan; ko kupuje neka se ne raduje, i ko prodaje neka ne `ali, jer }e do}i gnjev na sve ljudstvo njihovo.

7:13 Jer ko prodaje, ne}e opet do}i do onoga {to proda, ako i ostane `iv; jer utvara za sve mno{tvo njihovo ne}e se vratiti natrag, i niko se ne}e okrijepiti bezakonjem svojim da sa~uva `ivot svoj.

7:14 Zatrubi{e u trube, i spremi{e sve; ali nema nikoga da iza|e u boj, jer se gnjev moj raspalio na sve ljudstvo njihovo.

7:15 Napolju ma~, a unutra pomor i glad; ko bude u polju, poginu}e od ma~a; a ko bude u gradu, njega }e glad i pomor pro`drijeti.

7:16 A koji ih uteku, izbavi}e se i bi}e po gorama kao golubovi iz dolina, svi }e uzdisati, svaki za svoje bezakonje.

7:17 Sve }e ruke klonuti i sva }e koljena postati kao voda.

7:18 I pripasa}e oko sebe kostrijet, i drhat }e ih popasti, i na svakom }e licu biti stid, i sve }e im glave biti }elave.

7:19 Srebro }e svoje pobacati po ulicama, i zlato }e njihovo biti kao ne-istota; srebro njihovo i zlato njihovo ne}e ih mo}i izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; ne}e nasititi du}e svoje niti }e napuniti trbuha svojega, jer im je bezakonje njihovo spoticanje.

7:20 Jer slavni nakit svoj obrati}e na oholost, i na-ini}e od njega likove gadova svojih, gnusobe svoje; zato u-inih da im je ne-istota.

7:21 I da}u ga u ruke inostrancima da ga razgrabe, i bezbo`nicima na zemlji da je plijen, i oskvrni}e ga.

7:22 I odvrati}u lice svoje od njih, i oskvrni}e svetinju moju, i u}i }e u nju lupe`i i oskvrni}e je.

7:23 Na-ini verige, jer je zemlja puna krvnoga suda, i grad je pun nasilja.

7:24 Zato }u dovesti najgore izme|u naroda da naslijede ku}e njihove, i ukinu}u oholost silnijeh, i sveta mjesta njihova oskvrni}e se.

7:25 Ide pogibao; oni }e tra`iti mira, ali ga ne}e biti.

7:26 Nevolja za nevoljom dolazi}e, i glas za glasom stiza}e; i oni }e tra`iti utvaru od proroka; zakona }e nestati u sve{tenika i svjeta u staraca.

7:27 Car }e tu`iti, i knezovi }e se obu}i u `alost, i ruke narodu zemaljskom drkta}e; u-ini}u im po putovima njihovijem i sudi}u im prema sudovima njihovijem; i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 8

A {este godine, {estoga mjeseca, dana petoga, kad sje|ah u svojoj ku}i i starje{ine Judine sje|ahu preda mnom, pade ondje na me ruka Gospoda Gospoda.

8:2 I vidjeh, a to oblik na o-i kao oganj, od bedara mu dolje bje}e oganj, a od bedara gore bje}e kao svjetlost, kao jaka svjetlost.

8:3 I pru`i kao ruku, i uhvati me za kosu na glavi, i podi`e me duh me|u nebo i zemlju, i odnese

me u Jerusalem u utvari Bo`joj na vrata unutra{nja koja gledaju na sjever, gdje staja}e idol od revnosti, koji dra`i na revnost.

8:4 I gle, ondje bje}e slava Boga Izrailjeva na o-i kao ona {to je vidjeh u polju.

8:5 I re-e mi: sine ~ovje~ji, podigni o-i svoje k sjeveru. I podigoh o-i svoje k sjeveru, i gle, sa sjevera na vratima oltarskim bija}e onaj idol od revnosti na ulasku.

8:6 Potom mi re-e: sine ~ovje~ji, vidi{ li {to ti rade? velike gadove koje tu ~ini dom Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali }e{ jo{ vidjeti ve}ih gadova.

8:7 I odvede me na vrata od trijema, i pogledah, a to jedna rupa u zidu.

8:8 A on mi re-e: sine ~ovje~ji, prokopaj ovaj zid. I prokopah zid, a to jedna vrata.

8:9 Tada mi re-e: u|i i vidi opake gadove koje ~ine tu.

8:10 I u{av vidjeh, i gle, svakojake `ivotinje {to gami`u i svakojaki gadni skotovi, i svi gadni bogovi doma Izrailjeva bijahu napisani po zidu svuda unaokolo.

8:11 I pred njima staja}e sedamdeset ljudi izme|u starje{ina doma Izrailjeva s Jazanijom sinom Safanovijem, koji staja}e me|u njima, svaki s kadicomicom svojom u ruci, i podiza}e se gust oblak od kada.

8:12 Tada mi re-e: vidi{ li, sine ~ovje~ji, {ta ~ine starje{ine doma Izrailjeva u mraku svak u svojoj pisanoj kljeti? jer govore: ne vidi nas Gospod, ostavio je Gospod ovu zemlju.

8:13 Potom mi re-e: jo{ }e{ vidjeti ve}ih gadova koje oni ~ine.

8:14 I odvede me na vrata doma Gospodnjega koja su sa sjevera; i gle, `ene sje|ahu i plakahu za Tamuzom.

8:15 I re-e mi: jesi li vidio, sine ~ovje~ji? jo{ }e{ vidjeti ve}ih gadova od tije.

8:16 I odvede me u trijem unutra{nji doma Gospodnjega; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju izme|u trijema i oltara bje}e oko dvadeset i pet lju-

di okrenutih le|ima k crkvi Gospodnjoj licem k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku.

8:17 Tada mi re~e: jesi li vidio, sine ~ovje~ji? malo li je domu Judinu {to ~ine te gadove koje ~ine ovdje? nego jo{ napuni{e zemlju nasilja i okrenu{e se da me dra`e; i eto dr`e granu pred nosom svojim.

8:18 Zato }u i ja u~initi u gnjevu, ne}e `aliti oko moje, niti }u se smilovati, i kad stanu vikati iza glasa u moje u{i, ne}u ih usli{iti.

GLAVA 9

Potom povika iza glasa, te ~uh, i re~e: pristupite koji ste poslani na grad svaki s oru`jem svojim smrtnijem u ruci.

9:2 I gle, {est ljudi do|e do visokih vrata, koja gledaju na sjever, svaki sa svojim oru`jem smrtnijem u ruci, i me|u njima bje{e jedan ~ovjek obu~en u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i do{av{i stado{e kod oltara mjedenoga.

9:3 A slava Boga Izrailjeva podi`e se s heruvima, na kojima bija{e, na prag od doma, i viknu ~ovjeka obu~enoga u platno koji ima{e uz bedricu opravu pisarsku.

9:4 I re~e mu Gospod: pro|i posred grada, posred Jerusalima, i zabilje`i biljegom ~ela onijem ljudima koji uzdi{u i koji ridaju radi svijeh gadova {to se ~ine usred njega.

9:5 A drugima re~e i ~uh: pro|ite za njim po gradu, i pobijte, neka ne `ali oko va{e niti se smilujte;

9:6 Starce i mladi}e, i djevojke i djecu i `ene pobijte da se istrijebe; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i po~nite od moje svetinje. I po~e{e od moje svetinje. I po~e{e od starje{ina {to bjehu pred domom.

9:7 I re~e im: oskvrnite dom, i napunite trijemove pobijenijeh; idite. I iza{av{i stado{e ubijati.

9:8 A kad ubijahu i ja ostah, padoh na lice svoje i povikah i rekoh: jaoh Gospode Gospode, eda li }e{ zatrti sav ostatak Izrailjev izliv{i gnjev svoj na Jerusalem?

9:9 A on im re~e: bezakonje doma Izrailjeva i Judina preveliko je, i puna je zemlja krvi, i grad je pun opa~ine; jer reko{e: Gospod je ostavio zemlju, i Gospod ne vidi.

9:10 Zato ni moje oko ne}e `aliti, niti }u se smilovati; put njihov obrati}u na glavu njihovu.

9:11 I gle, ~ovjek, obu~en u platno, kojemu uz bedricu bija{e oprava pisarska, javi govore{i: u~inio sam kako si mi zapovjedio.

GLAVA 10

Potom vidjeh, i gle, na nebu koje bija{e nad glavama heruvimima pokaza se nad njima kao kamen safir na o~i kao prijesto.

10:2 I progovori ~ovjeku obu~enom u platno, i re~e: u|i me|u to~kove pod heruvimima, i uzmi pune pregr{ti `eravice izme|u heruvima i razaspi na grad. I u|e na moje o~i.

10:3 A heruvimi stajahu s desne strane doma kad u|e ~ovjek, i oblak napuni unutra{nji trijem.

10:4 I slava Gospodnja podi`e se s heruvima na prag od doma, i napuni se dom oblaka, a trijem se napuni svjetlosti slave Gospodnje.

10:5 I lupa krila u heruvima ~uja{e se do spolja{njea trijema kao glas Boga svemogu}ega kad govori.

10:6 I kad zapovjedi ~ovjeku obu~enome u platno govore{i: uzmi ognja izme|u to~kova izme|u heruvima; on u|e i stade kod to~kova.

10:7 I jedan heruvim pru`i ruku svoju izme|u heruvima k ognju koji bija{e me|u heruvimima, i uze i metnu u pregr{ti obu~enome u platno, i on primi i izide.

10:8 A vi|a{e se u heruvima kao ruka ~ovje~ija pod krilima.

10:9 I vidjeh, i gle, ~etiri to~ka kod heruvima, po jedan to~ak kod jednoga heruvima, i to~kovi bijahu na o~i kao kamen hrisolit.

10:10 I na o~i bijahu sva ~etiri to~ka jednaka, i kao da je to~ak u to~ku.

10:11 Kad i|ahu, i|ahu sva ~etiri, svaki na svoju stranu, i idu}i ne skretahu, nego kuda gleda{e glava onamo i|ahu i idu}i ne skretahu.

10:12 A sve im tijelo i le|a i ruke i krila i to~kovi, sva ~etiri to~ka njihova, bijahu puna o~iju svuda unaokolo.

10:13 A to~kovi se zвахu kako ~uh: kola.

10:14 A ~etiri lica ima{e svaka `ivotinja: jedno lice heruvimsko, drugo lice ~ovje~ije i tre}e lice lavovo i ~etvrto lice orlovo.

10:15 I podigo{e se heruvimi u vis; to bijahu iste `ivotinje koje vidjeh na rijeci Hevaru.

10:16 A kad i|ahu heruvimi, i|ahu i to~kovi uz njih, i kad heruvimi mahahu krilima svojim da se podignu od zemlje, to~kovi se ne odmicahu od njih.

10:17 Kad se oni ustavlјahu, ustavlјahu se i to~kovi; a kad se oni podizahu, podizahu se i to~kovi; jer bija{e duh `ivotinjski u njima.

10:18 I slava Gospodnja otide iznad praga od doma, i stade nad heruvime.

10:19 I heruvimi mahnuv{i krilima podigo{e se od zemlje preda mnogom polaze}i, i to~kovi prema njima; i stado{e na isto~nijem vratima doma Gospodnjega, i slava Boga Izrailjeva bija{e ozgo nad njima.

10:20 To bijahu iste `ivotinje koje vidjeh pod Bogom Izrailjevijem na rijeci Hevaru, i poznah da su heruvimi.

10:21 Svaka ima{e ~etiri lica i ~etiri krila, i kao ruka ~ovje~ija bje{e im pod krilima.

10:22 I lica im bijahu ista koja vidjeh na rijeci Hevaru; obli~ja bijahu ista, isti bijahu; svaki i|a{e pravo naprema se.

GLAVA 11

Tada me podi`e duh, i odnese me na isto~na vrata doma Gospodnjega koja gledaju na istok, i gle, na vratima bija{e dvadeset i pet ljudi, i me|u njima vidjeh Jezaniju sina Azurova i Felatiju sina Venajina, poglavare narodne.

11:2 I re~e mi: sine ~ovje~ji, ovi ljudi smi{lјaju bezakonje, i zlo svjetuju u tom gradu,

11:3 Govore}i: nije blizu; da gradimo ku}e; ovaj je grad lonac a mi meso.

11:4 Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine ~ovje~ji.

11:5 I pade na me duh Gospodnji i re~e mi: reci: ovako veli Gospod: dome Izrailjev, tako govoriste, i znam misli srca va{ega.

11:6 Mnoge pobiste u tom gradu, i napuniste ulice njihove pobijenijeh.

11:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: koje pobiste i pobacaste usred njega, oni su meso, a on je lonac, a vas }u izvesti iz njega.

11:8 Bojite se ma~a; ma~ }u pustiti na vas, govori Gospod Gospod.

11:9 I izve}u vas iz njega, i da}u vas u ruke tu|incima, i izvr{i}u na vama sudove.

11:10 Od ma~a }ete pasti, na me|i Izrailjevoj sudi}u vam, i pozna}ete da sam ja Gospod.

11:11 Ovaj grad ne}e vam biti lonac niti }ete vi biti u njemu meso; na me|i Izrailjevoj sudi}u vam.

11:12 I pozna}ete da sam ja Gospod, jer po uredbama mojim ne hodiste niti zakona mojih izvr{i}vaste, nego ~iniste po zakonima tјeh naroda {to su oko vas.

11:13 A kad prorokovah, umrije Felatija sin Venajin; tada padoh na lice svoje i povikah iza glasa i rekoh: jaoh Gospode Gospode! ho}e{ li da istrijebi{ ostatak Izrailjev?

11:14 A glas Gospodnji do|e mi govore}i:

11:15 Sine ~ovje~ji, bra}a su tvoja, bra}a tvoja, rodbina tvoja i dom Izrailjev vaskoliki, kojima govori{e Jerusalmјjani: idite daleko od Gospoda, na ma je data zemlja u na{lјedstvo.

11:16 Zato reci: ovako veli Gospod Gospod: ako ih i odagnah daleko me|u narode, ako ih i rasijah po zemljama, opet }u im biti svetinja za malo u zemljama u koje otido{e.

11:17 Zato reci: ovako veli Gospod Gospod: sa bra}u vas iz naroda i pokupi}u vas iz zemalja u koje se rasijaste, i da}u vam zemlju Izrailjevu.

11:18 I kad do|u u nju, izbaci}e iz nje sve gadove njezine i sve gnusobe njezine.

11:19 I da}u im jedno srce i nov duh metnu}u u njih, i izvadi}u iz tijela njihova kameno srce i da}u im srce mesno,

11:20 Da bi hodili po mojim uredbama i dr`ali moje zakone i izvr{ivali ih; i bi}e mi narod, i ja }u im biti Bog.

11:21 A kojima srce ide po `elji gnusoba njihovijeh i gadova njihovijeh, njihov }u put obratiti na njihovu glavu, govori Gospod Gospod.

11:22 Potom mahnu}e heruvimi krilima svojim, i to~kovi otido}e prema njima, i slava Boga Izrailjeva bje}e ozgo nad njima.

11:23 I podi`e se slava Gospodnja isred grada, i stade na gori koja je s istoka gradu.

11:24 A mene duh podi`e i odnese u utvari duhom Bo`jim u Haldejsku k roblju; i utvara koju vidjeh otide od mene.

11:25 I kazah roblju sve rije~i Gospodnje {to mi pokaza.

GLAVA 12

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

12:2 Sine ~ovje~ji, usred doma odmetni~koga sjedi{, koji ima o~i da vidi i ne vidi, ima u{ i da ~uje i ne ~uje; jer su dom odmetni~ki.

12:3 Zato ti, sine ~ovje~ji, spremi {to treba za seobu, i seli se obdan na njihove o~i; i iseli se iz svojega mjesta na drugo mjesto na njihove o~i, ne bi li vidjeli, jer su dom odmetni~ki.

12:4 I iznesi stvari svoje kao kad se ko seli obdan na njihove o~i, a sam izidi uve~e na njihove o~i kao oni koji se sele.

12:5 Na njihove o~i prokopaj zid, i iznesi svoje stvari.

12:6 Na njihove o~i digni na ramena i iznesi po mraku, lice svoje pokrij da ne vidi{ zemlje, jer te dadoh da bude{ znak u domu Izrailjevu.

12:7 I u~inih tako kako mi se zapovjedi; stvari svoje iznesoh obdan kao kad se seli; a uve~e pro-

kopah zid rukom; i po mraku iznesoh na ramenima nose}i na njihove o~i.

12:8 A ujutru do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

12:9 Sine ~ovje~ji, re~e li ti dom Izrailjev, dom odmetni~ki: {to radi{?

12:10 Reci im: ovako veli Gospod Gospod: ovo je breme za kneza koji je u Jerusalimu i za sav dom Izrailjev {to je ondje.

12:11 Reci: ja sam vam znak, kako ja u~inih tako }e im biti; preseli}e se i oti}i u ropstvo.

12:12 I knez koji je me|u njima nose}i na ramenima po mraku }e iza}i; oni }e prokopati zid da iznesu; on }e pokriti lice svoje da ne vidi zemlje o~ima.

12:13 Ali }u mu razapeti mre`u svoju i uhvati}e se u zamku moju, i odve}u ga u Vavilon, u zemlju Haldejsku, ali je ne}e vidjeti, a ondje }e umrijeti.

12:14 I sve koji su oko njega, pomo}nike njegove, i svu vojsku njegovu rasija}u u sve vjetrove, i izvu}i }u ma~ za njima.

12:15 I pozna}e da sam ja Gospod kad ih rasi~em po narodima i razaspem po zemljama.

12:16 A ostavi}u ih nekoliko ljudi koji }e ostati od ma~a i od gladi i od pomora da pripovijedaju sve gadove svoje me|u narodima u koje otidu; i pozna}e da sam ja Gospod.

12:17 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

12:18 Sine ~ovje~ji, hljeb svoj jedi prezaju}i i vodu svoju pij drk}u}i i brinu}i se.

12:19 I reci narodu zemaljskom: ovako veli Gospod Gospod za stanovnike Jerusalimske, za zemlju Izrailjevu: hljeb }e svoj jesti u brizi i vodu }e svoju piti prepadaju}i se, jer }e zemlja opustjeti i ostati bez svega {to je u njoj za bezakonje svijeh koji `ive u njoj.

12:20 I gradovi u kojima `ive opustje}e, i zemlja }e biti pusta, i pozna}ete da sam ja Gospod.

12:21 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

12:22 Sine ~ovje~ji, kaka je to pri~a u vas o zemlji Izrailjevoj {to govorite: prote`u se dani, i od utvare ne}e biti ni{ta?

12:23 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: ukinu}u tu pri-u i ne}u je vi{e govoriti u Izrailju; nego im reci: blizu su dani i rije~ svake utvare.

12:24 Jer ne}e vi{e biti u domu Izrailjevu zaludne utvare ni gatanja kojim se laska.

12:25 Jer }u ja Gospod govoriti, i {to re~em zbi}e se; ne}e se vi{e odga|ati, nego za va{ega vremena, dome odmetni~ki, re}i }u rije~ i izvr{i}u je, govori Gospod Gospod.

12:26 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

12:27 Sine ~ovje~ji, gle, dom Izrailjev govori: utvara koju taj vidi, do nje ima mnogo vremena, i za daleko vrijeme taj prorokuje.

12:28 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: ne}e se vi{e odga|ati nijedna moja rije~; rije~ koju re~em zbi}e se, govori Gospod Gospod.

GLAVA 13

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

13:2 Sine ~ovje~ji, prorokuj protiv proroka Izrailjevijeh koji prorokuju, i reci tijekom koji prorokuju iz svoga srca: ~ujte rije~ Gospodnju.

13:3 Ovako govori Gospod Gospod: te{ko ljudjem prorocima koji idu za svojim duhom a ni{ta ni jesu vidjeli.

13:4 Proroci su tvoji, Izrailju, kao lisice po pustinjama.

13:5 Ne izlazite na prolome i ne ogra|ujete doma Izrailjeva da bi se odr`ao u boju u dan Gospodnji.

13:6 Vide ta{tinu i gatanje la`no, pa govore: Gospod ka`e, a Gospod ih nije poslao, i daju nad da }e se rije~ ispuniti.

13:7 Ne vi|ate li ta{tu utvaru i ne govorite li la`no gatanje? a opet ka`ete: Gospod re~e; a ja ne rekoh.

13:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: zato {to govorite ta{tinu i vidite la`, zato evo mene na vas, govori Gospod Gospod.

13:9 I ruka }e moja biti protiv proroka koji vide ta{tinu i gataju la`; ne}e ih biti u zboru naroda moga, i u prijepisu doma Izrailjeva ne}e biti zapisani,

niti }e do}i u zemlju Izrailjevu; i pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

13:10 Zato, zato {to prelasti{e narod moj govore}i: mir je, a mira ne bje{e; i jedan ozida zid, a drugi ga namaza{e kre~em nevaljalijem;

13:11 Reci onijem {to ma`u nevaljalijem kre~em da }e pasti; do}i }e silan da`d, i vi, kamenje velikoga grada, pa}ete i oluja }e razvaliti.

13:12 I gle, kad padne zid, ne}e li vam se re}i: gdje je kre~ kojim mazaste?

13:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: razvali}u olujom u gnjevu svom, i silan }e da`d do}i u gnjevu mom, i kamenje velikoga grada u jarosti mojoj da potre.

13:14 I razvali}u zid koji namazaste nevaljalijem kre~em, i obori}u ga na zemlju da }e mu se otkriti temelj, i pa}e, i vi }ete izginuti usred njega, i pozna}ete da sam ja Gospod.

13:15 I tako }u navr{iti gnjev svoj na zidu i na onima koji ga ma`u kre~em nevaljalijem, i re}i }u vam: nema zida, niti onijeh koji ga maza{e,

13:16 Proroka Izrailjevijeh koji prorokuju Jerusalimu i vide mu utvare za mir, a mira nema, govori Gospod Gospod.

13:17 A ti, sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema k}erima naroda svojega, koje prorokuju iz svoga srca, i prorokuj protiv njih.

13:18 I reci: ovako veli Gospod Gospod: te{ko onima koje {iju uzglavlja pod sve laktove i grade pokrivala na glavu svakoga rasta da love du{e. Lovite du{e mojeg naroda, a svoje li }ete du{e savati?

13:19 I skvrnite me kod naroda mojeg za grst je~ma i za zalogaj hljeba ubijaju}i du{e, koje ne bi trebalo da umru, i ~uvaju}i u `ivotu du{e koje ne treba da `ive, la`u}i narodu mojemu, koji slu{a la`.

13:20 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na va{a uzglavlja, na koja lovite du{e da vam dolije}u, i podera}u ih ispod lakata va{ih, i pusti}u du{e koje lovite da vam dolije}u.

13:21 I podera}u pokrivala va{a i izbavi}u svoj narod iz va{ih ruku, i ne}e vi{e biti u va{im ruka-

ma da vam budu lov, i pozna}ete da sam ja Gospod.

13:22 Jer `alostiste la`ju srce pravedniku, kojega ja ne o`alostih, i krijepiste ruke bezbo`niku da se ne vrati sa svoga zloga puta da se sa~uva u `ivotu.

13:23 Zato ne}ete vi|ati ta{tine i ne}ete vi{e gata, nego }u izbaviti narod svoj iz va{ih ruku, i pozna}ete da sam ja Gospod.

GLAVA 14

Potom do|o{e k meni neki od starje{ina Izrailjevijeh i sjedo{e preda me.

14:2 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

14:3 Sine ~ovje~ji, ovi su ljudi stavili u srca svoja gadne bogove svoje, i metnuli su preda se o {to se spoti-u na bezakonje svoje; tra`e li me doista?

14:4 Zato govori im i reci im: ovako veli Gospod Gospod: ko je god od doma Izrailjeva stavio u srce svoje gadne bogove svoje i metnuo preda se o {to se spoti-e na bezakonje svoje, pa do|e k proroku, ja Gospod odgovori}u mu kad do|e za mno{tvo gadnijeh bogova njegovijeh,

14:5 Da uhvatim dom Izrailjev za srce njihovo {to su se odvratili od mene svi za gadnijem bogovima svojim.

14:6 Zato reci domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: obratite se i otstupite od gadnijeh bogova svojih, odvratite lice svoje od svijeh gadova svojih.

14:7 Jer ko bi god od doma Izrailjeva ili od inostranaca koji `ive u Izrailju otstupio od mene, i stavio u srce svoje gadne bogove svoje, i metnuo preda se o {to }e se spoticati na bezakonje svoje, pa bi do{ao k proroku da me upita preko njega, njemu }u odgovoriti ja sam Gospod sobom.

14:8 I okrenu}u lice svoje prema tom ~ovjeku, i u~ini}u od njega znak i pri~u, i istrijebi}u ga iz naroda svojega, te }ete poznati da sam ja Gospod.

14:9 I ako bi se prorok prevario, te rekao {to, ja Gospod prevarih onoga proroka, i dignu}u ruku

svoju na nj, i istrijebi}u ga iz naroda svojega Izrailja.

14:10 I ponije}e obojica svoje bezakonje: kako je bezakonje onoga koji pita tako }e biti i prorokovo bezakonje,

14:11 Da vi{e dom Izrailjev ne odstupa od mene i da se vi{e ne skvrne svakojakim prijestupima svojim, nego da mi budu narod, i ja da im budem Bog, govori Gospod Gospod.

14:12 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

14:13 Sine ~ovje~ji, ako mi koja zemlja zgrije{i u~iniv{i nevjeru, i ja dignem ruku svoju na nju i slomim joj potporu u hljebu, i pustim na nju glad i istrijebim u njoj ljude i stoku,

14:14 Ako bi u njoj bila ova tri ~ovjeka: Noje, Danilo i Jov, oni }e pravdom svojom izbaviti du{e svoje, govori Gospod Gospod.

14:15 Ako pustim ljute zvijeri u zemlju, te pomore ljude, i ona opusti da niko ne mo`e prolaziti od zvijerja;

14:16 Ako bi u njoj bila ta tri ~ovjeka, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e se sami izbaviti, a zemlja }e opustjeti.

14:17 Ili ako ma~ pustim na tu zemlju, i re~em: ma~u, pro|i tu zemlju, da istrijebim u njoj ljude i stoku;

14:18 Ako bi ta tri ~ovjeka bila u njoj, tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e se sami izbaviti.

14:19 Ili ako pustim pomor na zemlju i izlijem gnjev svoj na nju da bi krv tekla da istrijebim u njoj ljude i stoku;

14:20 Ako bi Noje, Danilo i Jov bili u njoj, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e svoje du{e izbaviti pravdom svojom.

14:21 Jer ovako veli Gospod Gospod: akamoli kad pustim ~etiri ljuta zla svoja, ma~ i glad i zle zvijeri i pomor na Jerusalem, da istrijebim u njemu ljude i stoku.

14:22 I opet, gle, nekoliko }e ih ostati u njemu koji }e se izbaviti, sinovi ili k}eri, oni }e iza}i k

vama, i vidje}ete put njihov i djela njihova, i utje-
{i}ete se za zlo koje }u pustiti na Jerusolim, za sve
{to }u pustiti na nj.

14:23 I oni }e vas utje{iti kad vidite put njihov i
djela njihova; i pozna}ete da nijesam bez uzroka
u~inio {to sam god u~inio u njemu, govori Gospod
Gospod.

GLAVA 15

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

15:2 Sine ~ovje~ji, {ta je drvo od loze vi-
nove prema svakom drugom drvetu, ili loza vinova
prema drve}u u {umi?

15:3 Uzima li se od nje drvo da se na~ini {to?
uzima li se od nje klin da se objesi o njemu kakav
sud?

15:4 Gle, me}e se u oganj da izgori; kad joj oba
kraja sa`e`e oganj, i sredina joj izgori, ho}e li jo{
biti za {to?

15:5 Gle, dok bija{e cijela, ne moga{e se ni{ta
od nje na~initi, a kamo li }e biti za {to kad je oganj
pro`drije i izgorje.

15:6 Zato ovako veli Gospod Gospod: kakvo je
me|u drvetima {umskim drvo od vinove loze, koje
dadoh ognju da ga jede, take }u u~initi stanovnike
Jerusalimske.

15:7 Jer }u im nasuprot okrenuti lice svoje; kad
izidu iz jednoga ognja, drugi }e ih oganj pro`drije-
ti, i pozna}ete da sam ja Gospod, kad okrenem lice
svoje nasuprot njima.

15:8 I obrati}u zemlju u pustinju, jer u~ini{e ne-
vjeru, govori Gospod Gospod.

GLAVA 16

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

16:2 Sine ~ovje~ji, poka`i Jeruslimu ga-
dove njegovе,

16:3 I reci: ovako veli Gospod Gospod Jerusali-
mu: postanjem i rodом ti si iz zemlje Hananske;
otac ti bje{e Amorejac a mati Hetejka.

16:4 A o ro|enju tvom, kad si se rodila, nije ti
pupak odrezan i nijesi okupana vodom da bi bila
~ista, niti si solju natrvena ni pelenama povita.

16:5 Oko te ne po`ali da ti u~ini {to od toga i da
ti se smiluje; nego ti bi ba~ena u polje, jer bija{e
mrska du{a tvoja onoga dana kad si se rodila.

16:6 I idu}i mimo tebe i vidjev{i te gdje se va-
lja{ u svojoj krvi, rekoh ti: da si `iva u svojoj krvi!
i opet ti rekoh: da si `iva u svojoj krvi!

16:7 I u~inih da raste{ na tisu}e kao trava u po-
lju; i ti naraste i posta velika i do|e do najve}e lje-
pote; dojkе ti napupi{e, i dlake te probi{e; ali ti bi-
ja{e gola naga.

16:8 I idu}i mimo tebe pogledah te, i gle, godine
ti bijahu godine za ljubljenje; i ra{irih skut svoj na
te, i pokrih golotinju tvoju, i zakleh ti se i u~inih
vjeru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta
moja.

16:9 I okupah te vodom, i sprah s tebe krv tvoju,
i pomazah te uljem.

16:10 I obukoh ti vezenu haljinu, i obuh ti cre-
vlje od jazavca, i opasah te tankim platnom i za-
strijev te svilom.

16:11 I nakitih te nakitom, i metnuh ti narukvice
na ruke i grivnu oko vrata.

16:12 I grivnu oko ~ela metnuh ti, i oboce u u{i,
slavan vjenac na glavu.

16:13 I ti bija{e oki}ena zlatom i srebrom, i odi-
jelo ti bija{e od tankoga platna i od svile i vezeno,
je|a{e bijelo bra{no i med i ulje, i bija{e vrlo lije-
pa, i prispje do carstva.

16:14 I razide se glas o tebi po narodima radi
ljepote tvoje, jer bje{e savr{ena krasotom mojom,
koju metnuh na te, govori Gospod Gospod.

16:15 Ali se ti osloni na ljepotu svoju, i prokur-
va se s glasa svojega, te si prospala kurvarstvo
svoje svakome koji prola`a{e, i bivala si njegovа.

16:16 I uzev{i od haljina svojih na~inila si {are-
ne visine, i kurvala si se na njima, kako nigda nije
bilo niti }e biti.

16:17 I uzev{i krasni nakit svoj od moga zlata i
od moga srebra {to ti dadoh, na~inila si sebi mu{kе
likove, i kurvala si se s njima.

16:18 I uzev{i vezene haljine svoje zaodjela si ih, i ulje moje i kad moj stavila si pred njih.

16:19 I hljeb moj, koji ti dadoh, bijelo bra{no i ulje i med, ~im te hranjah, postavila si pred njih za miris ugodni. Tako je bilo, govori Gospod Gospod.

16:20 I uzimala si sinove svoje i k}eri svoje koje si rodila, i njih si im prinosila da se spale. Malo li bje{e kurvarstva tvojega,

16:21 Te si i sinove moje klala i davala si ih da im se provedu kroz oganj?

16:22 I uza sve gadove svoje i kurvarstva svoja nijesi se opominjala dana mladosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj.

16:23 I poslije sve zlo}e svoje, te{ko, (te{ko tebi! govori Gospod Gospod,)

16:24 Sagradila si sebi ku}u kurvarsku, i na~inila si sebi visine na svakoj ulici,

16:25 Na svakoj rasputici na~inila si sebi visinu, i nagrдила si svoju ljepotu, i razmetala si noge svoje svakome koji prola`a{e, i umno`ila si kurvarstvo svoje.

16:26 Kurvala si se sa sinovima Misirskim, susjedima svojim velika tijela, i umno`ila si kurvarstvo svoje da bi me razgnjevila.

16:27 Zato, gle, digoh ruku svoju na te i umalih obrok tvoj, i dadoh te na volju nenavidnicima tvojima, k}erima Filistejskim, koje bje{e stid od sramotnoga puta tvojega.

16:28 Kurvala si se sa sinovima Asirskim, jer se ne moga{e nasititi; kurvala si se s njima, i opet se nijesi nasitila.

16:29 I umno`ila si kurvarstvo svoje u zemlji Hananskoj dori do Haldejske, i ni tako se nijesi nasitila.

16:30 Kako je iznemoglo srce tvoje, govori Gospod Gospod, kad ~ini{ sve {to ~ini najgora kurva,

16:31 Kad si gradila kurvarsku ku}u na svakoj rasputici i ~inila visinu na svakoj ulici! A ni kao kurva nijesi, jer nijesi marila za platu;

16:32 Nego kao `ena preljubo~inica, koja mjesto mu`a svoga prima druge.

16:33 Svijem kurvama daje se plata, a ti si davala platu svijem milosnicama svojim i darivala si ih

da dolaze k tebi sa svijeh strana da se kurvaju s tobom.

16:34 I tako je u tebe naopako prema `enama u tvom kurvarstvu: jer niko ne ide za tobom da se kurva, i ti daje{ platu, a ne daje se tebi plata; to je naopako.

16:35 Zato, kurvo, ~uj rije~ Gospodnju.

16:36 Ovako veli Gospod Gospod: {to se otrov tvoj prosu, i {to se u kurvanju tvom otkrivala golotinja tvoja tvojim milosnicama i svijem gadnijem idolima tvojim, i za krv sinova tvojih, koje si im dala,

16:37 Zato, evo, ja }u skupiti sve milosnike tvoje, s kojima si se milovala, i sve koje si ljubila, i sve na koje si mrzila, skupi}u ih sve oko tebe, i otkri}u im golotinju tvoju da vide svu golotinju tvoju.

16:38 I sudi}u ti kako se sudi onima koje ~ine preljubu i onima koje krv proljevaju, i da}u te na smrt gnjevu i revnosti.

16:39 I preda}u te u njihove ruke, te }e razoriti tvoju ku}u kurvarsku i raskopati visine tvoje, i svu{i }e haljine s tebe, i uze}e ti krasni nakit i ostavi}e te golu nagu.

16:40 I dove{e na te ljudstvo, te }e te zasuti kamenjem, i izbo{e te ma~evima svojim.

16:41 I popali}e ku}e tvoje ognjem, i izvr{i}e na tebi sud pred mnogim `enama, i u~ini}u te }e{ se okaniti kurvanja i ne}e{ vi{e davati plate.

16:42 I namiri}u gnjev svoj nad tobom, i revnost }e se moja ukloniti od tebe, i umiri}u se, i ne}u se vi{e gnjeviti.

16:43 Zato {to se nijesi opominjala dana mladosti svoje, nego si me dra`ila svijem tijem, zato, evo, i ja }u obratiti put tvoj na tvoju glavu, govori Gospod Gospod, te ne}e{ ~initi grdila niti kakvih gadova svojih.

16:44 Gle, ko god govori pri~e, govori}e o tebi pri~u, i re}i }e: kaka mati, taka joj k}i.

16:45 Ti si k}i matere svoje, koja se odmetnula mu`a svojega i djece svoje, i sestra si sestara svojih, koje se odmetnu{e mu`eva svojih i djece svoje, mati vam je Hetejka a otac Amorejac.

16:46 A starija ti je sestra Samarija s k}erima svojim, koja ti sjedi s lijeve strane, a mla|a ti je sestra koja ti sjedi s desne strane Sodom sa k}erima svojim.

16:47 A ti ni njihovijem putem nijesi hodila, niti si ~inila po njihovijem gadovima, kao da ti to bje{e malo, nego si bila gora od njih na svijem putovima svojim.

16:48 Tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, sestra tvoja Sodom i k}eri njezine nijesu ~inile kako si ~inila ti i tvoje k}eri.

16:49 Evo, ovo bje{e bezakonje sestre tvoje Sodoma: u ponosu, u izobilju hljeba i bezbri`nom miru bje{e ona i k}eri njezine, a ne pomagahu siromahu i ubogome;

16:50 Nego se pona{ahu i ~injahu gadove predamnom, zato ih zatrh kad vidjeh.

16:51 Samarije nije zgrije{ila ni pola koliko ti, jer si po~inila gadova svojih vi{e nego one, te si opravdala sestre svoje svijem gadovima svojim koje si u~inila.

16:52 I ti dakle, koja si sudila sestrama svojim, nosi sramotu svoju za grijehе svoje, kojima si postala gr|a od njih; one su pravednije od tebe; i ti se dakle stidi i nosi sramotu, kad si opravdala sestre svoje.

16:53 Ako dovede{ natrag njihovo roblje, roblje Sodonsko i k}eri njezinijeh, i roblje Samarijsko i k}eri njezinijeh, dove{u i tvoje roblje iz ropstva me|u njima,

16:54 Da nosi{ sramotu svoju i da se stidi{ za sve {to si ~inila, i da im bude{ utjeha.

16:55 Ako se sestre tvoje, Sodom i k}eri njezine povrate kao {to su bile, i ako se Samarija i k}eri njezine povrate kao {to su bile, povrati}e se i ti i k}eri tvoje kao {to ste bile.

16:56 Jer usta tvoja ne pominja{e Sodoma sestre tvoje u vrijeme oholosti tvoje,

16:57 Prije nego se otkri zlo}a tvoja kao u vrijeme sramote od k}eri Sirskih i od svijeh {to su oko njih, k}eri Filistejskih, koje te sramo}ahu sa svijeh strana.

16:58 Nosi nevaljalstvo svoje i gadove svoje, govori Gospod.

16:59 Jer ovako veli Gospod Gospod: u~ini}u ti kako si ti u~inila prezrev{i zakletvu i prestupiv{i zavjet.

16:60 Ali }u se ja opomenuti zavjeta svojega koji sam u~inio s tobom u vrijeme mladosti tvoje, i utvrdi}u ti vje~an zavjet.

16:61 Tada }e{ se opomenuti putova svojih i postidje}e{ se kad primi{ sestre svoje starije od sebe i mla|e, koje }u ti dati za k}eri, ali ne po tvom zavjetu.

16:62 I ja }u utvrditi svoj zavjet s tobom, i poznaje{ da sam ja Gospod.

16:63 Da se opomene{ i postidi{ i da ne otvori{ vi{e usta od sramote, kad ti oprostim sve {to si u~inila, govori Gospod Gospod.

GLAVA 17

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore{i:

17:2 Sine ~ovje~ji, zagoneni zagonetku i ka`i pri~u o domu Izrailjevu,

17:3 I reci: ovako veli Gospod Gospod: orao velik, velikih krila, dugih pera, pun perja, {aren, do|e na Livan i uze vrh od kedra,

17:4 Odlomi vrh od mladijeh grana njegovijeh, i odnese ga u zemlju trgova~ku, u grad trgova~ki metnu ga.

17:5 I uze sjeme iz one zemlje, i metnu ga na njivu, odnese ga gdje ima mnogo vode, i ostavi ga dobro.

17:6 I izni~e, i posta busat ~okot, nizak, kojemu se loze pru`ahu k njemu a `ile bijahu pod njim; posta ~okot, i pusti grane i izbi odvode.

17:7 A bija{e drugi orao velik, velikih krila i pernat, i gle, taj ~okot pusti k njemu `ile svoje i grane svoje pru`i k njemu da bi ga zaljevao iz brazda svoga sada.

17:8 Posa|en bija{e u dobroj zemlji kod mnogo vode, da pusti grane i ra|a rod i bude krasna loza.

17:9 Ka`i: ovako veli Gospod Gospod: ho}e li napredovati? ne}e li mu po~upati `ile i rod mu

oblomiti da se posu{i? Sve }e mu se grane {to je pustio posu{iti, i bez velike sile i bez mnogoga naroda i{-upa}e ga iz korijena.

17:10 Eto, posa|en je, ho}e li napredovati? i ne}e li se sasvijem posu{iti ~im ga se dohvati ustoka? Posu{i}e se u brazdi gdje je posa|en.

17:11 Potom do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

17:12 Ka`i tome domu odmetni~kom: ne znate li {ta je ovo? Reci: evo, do|e car Vavilonski u Jerusolim, i uze mu cara i knezove, i odvede ih sa sobom u Vavilon.

17:13 I uze jednoga od carskoga sjemena, i u~ini s njim vjeru, i zakle ga, i uze silne u zemlji,

17:14 Da bi carstvo bilo sni`eno da se ne bi podiglo, nego da bi dr`e}i vjeru s njim stajalo.

17:15 Ali se odmetnu od njega poslav poslanike svoje u Misir da mu da konja i mnogo naroda. Ho}e li biti sre}an? ho}e li ute}i ko tako ~ini? ko prestupa vjeru ho}e li ute}i?

17:16 Tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, u mjestu onoga cara koji ga je zacario, kojemu je zakletvu prezreo i kojemu je vjeru prestupio, kod njega }e u Vavilonu umrijeti.

17:17 Niti }e mu Faraon s velikom vojskom i mnogim narodom pomo}i u ratu, kad iskopa opkope i pogradi kule da pogubi mnoge du{e.

17:18 Jer prezre zakletvu prestupaju}i vjeru; i gle, dav{i ruku ~ini sve to; ne}e ute}i.

17:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: tako ja `iv bio, obrati}u mu na glavu zakletvu svoju koju prezre i vjeru svoju koju prestupi.

17:20 Jer }u razapeti nad njim mre`u svoju i uhvati}e se u zamku moju; i odve}u ga u Vavilon, i ondje }u se suditi s njim za bezakonje koje mi u~ini.

17:21 I sva bje`an njegova sa svom vojskom njegovom pa}e od ma~a, a koji ostanu raspr{a}e se u sve vjetrove, i pozna}ete da sam ja Gospod govorio.

17:22 Ovako veli Gospod Gospod: ali }u ja uzeti s vrha od toga visokoga kedra, i posadi}u; s vrha od mladijeh grana njegovijeh odlomi}u gran~icu, i posadi}u na gori visokoj i uzdignutoj.

17:23 Na visokoj gori Izrailjevoj posadi}u je, i pusti}e grane, i rodi}e, i posta}e krasan kedar, i pod njim }e nastavati svakojake ptice, u hladu grana njegovijeh nastava}e.

17:24 I sva }e drveta poljska poznati da ja Gospod snizih visoko drvo i uzvisih nisko drvo, posu{ih zeleno drvo i u~inih da ozeleni suho drvo. Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

GLAVA 18

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

18:2 [ta ho}ete vi koji govorite pri-u o zemlji Izrailjevoj govore}i: oci jedo{e kiselo gro`e, a sinovima trnu zubi?

18:3 Tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, ne}ete vi{e govoriti te pri~e u Izrailju.

18:4 Gle, sve su du{e moje, kako du{a o~ina tako i du{a sinovlja moja je, koja du{a zgrije{i ona }e poginuti.

18:5 Jer ako je ko pravedan i ~ini sud i pravdu,

18:6 Na gorama ne jede i o~iju svojih ne podi`e ka gadnijem bogovima doma Izrailjeva, i ne skvrni `ene bli`njega svojega i ne ide k `eni odvojenoj radi ne~istote,

18:7 I nikome ne ~ini nasilja, zalog du`niku svojemu vra}a, ni{ta ne otima, hljeb svoj daje gladnome i gologu odijeva,

18:8 Ne daje na dobit i ne uzima pridavka, od nepravde uste`e ruku svoju, i pravo sudi izme|u jednoga ~ovjeka i drugoga,

18:9 Po uredbama mojim hodi, i dr`i zakone moje tvore}i istinu; taj je pravedan, doista }e `ivjeti, govori Gospod Gospod.

18:10 Ako rodi sina lupe`a, koji bi krv proljevao ili bi ~inio tako {to,

18:11 A ne bi ~inio svega onoga, nego bi jeo na gorama, i `enu bli`njega svojega skvrnio,

18:12 Siromahu i ubogome nasilje ~inio, otimao {to, zaloga ne bi vra}ao, i ka gadnijem bogovima podizao bi o~i svoje ~ine}i gad,

18:13 Davao bi na dobit, i uzimao pridavak; ho}e li taj `ivjeti? Ne}e `ivjeti; u~inio je sve te gado-

ve, doista }e poginuti, krv }e njegova na njemu biti.

18:14 Ali gle, ako rodi sina koji bi vidio sve grijehe oca svojega {to ~ini, i uzeo bi na um, te ne bi ~inio onako,

18:15 Ne bi jeo na gorama, niti bi o~iju svojih podizao ka gadnijem bogovima doma Izrailjeva, `ene bli`njega svojega ne bi skvrnio,

18:16 I nikome ne bi ~inio nasilja, zaloga ne bi uzimao i ne bi ni{ta otimao, davao bi hljeb svoj gladnome i gologa bi odijevao,

18:17 Od siromaha bi ustezao ruku svoju, ne bi uzimao dobiti ni pridavka, zakone bi moje izvr{i-vao i po uredbama mojim hodio; taj ne}e poginuti za bezakonje oca svojega, doista }e `ivjeti.

18:18 A otac njegov, {to je ~inio nasilje, otimao od brata svojega i ~inio {to nije dobro u narodu svom, gle, on }e poginuti za svoje bezakonje.

18:19 Ali govorite: za{to da ne nosi sin bezakonnja o~ina? Jer sin ~ini sud i pravdu, sve uredbe moje dr`i i izvr{uje; doista }e `ivjeti.

18:20 Koja du{a zgrije{i ona }e umrijeti, sin ne}e nositi bezakonnja o~ina niti }e otac nositi bezakonnja sinovljega; na pravedniku }e biti pravda njegova, a na bezbo`niku }e biti bezbo`nost njegova.

18:21 Ako li bi se bezbo`nik obratio od svojih grijeha svojih koje u~ini, i dr`ao bi sve uredbe moje i tvorio sud i pravdu, doista }e `ivjeti, ne}e poginuti.

18:22 Bezakonnja njegova {to ih je god u~inio ne}e mu se vi{e spominjati, u pravdi svojoj koju ~ini `ivje}e.

18:23 Eda li je meni milo da pogine bezbo`nik? govori Gospod, a ne da se odvrati od putova svojih i bude `iv?

18:24 Ali kad bi se pravednik odvratio od pravde svoje i ~inio nepravdu, i radio po svijem gadovima koje ~ini bezbo`nik, ho}e li on `ivjeti? pravedna djela njegova, {to je god ~inio, ne}e se spomenuti; za bezakonje svoje koje u~ini za grijeh svoj kojim zgrije{i poginu}e.

18:25 Jo{ govorite: nije prav put Gospodnji. ^u-jte, dome Izrailjev, moj li put nije prav? nijesu li va{i putovi nepravi?

18:26 Kad se pravednik odvrati od pravde svoje i ~ini zlo i umre zato, umrije}e za zlo svoje koje u~ini.

18:27 A kad se bezbo`nik odvrati od bezbo`nosti svoje koju je ~inio, i ~ini sud i pravdu, on }e sa~uvati u `ivotu du{u svoju.

18:28 Jer uzev{i na um vrati se od svojih bezakonnja svojih koja u~ini; doista }e `ivjeti, i ne}e poginuti.

18:29 Ali dom Izrailjev veli: put Gospodnji nije prav. Moji li putovi nijesu pravi? dome Izrailjev, nijesu li va{i putovi nepravi?

18:30 Zato, dome Izrailjev, sudi}u vam svakome po putovima njegovijem, govori Gospod; obratite se i pro|ite se svojih grijeha svojih, i ne}e vam bezakonje biti na spoticanje.

18:31 Odbacite od sebe sva bezakonnja koja ~inite, i na~inite sebi novo srce i nov duh; i za{to da mrete? dome Izrailjev.

18:32 Jer mi nije mila smrt onoga koji mre, govori Gospod Gospod; obratite se dakle i budite `ivi.

GLAVA 19

A ti nari~i za knezovima Izrailjevijem; 19:2 I reci: {ta bje}e mati tvoja? lavica; me|u lavovima le`a{e, mlad svoju me|u lavovima hrana{e.

19:3 I othrani jedno mlade svoje, i posta lavi}, i nau~iv se loviti `dera{e ljude.

19:4 I ~u{e narodi za nj; uhvati se u jamu njihovu, i odvedo{e ga u verigama u zemlju Misirsku.

19:5 A ona kad vidje gdje se nada ali joj nad propade, uze jedno mlade svoje, i u~ini od njega lavi}a.

19:6 I on idu}i me|u lavovima posta lavi}, i nau~i se loviti i `dera{e ljude.

19:7 I pozna dvore njihove, i pusto{a}e gradove njihove tako da opustje zemlja i {to je u njoj od rike njegove.

19:8 I usta{e na nj narodi iz okolnjih zemalja, i razape{e mu mre`u svoju, i uhvati se u jamu njihovu.

19:9 I metnu{e ga u krletku u verigama, i odvedo{e ga caru Vavilonskom, i metnu{e ga u grad da mu se vi{e ne ~uje glas po gorama Izrailjevijem.

19:10 Dok bija{e miran, mati tvoja bija{e kao vinova loza, posa|ena kraj vode, rodna i granata bija{e od mnoge vode.

19:11 I bijahu na njoj jaki prutovi za palicu vladala~ku, i rastom svojim uzvisi se iznad gustijeh grana, i bi nao~ita visinom svojom, mno{tvom grana svojih.

19:12 Ali bi i{~upana u gnjevu i na zemlju ba~ena, i ustoka osu{i rod njezin; polomi{e se i posu{i{e se jaki prutovi njezini; oganj ih pro`drije.

19:13 A sada je posa|ena u pustinji, u zemlji suhoj i bezvodnoj.

19:14 I iza|e oganj iz pruta grana njezinijeh i pro`drije rod njezin da nema na njoj pruta jaka za palicu vladala~ku. To je naricanje, i bi}e naricanje.

GLAVA 20

A sedme godine, petoga mjeseca, dana desetoga, do|o{e neki od starje{ina Izrailjevijeh da upitaju Gospoda, i sjedo{e preda mnom.

20:2 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

20:3 Sine ~ovje~ji, ka`i starje{inama Izrailjevijem i reci im: ovako veli Gospod Gospod: do|oste li da me pitate? Tako ja `iv bio, ne}ete me pitati, govori Gospod Gospod.

20:4 Ho}e{ li da im sudi{? ho}e{ li da im sudi{? sine ~ovje~ji. Poka`i im gadove otaca njihovijeh.

20:5 I reci im: ovako veli Gospod Gospod: kojega dana izabrah Izrailja i podigoh ruku svoju sje~menu doma Jakovljeva, i pokazah im se u zemlji Misirskoj, i podigoh im ruku svoju govore}i: ja sam Gospod Bog va{;

20:6 Onoga dana podigoh im ruku svoju da }u ih odvesti iz zemlje Misirske u zemlju koju sam prona{ao za njih, gdje te~e mlijeko i med, koja je dika svijem zemljama.

20:7 I rekoh im: odbacite svaki gadove ispred svojih o~iju, i nemojte se skvrniti o gadne bogove Misirske, ja sam Gospod Bog va{.

20:8 Ali se odvrgo{e od mene, i ne htje{e me poslu{ati, nijedan ih ne odbaci gadova ispred o~iju svojih, i gadnijeh bogova Misirskih ne ostavi{e; zato rekoh da }u izliti jarost svoju na njih da izvr{im gnjev svoj na njima usred zemlje Misirske.

20:9 Ali imena svojega radi, da se ne oskvrni pred onijem narodima me|u kojima bijahu, pred kojima im se pokazah, u~inih da ih izvedem iz zemlje Misirske.

20:10 I izvedoh ih iz zemlje Misirske, i dovedoh ih u pustinju.

20:11 I dadoh im uredbe svoje, i objavih im zakone svoje, koje ko vr{i `iv }e biti kroz njih.

20:12 I subote svoje dadoh im da su znak izme|u mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posve}ujem.

20:13 Ali se odvr`e od mene dom Izrailjev u pustinji; ne hodi{e po mojim uredbama, i zakone moje odbaci{e, koje ko vr{i `ivi kroz njih, i subote moje grdno oskvrni{e; zato rekoh da }u izliti gnjev svoj na njih u pustinji da ih istrijebim.

20:14 Ali u~inih imena svojega radi da se ne oskvrni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

20:15 I ja im jo{ podigoh ruku svoju u pustinji da ih ne}u odvesti u zemlju koju im dadoh, gdje te~e mlijeko i med, koja je dika svijem zemljama;

20:16 Jer odbaci{e moje zakone i po uredbama mojim ne hodi{e, i subote moje oskvrni{e, jer srce njihovo i|a{e za gadnijem bogovima njihovijem.

20:17 Ali ih po`ali oko moje, te ih ne istrijebih, i ne zatrah ih u pustinji.

20:18 Nego rekoh sinovima njihovijem u pustinji: ne idite po uredbama otaca svojih i ne dr`ite njihovijeh zakona, i ne skvrnite se gadnijem bogovima njihovijem.

20:19 Ja sam Gospod Bog vaš, po mojim uredbama hodite, i moje zakone držite i izvršujte;

20:20 I subote moje svetkujte da su znak između mene i vas, da znate da sam ja Gospod Bog vaš.

20:21 Ali se odvrgoše od mene i sinovi, ne hodiše po mojim uredbama, i zakona mojih ne držaše da ih izvršuju, koje kovani kroz njih; subote moje oskvrniše; zato rekoh da ih izliti jarost svoju na njih i navršiti gnjev svoj na njima u pustinji.

20:22 Ali povratih ruku svoju i uimena svojega radi da se ne oskvrni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

20:23 I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da ih rasijati po narodima i razasuti po zemljama.

20:24 Jer zakona mojih ne izvršivaše i uredbе moje odbaciše i subote moje oskvrniše, i oni im gledahu za gadnijem bogovima otaca njihovijeh.

20:25 Zato im i ja dadoh uredbе ne dobre i zakone kroz koje ne idjeti.

20:26 I oskvrnih ih darovima njihovijem što propušta kroz oganj sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja Gospod.

20:27 Zato govori domu Izrailjevu, sine ovjeh, i kaži im: ovako veli Gospod Gospod: još me i ovijem rušine oči vašine mi bezakonje:

20:28 Kad ih odvedoh u zemlju, za koju podigoh ruku svoju da ih im je dati, gdje god vidjeh visok hum i drvo granato, ondje prinosiše svoje rtove i stavljaše svoje dare, kojima drahu, i metaše mirise svoje ugodne, i ondje ljevaše naljeve svoje.

20:29 I rekoh im: šta je visina, na koju idete? I opet se zove visina do danas.

20:30 Zato reci domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: ne skvrnite li se na putu otaca svojih? i za gadovima njihovijem ne kurvate li se?

20:31 I prinoseš dare svoje, provodeš sinove svoje kroz oganj ne skvrnite li se o sve gadne bogove svoje do danas, i mene li žete pitati, dome Izrailjev? Tako ja bio, govori Gospod Gospod, ne žete me pitati.

20:32 A šta mislite, ne žete biti nikako, što govorite: bit ćemo kao narodi, kao plemena po zemljama, slušaj drvetu i kamenu.

20:33 Tako ja bio, govori Gospod Gospod, rukom krjepkom i mišicom podignutom i izlivenijem gnjevom carova u nad vama.

20:34 I izveću vas iz naroda, i sabraću vas iz zemalja po kojima ste rasijani, rukom krjepkom i mišicom podignutom i izlivenijem gnjevom.

20:35 I odveću vas u pustinju tjech naroda, i ondje ih se suditi s vama licem k licu.

20:36 Kako sam se sudim s ocima vašim u pustinji zemlje Misirske, tako ih se suditi s vama, govori Gospod Gospod.

20:37 I propustiću vas ispod tapani i dovesti vas u sveze zavjetne.

20:38 I odlučiću između vas odmetnike i koji odustaju mene; izveću ih iz zemlje gdje su došli, ali ne žete ući u zemlju Izrailjevu, i poznajete da sam ja Gospod.

20:39 Vi dakle, dome Izrailjev, ovako veli Gospod Gospod: idite, slušajte svaki gadnijem bogovima svojim i unapredak, kad ne žete da me slušate; ali imena mojega svetoga ne skvrnite viš darovima svojim i gadnijem bogovima svojim.

20:40 Jer na mojoj gori svetoj, na visokoj gori Izrailjevoj, govori Gospod Gospod, ondje žete mi slušati sav dom Izrailjev, koliko ih god bude u zemlji, ondje žete mi biti mili i ondje ih iskati prinose vaše i prvine od darova vaših sa svijem svetijem stvarima vašim.

20:41 Mili žete mi biti s ugodnijem mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasijani; i bit ćete u vama pred narodima.

20:42 I poznajete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da ih je dati ocima vašim.

20:43 I ondje žete se opomenuti putova svojih i svih djela svojih, kojima se oskvrniste, i sami žete sebi biti mrski za sva zla svoja koja činiste.

20:44 I poznajete da sam ja Gospod kad vam uimima radi imena svojega; ne po vašim zlijem pu-

tovima niti po opakim djelima vašim, dome Izraeljev, govori Gospod Gospod.

GLAVA 21

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:
 21:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje na jug i pokaplji prema jugu, i prorokuj na {umu u ju`nom polju.

21:3 I reci {umi ju`noj: ~uj rije~ Gospodnju, ovako veli Gospod Gospod: evo ja }u raspaliti u tebi oganj koji }e pro`drijeti u tebi svako drvo zeleno i svako drvo suho; plamen razgorjeli ne}e se ugasiti, i izgorje}e od njega sve od juga do sjevera.

21:4 I svako }e tijelo vidjeti da sam ja zapalio; ne}e se ugasiti.

21:5 A ja rekoh: jaoh Gospode Gospode, oni govore za me: ne govori li taj same pri-e?

21:6 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

21:7 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema Jerusalimu, i pokaplji prema svetijem mjestima, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve.

21:8 I reci zemlji Izrailjevoj: ovako veli Gospod: evo me na te; izvu}i }u ma~ svoj iz korica, i istrijebi}u iz tebe pravednoga i bezbo`noga.

21:9 Da istrijebim iz tebe pravednoga i bezbo`noga, zato }e iza}i ma~ moj iz korica svojih na svako tijelo od juga do sjevera.

21:10 I pozna}e svako tijelo da sam ja Gospod izvukao ma~ svoj iz korica njegovijeh, ne}e se vi{e vratiti.

21:11 A ti, sine ~ovje~ji, uzdi{i kao da su ti bedra polomljena, i gorko uzdi{i pred njima.

21:12 A kada ti reku: za{to uzdi{e? ti reci: za glas {to ide, od kojega }e se rastopiti svako srce i klonuti sve ruke i svakoga }e duha nestati, i svaka }e koljena postati kao voda; evo, ide, i navr{i}e se, govori Gospod Gospod.

21:13 Potom do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

21:14 Sine ~ovje~ji, prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: reci: ma~, ma~ je nao{tren, i uglal|en je.

21:15 Nao{tren je da kolje, uglal|en je da sijeva; ho}emo li se radovati kad prut sina mojega ne haje ni za kako drvo?

21:16 Dao ga je da se ugladi da se uzme u ruku; ma~ je nao{tren i uglal|en, da se da u ruku ubici.

21:17 Vi-i i ridaj, sine ~ovje~ji; jer on ide na narod moj, na sve knezove Izrailjeve; pod ma~ }e biti okrenuti s narodom mojim, zato udri se po bedru.

21:18 Kad bje{e karanje, {ta bi? eda li ni od pruta koji ne haje ne}e biti ni{ta? govori Gospod Gospod.

21:19 Ti dakle, sine ~ovje~ji, prorokuj i pljeskaj rukama, jer }e ma~ do}i i drugom i tre}om, ma~ koji ubija, ma~ koji velike ubija, koji prodire u klijetiti.

21:20 Da se rastope srca i umno`i pogibao, metnuo sam na sva vrata njihova strah od ma~a; jaoh! pripravljen je da sijeva, nao{tren da kolje.

21:21 Stegni se, udri na desno, na lijevo, kuda se god obrne{.

21:22 Jer }u i ja pljeskati rukama, i namiri}u gnjev svoj. Ja Gospod rekoh.

21:23 Jo{ mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

21:24 A ti, sine ~ovje~ji, na~ini dva puta, kuda }e do}i ma~ cara Vavilonskoga; iz jedne zemlje neka izlaze oba; i izberi stranu, gdje se po~inje put gradski, izberi.

21:25 Na~ini put, kojim }e do}i ma~ na Ravu sinova Amonovijeh, i u Judeju na tvrđi Jerusolim.

21:26 Jer }e car Vavilonski stati na rasputici, gdje po~inju dva puta, te }e vra~ati, gladi}e strijele, pita}e likove, gleda}e u jetru.

21:27 Nadesno }e mu vra~anje pokazati Jerusolim da namjesti ubojne sprave, da otvori usta na klanje, da podigne glas podvikuju}i, da namjesti ubojne sprave prema vratima, da na~ini opkope, da pogradi kule.

21:28 I u~ini}e se vra~anje zaludno zakletima, a to }e napomenuti bezakonje da se uhvate.

21:29 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to napominjete svoje bezakonje, te se otkriva nevjera vaš a i grijesi se vaš i vide u svijem djelima vašim, zato {to do|oste na pamet, bi}ete pohvatani rukom.

21:30 A ti, ne~isti bezbo`ni~e, kne`e Izrailjev, kome do|e dan kad bi na kraju bezakonje,

21:31 Ovako veli Gospod Gospod: skini tu kapu i svrzi taj vijenac, ne}e ga biti; niskoga }u uzvisiti a visokoga }u poniziti.

21:32 Uni{ti}u, uni{ti}u, uni{ti}u ga, i ne}e ga biti, dokle ne do|e onaj kome pripada, i njemu }u ga dati.

21:33 A ti, sine ~ovje~ji, prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod za sinove Amonove i za njihovu sramotu; reci dakle: ma~, ma~ je izvu~en, ugla|en da kolje, da zatire, da sijeva,

21:34 Dokle ti vi|aju ta{tinu, dokle ti gataju la`, da te metnu na vratove pobijenijem bezbo`nicima, kojima do|e dan kad bi kraj bezakonju.

21:35 Ostavi ma~ u korice; na mjestu gdje si se rodio, u zemlji gdje si postao, sudi}u ti;

21:36 I izli}u na te gnjev svoj, ognjem gnjeva svojega dunu}u na te i preda}u te u ruke `estokim ljudima, vje{tim u zatiranju.

21:37 Ognju }e{ biti hrana, krv }e ti biti posred zemlje, ne}e{ se spominjati, jer ja Gospod rekoh.

GLAVA 22

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

22:2 A ti, sine ~ovje~ji, ho}e{ li suditi, ho}e{ li suditi gradu krvni~kom? i ho}e{ li mu pokazati sve gadove njegove?

22:3 Reci: ovako veli Gospod Gospod: ide vrijeme gradu koji proljeva krv u sebi i gradi gadne bogove sebi da se skvrni.

22:4 Skrivio si krvlju koju si prolio, i oskvrnio si se o gadne bogove svoje koje si na~inio; i u~inio si te se pribli`i{e dani tvoji, i do{ao si do godina svojih, zato }u u~initi od tebe rug me|u narodima i potsmijeh po svijem zemljama;

22:5 Koje su blizu tebe i koje su daleko potsmijeva}e ti se, gadni imenom, veliki smetnjom!

22:6 Gle, knezovi Izrailjevi u tebi dado{e se da proljevaju krv svaki svom silom svojom.

22:7 Oca i mater preziru u tebi, ~ine krivo inostrancu usred tebe, siroti i udovici ~ine nasilje u tebi;

22:8 Svete stvari moje prezire{, i subote moje skvrni{.

22:9 U tebi su opada~i da proljevaju krv, i na gorama jedu u tebi, grdila ~ine usred tebe.

22:10 Golotinju o~inu otkrivaju u tebi, lije`u u tebi sa `enom za ne~istote njezine.

22:11 I jedan ~ini gad sa `enom bli`njega svoje-ga; a drugi skvrni snahu svoju grdilom; a drugi siluje sestru svoju, k}er oca svojega, u tebi.

22:12 Mito primaju u tebi da proljevaju krv; ujam i pridavak uzima{, i tra`i{ dobitak od bli`njih svojih prijevarom, a mene si zaboravio, govori Gospod Gospod.

22:13 Zato, evo, pljeskam rukama svojim radi tvajega nepravедnoga dobitka, koji dobija{, i radi krvi {to je u tebi.

22:14 Ho}e li se odr`ati srce tvoje, ili ruke tvoje ho}e li biti jake u one dane kad stanem raditi s tobom? Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

22:15 Jer }u te rasijati po narodima i razasuti po zemljama, i istrijebi}u ne~istotu tvoju iz tebe.

22:16 I bi}e{ skvrnavan sobom pred narodima, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

22:17 Potom do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

22:18 Sine ~ovje~ji, dom Izrailjev posta mi dro`dina; svi su mjed i kositer i gvo`|e i olovo u pe}i; dro`dina od srebra posta{e.

22:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to svi vi postaste dro`dina, zato, evo, ja }u vas skupiti u Jerusolim.

22:20 Kako se skuplja srebro i mjed i gvo`|e i olovo i kositer usred pe}i, te se raspali oganj oko njega da se istopi, tako }u vas skupiti gnjevom svojim i jaro}u, i slo`iv{i rastopi}u vas.

22:21 Da, skupi}u vas, i raspali}u oko vas oganj gnjeva svojega, i istopi}ete se usred njega.

22:22 Kako se topi srebro u pe}i, tako }ete se vi istopiti u njemu, i pozna}ete da sam ja Gospod izlio gnjev svoj na vas.

22:23 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

22:24 Sine ~ovje~ji, ka`i joj: ti si zemlja koja se nijesi o~istila; ne}e pasti na te da`d u dan gnjeva.

22:25 Proroci njezini slo`i{e se u njoj, kao lav su, koji ri~e i grabi plijen, `deru du{e, otimaju blago i dragocjene stvari, umno`avaju udovice usred nje.

22:26 Sve{tenici njezini prestupaju zakon moj i skvrne moje svete stvari, ne razlikuju sveto od oskvrnenoga, i ne~isto od ~istoga ne raspoznaju, kriju o~i svoje od subota mojih, i bivam oskvrnjen me | u njima.

22:27 Knezovi su njezini usred nje kao vuci, koji grabe plijen, proljevaju}i krv, gube}i du{e sramotnoga dobitka radi.

22:28 I proroci njezini ma`u je nevaljalijem kre~em, vi|aju ta{tinu i gataju im la` govore}i: tako re~e Gospod Gospod; a Gospod ne re~e.

22:29 Narod zemaljski vara i otima, i siromahu i ubogome ~ini nasilje, i do{ljaku ~ini krivo.

22:30 I tra`ih me | u njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne na |oh nikoga.

22:31 Zato }u izliti na njih gnjev svoj, ognjem jarosti svoje istrijebi}u ih, put njihov obrati}u im na glavu, govori Gospod Gospod.

GLAVA 23

Opet mi do |e rije~ Gospodnja govore}i:

23:2 Sine ~ovje~ji, bijahu dvije `ene, k}eri jedne matere.

23:3 One se kurvahu u Misiru, u mladosti svojoj kurvahu se, ondje im pipa{e grudi, i ondje im zgnje~i{e dojke djevoja~ke.

23:4 A imena im bijahu, starijoj Ola a sestri joj Oliva; one posta{e moje, i rodi{e sinove i k}eri. Imena im bijahu Ola Samariji, a Oliva Jerusalimu.

23:5 I Ola kad bija{e moja kurva{e se, i upaljiva{e se za svojim milosnicima, Asircima susjedima,

23:6 Koji no{ahu porfiru, i bijahu knezovi i vlastelji, sve lijepi mladi}i, vitezovi, koji jahahu na konjma.

23:7 I udari u kurvanje s njima, koji svi bijahu najljep{i izme | u sinova Asirskih, i za kojima se god upaljiva{e, skvrnja{e se o sve gadne bogove njihove.

23:8 A ni s Misircima ne okani se kurvanja svojega, jer spavahu s njom od mladosti njezine i oni joj gnje~i{e djevoja~ke dojke i s njom se kurva{e.

23:9 Zato je dadoh u ruke milosnicima njezinijem, u ruke Asircima, za kojima se upaljiva{e.

23:10 Oni otkri{e golotinju njezinu, uze{e joj sinove i k}eri, a nju ma~em ubi{e; i ona iza |e na glas me | u `enama kad sudove izvr{i{e na njoj.

23:11 A sestra njezina Oliva vide}i to upaljiva{e se jo{ gore nego ona, i kurvarstvo njezino bija{e gore od kurvarstva sestre joj.

23:12 Upaljiva{e se za Asircima, knezovima i vlasteljima, susjedima, krasno odjevenijem, vitezima koji jahahu na konjma i svi bijahu lijepi mladi}i.

23:13 I vidjeh gdje se oskvrni, i gdje obje idu jednijem putem.

23:14 I ova se jo{ vi{e kurva{e; jer kad bi vidjela ljude napisane na zidu, likove Haldejske napisane crvenilom,

23:15 Opasane pojasima po bedrima, sa {arenijem kapama na glavi, koji svi bijahu na o~i kao vojvode nalik na sinove Vavilonske iz zemlje Haldejske, svoje postojbine,

23:16 Upaljiva{e se za njima ~im ih vi|a{e o~ima svojima, i sla{e poslanike k njima u Haldejsku.

23:17 I Vavilonjani dola`ahu k njoj na postelju ljubavnu, i skvrnjahu je kurvarstvom svojim, i po{to bi se oskvrnila s njima, odvra}a{e se du{a njezina od njih.

23:18 I kad otkri kurvarstva svoja i otkri golotinjnu svoju, odvrati se du{a moja od nje kao {to se odvrati du{a moja od sestre njezine.

23:19 Jer umno`i kurvarstva svoja opominju}i se dana mladosti svoje kad se kurva{e u zemlji Misirske,

23:20 I upaljiva{e se za svojim milosnicima, u kojih je tijelo kao u magarca, i te~enje kao u konja.

23:21 I tako si se vratila na nevaljalstvo mladosti svoje kad ti pipahu grudi u Misiru radi djevojačkih dojaka tvojih.

23:22 Zato, Olivo, ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u podignuti milosnike tvoje na te, one od kojih se odvratila du{a tvoja, i dove{ }u ih na te ot svuda,

23:23 Vavilonjane i sve Haldejce, Feko|ane i Sojane i Kojane, sve Asirce s njima, lijepe mladice, knezove i vlastelje sve, vitezove i ljude ~uvene, koji svi ja{u na konjma.

23:24 I do{i }e na te s kolima i s kolicima i s to~kovima i s mno{tvom naroda, i opkoli}e te sa {titovima i {titi}ima i {ljemovima; i njima }u dati sud da ti sude svojim sudom.

23:25 I stavi}u revnost svoju tebi nasuprot, te }e raditi s tobom gnjevno, nos i u{i odsje}i }e ti, i {to te ostane pa{ }e od ma~a, i uze}e sinove tvoje i k}eri tvoje, i {to te ostane pro`drije}e oganj.

23:26 I svu}i }e s tebe haljine, i uze}e krasni nakit tvoj.

23:27 Tako }u u~initi kraj grdilu tvomemu i tvomemu kurvanju u zemlji Misirskoj, te ne}e{ podignuti o~iju svojih k njima i ne}e{ se vi{e sje}ati Misiraca.

23:28 Jer ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u te dati u ruke onima na koje mrzi{, u ruke onima od kojih se odvratila du{a tvoja.

23:29 I oni }e raditi s tobom neprijateljski, i uze}e svu muku tvoju, i ostavi}e te голу nagu, te }e se otkriti golotinja kurvarstva tvoga, i grdilo tvoje i kurvarstvo tvoje.

23:30 To }u ti u~initi {to si se kurvala za narodi~ma, {to si se oskrvnila o njihove gadne bogove.

23:31 Putem sestre svoje i{la si, zato }u dati ~a{ }u njezinu tebi u ruku.

23:32 Ovako veli Gospod Gospod: ~a{u sestre svoje ispi}e{ duboku i {iroku, bi}e{ potsmijeh i rug, jer ~a{a mnogo bere.

23:33 Napuni}e{ se pijanstva i `alosti ~a{om pu~sto{enja i zatiranja, ~a{om sestre svoje Samarije.

23:34 I ispi}e{ je i iscijediti, i razbi}e{ je, i dojke }e{ svoje pokidati, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

23:35 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to si me zaboravila i bacila me za le|a svoja, zato i ti nosi grdilo svoje i kurvarstva svoja.

23:36 Potom re~e mi Gospod: sine ~ovje~ji, ho}e{ li suditi Oli i Olivi? Poka`i im gadove njihove,

23:37 Da su ~inile preljubu i da je krv na rukama njihovijem i da su ~inile preljubu s gadnijem bogovima svojim i vodile kroz oganj sinove svoje koje su mi rodile, da ih jedu.

23:38 Jo{ i ovo mi ~ini{e: skvrni{e svetinju moju u isti dan, i subote moje przni{e.

23:39 Jer zaklav{i sinove svoje gadnijem bogovima svojim dolazi{e u svetinju moju istoga dana da je oskrvne; i gle, tako ~ini{e usred doma mojeg.

23:40 I jo{ sla{e po ljude da bi do{li izdaleka, i oni, ~im poslanik bi poslan k njima, gle, odmah dolazi{e, i njih radi si se kupala, mazala o~i svoje i kitila si se nakitom.

23:41 I sjedala si na krasan odar, pred kojim bje{e sto postavljen, i na nj si metala kad moj i ulje moje.

23:42 I bija{e ondje vika veseloga mno{tva, i osim ljudi iz gomile dovo|ahu Saveje iz pustinje, koji im metahu narukvice na ruke i krasne vijence na glave.

23:43 I rekoh za ostarjelu u kurvarstvu: jo{ }e se kurvati.

23:44 I dola`ahu k njoj kao {to idu k `eni kurvi; tako dola`ahu k Oli i Olivi, `enama nevaljalijem.

23:45 Zato }e im pravedni ljudi suditi kao {to se sudi `enama preljubo~inicama i kao {to se sudi onima koje proljevaju krv; jer su preljubo~inice i krv je na rukama njihovijem.

23:46 Zato ovako govori Gospod Gospod: dove{ }u na njih ljudstvo, i da}u ih da se zlostave i oplijene.

23:47 I ljudstvo }e ih zasuti kamenjem, i isje}i }e ih ma~evima svojim; sinove }e njihove i k}eri njihove pobiti, i ku}e }e njihove spaliti ognjem.

23:48 I tako }u ukinuti nevaljalstvo u zemlji, i nau-i}e se sve `ene da ne rade po va{em nevaljalstvu.

23:49 I vr}i }e va{e nevaljalstvo na vas, i nosi}ete grijehе gadnijeh bogova svojih, i pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

GLAVA 24

Potom godine devete, desetoga mjeseca, desetoga dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

24:2 Sine ~ovje~ji, zapi{i ime ovoga dana, ovoga istoga dana; u taj dan do|e car Vavilonski na Jerusolim.

24:3 I ka`i pri~u tome domu odmetni~kom, i reci im: ovako veli Gospod Gospod: pristavi lonac, pristavi, i nalij u nj vode.

24:4 Slo`i u nj dijelove, sve dobre dijelove, stegno i ple}e, i napuni ga najboljih kostiju.

24:5 Uzmi najbolje iz stada, i nalo`i kosti ispod njega, i uzvari dobro da se i kosti raskuhaju u njemu.

24:6 Jer ovako veli Gospod Gospod: te{ko gradu krvni~kom, loncu, na kom stoji zagorijel, s kojega ne}e da si|e zagorijel; povadi dio po dio; `drijev da se ne baci za nj.

24:7 Jer je krv njegova usred njega; na go kamen metnu je, ne proli je na zemlju da se pokrije prahom.

24:8 Raspaliv{i gnjev da u~inim osvetu, metnu}u krv njegovu na go kamen da se ne pokrije.

24:9 Zato ovako veli Gospod Gospod: te{ko gradu krvni~kom! i ja }u nalo`iti velik oganj.

24:10 Nanesi drva, i raspali oganj, neka se stro{i meso, za~ini korijenjem, i kosti neka izgore.

24:11 Metni ga prazna na `ivo ugljevlje da se ugrije i izgori mjed njegova i da se stopi u njemu ne~istota njegova i da nestane zagorijeli njegove.

24:12 La`ima dosadio mi je; zato ne}e iza}i iz njega mnoga zagorijel njegova; u oganj }e zagorijel njegova.

24:13 U ne~istoti je tvojoj grdilo tvoje; jer sam te ~istio, ali se ti ne o~isti; ne}e{ se vi{e ~istiti od

ne~istote svoje, dokle ne namirim gnjev svoj nad tobom.

24:14 Ja Gospod govorih; do}i }e, i izvr{i}u; ne}u odustati niti }u `aliti niti }u se raskajati, po putovima tvojim i po djelima tvojim sudi}e ti, govori Gospod Gospod.

24:15 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

24:16 Sine ~ovje~ji, evo ja }u ti uzeti `elju o~iju tvojih zlom, ali ne tu`i ni pla~i, niti suza roni.

24:17 Nemoj uzdisati, ne `ali kako biva za mrtvijem, metni kapu na glavu, i obu}u svoju obuj na noge, i usta svojih nemoj pokriti i hljeba ni~ijega ne jedi.

24:18 I govorih ujutru narodu, a uve~e mi umrije `ena; i sjutradan u~inih kako mi bje{e zapovjeleno.

24:19 I re~e mi narod: ho}e{ li nam kazati {ta nam je to {to radi{?

24:20 I odgovorih im: do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

24:21 Reci domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u oskvrniti svetinju svoju, veli~anstvo sile va{e, `elju o~iju va{i}i i {to je milo du{i va{o}j; i sinovi }e va{i i k}eri va{e koje ostaviste pasti od ma~a.

24:22 I ~ini}ete kako ja ~inim: usta ne}ete pokriti i hljeba ni~ijega ne}ete jesti;

24:23 I kape }e vam biti na glavama i obu}a na nogu; ne}ete tu`iti ni plakati, nego }ete sa bezakonnja svojih ~iljeti i uzdisa}ete jedan s drugim.

24:24 I Jezekilj }e vam biti znak: ~ini}ete sve {to on ~ini; kad to do|e, pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

24:25 A ti, sine ~ovje~ji, u onaj dan kad im uzmem silu njihovu, radost slave njihove, `elju o~iju njihovijeh i za ~im te`i du{a njihova, sinove njihove i k}eri njihove,

24:26 U taj dan ko ute~e, ne}e li do}i k tebi da ti donese glas?

24:27 U taj }e se dan otvoriti usta tvoja prema onom ko ute~e, i govori}e{ i ne}e{ vi{e biti nijem; i bi}e{ im znak, i oni }e poznati da sam ja Gospod.

GLAVA 25

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:
 25:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema sinovima Amonovijem i prorokuj na njih.

25:3 I reci sinovima Amonovijem: ~ujte rije~ Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod Gospod: {to si govorio: aha! za svetinju moju, {to se oskvrni, i za zemlju Izrailjevu, {to opustje, i za dom Judin, {to otide u ropstvo;

25:4 Zato, evo, ja }u te dati u na{ljedstvo isto~nijem narodima, i pogradi}e u tebi dvorove sebi, i na~ini}e sebi kolibe u tebi; oni }e jesti plodove tvoje i piti mlijeko tvoje.

25:5 I od Rave }u na~initi obor kamilama i od zemlje sinova Amonovijeh tor ov~ji, i pozna}ete da sam ja Gospod.

25:6 Jer ovako veli Gospod Gospod: {to si pljeskao rukama i lupao nogom i veselio se iz srca {to si opusto{io svu zemlju Izrailjevu,

25:7 Zato, evo, ja }u dignuti ruku svoju na te, i da}u te narodima da te plijene, i istrijebi}u te izme|u naroda i zatr}u te izme|u zemalja, i iskorijeni}u te, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

25:8 Ovako veli Gospod Gospod: {to govori Moav i Sir: eto, dom je Judin kao svi narodi;

25:9 Zato, evo, ja }u otvoriti stranu Moavovu od gradova, od gradova na me|i, krasnu zemlju Vetjesimotsku, Valmeonsku i Kirijatajimsku,

25:10 Narodima isto~nijem iza zemlje sinova Amonovijeh, i da}u im je u na{ljedstvo da nema spomena sinovima Amonovijem me|u narodima.

25:11 I na Moavcima }u izvr{iti svoje sudove, i pozna}e da sam ja Gospod.

25:12 Ovako veli Gospod Gospod: {to se Edom osveti domu Judinu i te{ko skrivi osvetiv{i im se,

25:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: dignu}u ruku svoju na Edomsku i istrijebi}u iz nje i ljude i stoku, i obrati}u je u pusto{, od Temana do Dedana pa}e od ma~a.

25:14 I osveti}u se Edomcima rukom naroda svojega Izrailja, i u~ini}e s Edomcima po gnjevu

mojemu i po jarosti mojoj, i pozna}e moju osvetu, govori Gospod Gospod.

25:15 Ovako veli Gospod Gospod: {to Filisteji radi{e iz osvete, i osveti{e se raduju}i se iz srca i potiru}i iz stare mr`nje,

25:16 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja }u dignuti ruku svoju na Filisteje, i istrijebi}u Heteje, i potr}u ostatak od primorja.

25:17 I u~ini}u na njima veliku osvetu karanjem gnjevnijem, i pozna}e da sam ja Gospod kad izvr{im osvetu svoju na njima.

GLAVA 26

Ajedanaeste godine prvi dan mjeseca do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

26:2 Sine ~ovje~ji, {to Tir govori za Jerusalim: ha, ha! razbi{e se vrata narodima, obrati{e se k meni, napuni}u se kad opustje;

26:3 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na te, Tire, i dove}u mnoge narode na te kao da bih doveo more s valima njegovijem.

26:4 I oni }e obaliti zidove Tirske i kule u njemu raskopati, i ome}u prah njegov i pretvori}u ga u go kamen.

26:5 I posta}e mjesto da se razastiru mre`e usred mora, jer ja govorih, veli Gospod Gospod, i bi}e grabe` narodima.

26:6 I k}eri njegove po polju izginu}e od ma~a, i pozna}e da sam ja Gospod.

26:7 Jer ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u dovesti na Tir Navuhodonosora cara Vavilonskoga sa sjevera, cara nad carevima, s konjma i s kolima i s konjicima i s vojskama i mnogim narodom.

26:8 K}eri tvoje po polju pobi}e ma~em, i na~ini}e prema tebi kule, i iskopa}e opkope prema tebi, i podignu}e prema tebi {titove.

26:9 I namjesti}e ubojne sprave prema zidovima tvojim, i razvali}e kule tvoje oru`jem svojim.

26:10 Od mno{tva konja njegovijeh pokri}e te prah, od praske konjika i to~kova i kola zatre}e se zidovi tvoja, kad stane ulaziti na tvoja vrata kao {to se ulazi u grad isprovaljivan.

26:11 Kopitama konja svojih izgazi}e sve ulice tvoje, pobi}e narod tvoj ma~em, i stupovi sile tvoje popada}e na zemlju.

26:12 I poplijeni}e blago tvoje i razgrabiti trg tvoj, i razvali}e zidove tvoje i lijepe ku}e tvoje razoriti, i kamenje tvoje i drva tvoja i prah tvoj bacij}e u vodu.

26:13 I prekinu}u jeku pjesama tvojih, i glas kitara tvojih ne}e se vi}e ~uti.

26:14 I u~ini}u od tebe go kamen, bi}e{ mjesto gdje se razastiru mre`e, ne}e{ se vi}e sazidati; jer ja Gospod govori, veli Gospod Gospod.

26:15 Ovako veli Gospod Gospod Tiru: ne}e li se zadržati ostrva od praske padanja tvojega, kad zajao~u ranjenici, kad pokolj bude u tebi?

26:16 Svi }e knezovi morski si}i s prijestola svojih i skinu}e sa sebe pla{te i svu}i sa sebe vezene haljine, i obu}i }e se u strah; sjede}e na zemlji, i drkta}e svaki ~as i ~uditi se tebi.

26:17 I narica}e za tobom i govori}e ti: kako propade, slavni grade! u kom `ivljahu pomorci, koji bija}e jak na moru, ti i stanovnici tvoji, koji strah zadavahu svjema koji `ivljahu u tebi.

26:18 Sad }e se uzdržati ostrva kad padne{, i sme}e se ostrva po moru od propasti tvoje.

26:19 Jer ovako veli Gospod Gospod: kad te u~inim pustijem gradom, kao {to su gradovi u kojima se ne `ivi, kad pustim na te bezdanu, i velika te voda pokrije,

26:20 I kad te svalim s onima koji slaze u jamu k starom narodu, i namjestim te na najdonjim krajevima zemlje, u pustinji staroj s onima koji slaze u jamu, da se ne `ivi u tebi, tada }u opet postaviti slavu u zemlji `ivijeh.

26:21 U~ini}u da bude{ strahota kad te nestane, i tra`i}e te i ne}e{ se na}i do vijeka, govori Gospod Gospod.

GLAVA 27

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:
27:2 I ti, sine ~ovje~ji, nari~i za Tirom,

27:3 I reci Tiru, koji stoji na ulasku morskom, koji trguje s narodima na mnogim ostrvima: ovako veli Gospod Gospod: Tire, ti govora}e: ja sam sasvijem lijep.

27:4 Me|e su ti u srcu morskom; koji te zida}e, na~ini}e te sasvijem lijep.

27:5 Od jela Senirskih gradi}e ti daske, kedre s Livana uzima}e da ti grade stupove.

27:6 Od hrastova Vasanskih gradi}e ti vesla, sjedi{ta ti gradi}e od slonove kosti i od {im{ira s ostrva Kitejskih.

27:7 Tanko platno Misirsko izmetano razapinjao si da su ti jedra; porfirom i skerletom s ostrva Eliških pokrivao si se.

27:8 Stanovnici Sidonski i Arvadski bijahu ti veslari; mudraci tvoji, Tire, {to bijahu u tebi, bijahu ti krmari.

27:9 Starje{ine i mudraci Gevalski opravljahu u tebi {to bi ti se pokvarilo; sve la|e morske i la|ari bijahu u tebi trguju}i s tobom.

27:10 Persijanci i Ludeji i Puteji bijahu u vojsci tvojoj tvoji vojnici; {titove i {ljemove vje{ahu u tebi; oni te ukra{avahu.

27:11 Sinovi Arvadski s tvojom vojskom bijahu na zidovima tvojim unaokolo, i Gamadeji bijahu u kulama tvojim, {titove svoje vje{ahu na zidovima tvojim unaokolo, oni ti dovr{ivahu ljepotu.

27:12 Tarsis trgova}e s tobom mnogim svakojakim blagom; sa srebrom, s gvo`em, s kositerom i s olovom dola`ahu na sajme tvoje.

27:13 Javan, Tuval i Meseh bijahu tvoji trgovci; s du{ama ljudskim i sudima mjedenijem dola`ahu na sajme tvoje.

27:14 A koji su od doma Togarmina, s konjma i konjicima i mazgama dola`ahu na sajme tvoje.

27:15 Sinovi Dedanovi bijahu trgovci tvoji, mnogih ostrva trgovina bija}e u tvojim rukama; kosti slonove i drvo evenovo dono{ahu ti u promjenu.

27:16 Sirija trgova}e s tobom mno{tvom djela tvojih, dola`a}e na sajme tvoje sa smaragdom i porfirom i uzvodom i tankim platnom, i koralom i ahatom.

27:17 Juda i zemlja Izrailjeva bijahu tvoji trgovci, dola`ahu na sajme tvoje sa p{enicom Minit-skom i Fini-kom i medom i uljem i balsamom.

27:18 Damasak trgova{e s tobom mno{tvom djela tvojih, mno{tvom svakoga blaga, vinom Helvonskim i bijelom vunom.

27:19 I Dan i Javan i Mosel dola`ahu na sajme tvoje; ura|eno gvo`|e i kasiju i cimet mijenjahu s tobom.

27:20 Dedan trgova{e s tobom skupocjenijem prostirkama za kola.

27:21 Arapi i svi knezovi Kidarski trgovahu s tobom; s jaganjcima i ovnovima i jarcima dola`ahu na sajme tvoje.

27:22 Trgovci Savski i Ramski trgovahu s tobom; dola`ahu na sajme tvoje sa svakojakim mirisima i svakojakim dragim kamenjem i zlatom.

27:23 Haran i Kana i Eden, trgovci Savski, Asur i Hilmad trgovahu s tobom.

27:24 Ti trgovahu s tobom svakojakim stvarima, porfirom i uzvodom i kov~ezima bogatijeh nakita, koji se svezivahu u`ima i bijahu od kedra.

27:25 La|e Tarsiske bijahu prve u tvojoj trgovini, i ti bija{e veoma pun i veoma slavan u srcu morskome.

27:26 Veslari tvoji odvezo{e te na pu~inu; vjetar isto~ni razbi te usred mora.

27:27 Blago tvoje i sajmi tvoji, trgovina tvoja, la|ari tvoji i krmari tvoji i koji opravljahu kvarne la|e tvoje, i trgovci tvoji i svi vojnici tvoji i sav narod {to bje{e u tebi pa{e}e u srce moru kad ti propadne{.

27:28 Od vike tvojih krmara uscoleba{e se vali morski.

27:29 I iza{i }e iz la|a svojih svi veslari, la|ari, svi krmari morski, i sta{e na zemlju.

27:30 I povika{e za tobom iza glasa i zaridati gorko, i posu{e prahom glave svoje i po pepelu }e se valjati.

27:31 I za tobom }e se na~initi }elavi, i pripasa{e kostrijet, i plaka{e za tobom gorko iz srca, i gorko }e ridati.

27:32 I za tobom }e zapijevati u `alosti svojoj i narica{e za tobom; ko je bio kao Tir, oboreni usred mora?

27:33 Kad izla`ahu trgovci tvoji iz mora, sitio si mnoge narode, mno{tvom svojega bogatstva i trgovine svoje oboga}avao si careve zemaljske.

27:34 Kad te razbi more na dubokoj vodi, trgovina tvoja i sav narod tvoj u tebi pade.

27:35 Svi ostrvljani prepado{e se od tebe, i carevi njihovi uzdrkta{e se i prebljedi{e u licu.

27:36 Trgovci po narodima zazvi`da{e nad tobom: postao si strahota, i ne{e te biti dovijeka.

GLAVA 28

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore{i:

28:2 Sine ~ovje~ji, reci knezu Tirkomu: ovako veli Gospod Gospod: {to se ponese srce tvoje, te veli{ : ja sam Bog, sjedim na prijestolu Bo`jem usred mora; a ~ovjek si a ne Bog i izjedna~uje{ srce svoje sa srcem Bo`jim;

28:3 Eto mudriji si od Danila, nikaka tajna nije sakrivena od tebe;

28:4 Stekao si blago mudro{u svojom i razumom svojim, i nasuo si zlata i srebra u riznice svoje;

28:5 Veli~inom mudrosti svoje u trgovini svojoj umno`io si blago svoje, te se ponese srce tvoje blagom tvojim;

28:6 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to izjedna~uje{ srce svoje sa srcem Bo`jim,

28:7 Zato, evo, ja }u dovesti na tebe inostrance najlju{e izme|u naroda, i oni }e istrgnuti ma~eve svoje na ljepotu mudrosti tvoje, i ubi{e svjetlost tvoju.

28:8 Svali{e te u jamu, i umrije{e{ usred mora smr}u pobijenijeh.

28:9 Ho{e{ li pred krvnikom svojim kazati: ja sam Bog, kad si ~ovjek a ne Bog u ruci onoga koji }e te ubiti?

28:10 Umrije{e{ smr}u neobrezanijeh od ruke tu|inske; jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

28:11 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore{i:

28:12 Sine ~ovje~ji, nari~i za carem Tirskim, i reci mu: ovako veli Gospod Gospod: ti si pe~at savr{enstva, pun si mudrosti, i sasvijem si lijep.

28:13 Bio si u Edemu vrtu Bo`jem; pokrivalo te je svako drago kamenje: sarad, topaz, dijamanat, hrisolit, onih, jaspid, safir, karbunkul, smaragd i zlato; onaj dan kad si se rodio na~injani ti bi{e bu~nji tvoji i svirale.

28:14 Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanja{i; i ja te postavih; ti bje{e na svetoj gori Bo`ijoj, ho|a{e posred kamenja ognjenoga.

28:15 Savr{en bje{e na putovima svojim od dana kad se rodi dokle se ne na|e bezakonje na tebi.

28:16 Od mno{tva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i grije{iio si; zato }u te baciti kao ne~istotu s gore Bo`je, i zatr}u te izme|u kamenja ognjenoga, heruvime zaklanja~u!

28:17 Srce se tvoje ponese ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlo{u svojom; baci}u te na zemlju, pred careve }u te polo`iti da te gledaju.

28:18 Od mno{tva bezakonja svojega, od nepravede u trgovini svojoj oskrvniio si svetinju svoju; zato }u izvesti oganj ispred tebe, koji }e te pro`drijeti, i obrati}u te u pepeo na zemlji pred svjema koji te gledaju.

28:19 Svi koji te poznaju me|u narodima prepa{e se od tebe; bi}e{ strahota, i ne}e te biti dovijeka.

28:20 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore{i:

28:21 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema Sidonu, i prorokuj protiv njega,

28:22 I reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Sidone, i proslavi}u se usred tebe, i pozna}e se da sam ja Gospod kad izvr{im sudove na njemu i posvetim se u njemu.

28:23 I posla}u pomor u nj, i krv na ulice njegove, i pobijeni }e padati usred njega od ma~a, koji }e navaliti na njih sa svijeh strana, i pozna}e da sam ja Gospod.

28:24 I ne}e vi{e biti domu Izrailjevu trn koji bode ni`alac koji zadaje bol vi{e od svijeh susjeda njihovijeh, koji ih plijene; i pozna}e da sam ja Gospod Gospod.

28:25 Ovako veli Gospod Gospod: kad skupim dom Izrailjev iz naroda me|u koje su rasijani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svojemu Jakovu,

28:26 Tada }e`ivjeti u njoj bez straha, i gradi}e ku}e, i sadi}e vinograde, i`ivje}e bez straha kad izvr{im sudove na svjema koji ih plijeni{e sa svijeh strana, i pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov.

GLAVA 29

Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore{i:

29:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema Faraonu caru Misirskom, i prorokuj protiv njega i protiv svega Misira.

29:3 Govori i reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na te, Faraone care Misirski, zmaju veliki {to le`i{ usred rijeka svojih, koji re~e: moja je rijeka; ja sam je na~inio sebi.

29:4 Zato }u ti metnuti u ~eljusti udicu, i u~ini}u da se ribe u rijekama tvojim nahvataju na krlju{ti tvoje; i izvu}i }u te iz rijeka tvojih i sve ribe iz rijeka tvojih nahvatane na krlju{ti tvoje.

29:5 I ostavi}u u pustinji tebe i sve ribe iz tvojih rijeka, i pa{e{ na zemlju i ne}e{ se pokupiti ni sabrati, zvijerima zemaljskim i pticama nebeskim da}u te da te jedu.

29:6 I svi }e stanovnici Misirski poznati da sam ja Gospod; jer su {tap od trske domu Izrailjevu.

29:7 Kad te uhvati{e u ruku, ti se slomi i rasije~e im sve rame; a kad se nasloni{e na te, ti se prebi i probode im sva bedra.

29:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u pustiti na te ma~, i istrijebi}u iz tebe ljude i stoku.

29:9 I zemlja }e se Misirska opusto{iti i biti pusta, i pozna}e se da sam ja Gospod, jer re~e: moja je rijeka, i ja sam je na~inio.

29:10 Zato evo me na tebe i na rijeke tvoje, i obrati}u zemlju Misirsku u pusto{ i samu pustinju, od kule Sinske do me|e Etiopske.

29:11 Ne}e prelaziti preko nje nogom svojom ~ovjek, niti }e `ivin~e nogom svojom prelaziti preko nje, i ne}e se `ivjeti u njoj ~etrdeset godina.

29:12 I u~ini}u od zemlje Misirske pusto{ me|u zemljama opusto{enim, i gradovi }e njezini me|u pustijem gradovima biti pusto{ ~etrdeset godina, i rasija}u Misirce me|u narode i razasu}u ih po zemljama.

29:13 Jer ovako veli Gospod Gospod: poslije ~etrdeset godina skupi}u Misirce iz naroda u koje budu rasijani.

29:14 I povrati}u roblje Misirsko, i dove}u ih opet u zemlju Patros, na postojbinu njihovu, i ondje }e biti malo carstvo.

29:15 Malo }e biti mimo ostala carstva, niti }e se vi{e uzdignuti nad narode, jer }u ih smanjiti da ne vladaju narodima.

29:16 I ne}e vi{e biti domu Izrailjevu uzdanica da napominje bezakonje kad bi gledali za njima; i pozna}e da sam ja Gospod Gospod.

29:17 A dvadeset sedme godine, prvoga mjeseca, prvoga dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

29:18 Sine ~ovje~ji, Navuhodonosor car Vavilonski zadade vojsci svojoj te{ku slu`bu protiv Tira; svaka glava o}elavi i svako se rame odrije, a plate ne bi ni njemu ni vojsci njegovoj od Tira za slu`bu kojom slu`i{e protiv njega.

29:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja dajem Navuhodonosoru caru Vavilonskom zemlju Misirsku, i on }e odvesti narod i odnijeti plijen i pograbit grabe`, i to }e biti plata njegovoj vojsci.

29:20 Za trud kojim se trudio oko toga dadoh mu zemlju Misirsku, jer se za me trudi{e, govori Gospod Gospod.

29:21 U onaj }u dan u~initi da naraste rog domu Izrailjevu, i tebi }u otvoriti usta me|u njima, i zna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 30

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

30:2 Sine ~ovje~ji, prorokuj i reci: ovako

veli Gospod Gospod: ridajte: jaoh dana!

30:3 Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodnji, obla~an dan, vrijeme narodima.

30:4 I ma~ }e do}i na Misir, i strah }e biti u Etiopskoj, kad stanu padati pobijeni u Misiru, kad se zarobi mno{tvo njegovo i raskopaju se temelji njegovi.

30:5 Etiopljani i Puteji i Ludeji i sva mje{avina i Huveji i sinovi zemalja me|u kojima je vjera, pa~ }e s njima od ma~a.

30:6 Ovako veli Gospod: pa{e koji podupiru Misir, i ponos sile njegove obori}e se, od kule Sinske pa{e u njemu, govori Gospod Gospod.

30:7 I bi}e pusti me|u pustijem zemljama, i gradovi }e njegovi biti me|u pustijem gradovima.

30:8 I pozna}e da sam ja Gospod kad zapalim oganj u Misiru i svi se pomo}nici njegovi satru.

30:9 U onaj }e dan iza}i poslanici od mene na la|ama da upla{e Etiopsku bezbri`nu, i bi}e me|u njima strah velik kao dana Misirskoga; jer evo, ide.

30:10 Ovako veli Gospod Gospod: pogubi}u mno{tvo Misirsko rukom Navuhodonosora cara Vavilonskoga.

30:11 On i narod njegov s njim, najlju}i izme|u naroda, bi}e dovedeni da zatru zemlju, i izvu}i }e ma~eve svoje na Misir i napuni}e zemlju pobijenijeh.

30:12 I isu{i}u rijeke, i preda}u zemlju u ruke zlijem ljudima; i opusti}u zemlju i {to je u njoj rukom tu|inskom. Ja Gospod govorih.

30:13 Ovako veli Gospod Gospod: i gadne }u bogove potrti, i istrijebi}u likove u Nofu i ne}e vi{e biti kneza iz zemlje Misirske, i pusti}u strah u zemlju Misirsku.

30:14 I opusto{i}u Patros, i upali}u Soan, i izvr{i}u sud na Novu.

30:15 I izli}u gnjev svoj na Sin, grad Misirski, i istrijebi}u ljudstvo u Novu.

30:16 Kad zapalim oganj u Misiru, ljuto }e se uzmu~iti Sin, i Nov }e se raspasti, i Nof }e biti u tjeskobi svaki dan.

30:17 Mladi}i Avinski i Pi-vesetski pa{e od ma~a, a djevojke }e oti}i u ropstvo.

30:18 I u Tafnisu }e pomrknuti dan kad polo-
mim ondje prijevornice Misirske i nestane u njemu
ponosa sile njegove; oblak }e ga pokriti; a k}eri }e
njegove oti}i u ropstvo.

30:19 I izvr{i}u sudove na Misiru, i oni }e po-
znati da sam ja Gospod.

30:20 Opet jedanaeste godine, prvoga mjeseca,
sedmoga dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

30:21 Sine ~ovje~ji, slomih mi{icu Faraonu caru
Misirskom, i eto ne}e se zaviti da se lije-i, ne}e se
metnuti zavoj niti }e se zaviti da bi se okrijepila i
mogla dr`ati ma~.

30:22 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo me
na Faraona cara Misirskoga, i slomi}u mu mi{ice, i
zdravu i slomljenu, i izbi}u mu ma~ iz ruke.

30:23 I rasija}u Misirce po narodima, i razasu}u
ih po zemljama.

30:24 I ukrijepi}u mi{icu caru Vavilonskom, i
da}u mu u ruku svoj ma~, i polomi}u mi{ice Fara-
onu, i je~a}e pred njim kao {to je~i ~ovjek ranjen
na smrt.

30:25 Da, ukrijepi}u mi{ice caru Vavilonskom,
a Faraonu }e mi{ice klonuti, i pozna}e se da sam ja
Gospod, kad dam ma~ svoj u ruku caru Vavilon-
skom da njim zamahne na zemlju Misirsku.

30:26 I rasija}u Misirce me|u narode i razasu}u
ih po zemljama, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 31

A jedanaeste godine, tre}ega mjeseca, prvoga
dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

31:2 Sine ~ovje~ji, ka` i Faraonu caru Misirskom
i narodu njegovu: na {to si nalik u veli~ini svojoj?

31:3 Eto, Asirac bje}e kedar na Livanu, lijepih
grana i debela hlada i visoka rasta, kojemu vrhovi
bijahu me|u gustijem granama.

31:4 Voda ga odgoji, bezdana ga uzvisi; ona ri-
jekama svojim tecija}e oko njegova stabla i pu{ta-
}e potoke svoje k svijem drvetima poljskim.

31:5 Zato rast njegov nadvisi sva drveta poljska,
i umno`i}e se grane njegove, i od mno{tva vode ra-
{iri}e se odvođe njegove kad ih pu{ta}e.

31:6 Na granama njegovijem vijahu gnijezda
sve ptice nebeske, i pod granama njegovijem sve
zvijeri poljske lezijahu se, i u hladu njegovu sje|a-
hu svi veliki narodi.

31:7 I bija}e lijep veli~inom svojom i du`inom
grana svojih, jer mu korijen bija}e kod velike vode.

31:8 Kedri u vrtu Bo`ijem ne mogahu ga zaklo-
niti, jele ne mogahu se izjedna~iti s njegovijem
granama, i javori ne bijahu kao ogranci njegovi; ni-
jedno drvo u vrtu Bo`ijem ne bje}e na ljepotu tako
kao on.

31:9 U~inih ga lijepa mno{tvom grana da mu za-
vi|ahu sva drveta Edemska {to bijahu u vrtu Bo`i-
jem.

31:10 Zato ovako veli Gospod Gospod: {to je
visok narastao, i digao vrh svoj me|u guste grane,
i srce se njegovo ponijelo visinom njegovom,

31:11 Zato ga dadoh u ruku najsilnijemu me|u
narodima da ~ini s njim {to ho}e, odvrgeh ga za
bezbo`nost njegovu.

31:12 I tu|inci, najlju}i izme|u naroda, posjeko-
{e ga i ostavi}e ga; grane mu popada}e po gorama i
po svijem dolinama, i ogranci mu se izlomi}e po
svijem potocima na zemlji; i svi narodi zemaljski
otido}e iz hlada njegova i ostavi}e ga.

31:13 Na izvaljenom panju njegovu stanuju sve
ptice nebeske, i na granama su njegovijem sve zvi-
jери poljske,

31:14 Da se ne ponosi visinom svojom nijedno
drvo kraj vode i ne di`e vrha svojega me|u guste
grane, i od svijeh {to se natapaju da se nijedno ne
uzda u se radi svoje veli~ine; jer su svi predani na
smrt, ba~eni u najdonji kraj zemlje me|u sinove
ljudske s onima koji slaze u jamu.

31:15 Ovako veli Gospod Gospod: u koji dan si-
de u grob, u~inih `alost, pokrih bezdanu njega radi,
i ustavih rijeke njezine, i velika voda stade, i ra-
scvijelih za njim Livan, i sva drveta poljska pove-
nu}e za njim.

31:16 Praskom padanja njegova ustresoh naro-
de, kad ga svalih u grob s onima koji slaze u jamu;
i utje{i}e se na najdonjoj strani zemlje sva drveta

Edemska, {to je najbolje i najljep{e na Livanu, sva {to se natapahu.

31:17 I oni sido{e s njim u grob k onima {to su pobijeni ma~em, i mi{ica njegov, i koji sje|ahu u hladu njegovu me|u narodima.

31:18 Na koje si me|u drvetima Edemskim nalik slavom i veli~inom? Ali }e{ biti oboren s drvetima Edemskim u najdonji kraj zemlje, me|u neobrezanima }e{ le`ati s onima koji su pobijeni ma~em. To je Faraon i sav narod njegov, govori Gospod Gospod.

GLAVA 32

Opet dvanaeste godine, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

32:2 Sine ~ovje~ji, nari~i za Faraonom carem Misirskim, i reci mu: ti si kao lavi} me|u narodima i kao zmaj u moru, i prolazi{ rijeke svoje i muti{ vodu nogama svojim i gazi{ po rijekama njezinijem.

32:3 Ovako veli Gospod Gospod: razape}u ti mre`u svoju sa zborom mnogih naroda, i izvu}i }e te u mojoj mre`i.

32:4 I ostavi}u te na zemlji, i baci}u te u polje, i pusti}u sve ptice nebeske da sjedaju na te, i nasiti}u tobom zvijeri sa sve zemlje.

32:5 I razmetnu}u meso tvoje po gorama i napuni}u doline gomilama od tebe.

32:6 I zemlju gdje pliva{ napoji}u krvlju tvojom do vrh gora, i potoci }e biti puni tebe.

32:7 I kad te ugasim, zastrije}u nebo, i zvijezde na njemu pomra~iti, sunce }u zakloniti oblakom, i mjesec ne}e svijetliti svjetlo{ }u svojom.

32:8 Sva }u svijetla vidjela na nebu pomra~iti za tobom, i pusti}u tamu na tvoju zemlju, govori Gospod Gospod.

32:9 I ustra{i}u srce mnogih naroda kad objavim propast tvoju me|u narodima, po zemljama kojih ne zna{.

32:10 I udivi}u tobom mnoge narode, i carevi }e se njihovi zgroziti od tebe, kad mahnem ma~em

svojim pred njima, i drkta}e svaki ~as svaki za du{u svoju u dan kad padne{.

32:11 Jer ovako veli Gospod Gospod: ma~ cara Vavilonskoga do}i }e na te.

32:12 Ma~evima juna~kim povalja}u mno{tvo tvoje, ma~evima najlju}ih izme|u naroda; oni }e razoriti ponos Misiru, i sve }e se mno{tvo njegovo potrti.

32:13 I potr}u svu stoku njegovu pokraj velikih voda, te ih ne}e vi{e mutiti noga ~ovje~ija niti }e ih papak od kake `ivotinje mutiti.

32:14 Tada }u sti{ati vodu njihovu, i u~ini}u da potoci njihovi teknu kao ulje, govori Gospod Gospod.

32:15 Kad opustim zemlju Misirsku i ona bude bez svega {to je u njoj, i pobijem sve koji `ive u njoj, tada }e poznati da sam ja Gospod.

32:16 Ovo je naricanje {to }e se naricati; tako }e naricati k}eri narodne, za Misirom i za svijem mno{tvom njegovijem narica}e, govori Gospod Gospod.

32:17 Potom dvanaeste godine, petnaesti dan istoga mjeseca, do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

32:18 Sine ~ovje~ji, nari~i za mno{tvom Misirskim, i svali njih i k}eri jakih naroda u najdonji kraj zemlje s onima koji slaze u jamu.

32:19 Od koga si ljep{i? si|i i lezi s neobrezanima.

32:20 Pa{e posred pobijenijeh ma~em, ma~ je dat, vucite ga i sve mno{tvo njegovo.

32:21 Govori}e mu najhrabriji junaci isred groba s pomo}nicima njegovijem, koji sido{e i le`e neobrezani, pobijeni ma~em.

32:22 Ondje je Asirac i sav zbor njegov, grobovi su mu oko njega, svi su pobijeni, pali od ma~a.

32:23 Grobovi su mu u dnu jame, a zbor mu je oko njegova groba; svi su pobijeni, pali od ma~a, koji zadavahu strah zemlji `ivijeh.

32:24 Ondje je Elam i sve mno{tvo njegovo oko njegova groba; svi su pobijeni, pali od ma~a, koji sido{e neobrezani na najdonji kraj zemlje, koji zadavahu strah zemlji `ivijeh; i nose sramotu svoju s onima koji slaze u jamu.

32:25 Me|u pobijenima namjesti{e postelju nje-
mu i svemu mno{tvu njegovu, grobovi su mu oko
njega, svi su neobrezani pobijeni ma~em, koji za-
davahu strah zemlji `ivijeh; i nose sramotu svoju s
onima koji slaze u jamu, metnuti su me|u pobije-
ne.

32:26 Ondje je Meseh, Tuval i sve mno{tvo nje-
govo, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani
pobijeni ma~em, koji zadavahu strah zemlji `ivi-
jeh.

32:27 Ali ne le`e me|u junacima koji pado{e
izme|u neobrezanijeh, koji sido{e u grob s oru`-
jem svojim, i metnu{e ma~eve pod glave svoje, i
bezakonje njihovo le`i na kostima njihovijem, ako
i bijahu junaci stra{ni na zemlji `ivijeh.

32:28 I ti }e{ se satrti me|u neobrezanima, i le-
`a}e{ kod pobijenijeh ma~em.

32:29 Ondje je Edom, carevi njegovi i svi kne-
zovi njegovi, koji su sa silom svojom metnuti me-
|u pobijene ma~em; le`e me|u neobrezanima i s
onima koji sido{e u jamu.

32:30 Ondje su svi knezovi sjeverni i svi Sidon-
ci, koji sido{e k pobijenima sa strahom svojim, sti-
de}i se sile svoje; i le`e neobrezani s onima koji su
pobijeni ma~em, i nose sramotu svoju s onima koji
sido{e u jamu.

32:31 Njih }e vidjeti Faraon, i utje{i}e se za svi-
jem mno{tvom svojim, Faraon i sva vojska njego-
va, pobijeni ma~em, govori Gospod Gospod.

32:32 Jer zadadoh svoj strah zemlji `ivijeh, i Fa-
raon }e i sve mno{tvo njegovo le`ati me|u neobre-
zanima s onima koji su pobijeni ma~em, govori
Gospod Gospod.

GLAVA 33

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

33:2 Sine ~ovje~ji, govori sinovima naro-
da svojega, i ka`i im: kad pustim na koju zemlju
ma~, ako narod one zemlje uzme koga izme|u se-
be, i postave ga sebi za stra`ara,

33:3 I on vidjev{i ma~ gdje ide na zemlju zatra-
bi u trubu, i opomene narod,

33:4 Ako se ko ~uv{i trubu ne uzme na um, i
ma~ do{av{i pogubi ga, krv }e njegova biti na nje-
govoju glavi.

33:5 Jer ~u glas trubni, i ne uze se na um, krv }e
njegova biti na njemu; da se uze na um, sa~uvao bi
du{u svoju.

33:6 Ako li stra`ar vidjev{i ma~ gdje ide ne za-
trubi u trubu i narod ne bude opomenut, a ma~ do-
{av pogubi koga izme|u njih, taj }e poginuti za
svoje bezakonje, ali }u krv njegovu iskati iz ruke
stra`areve.

33:7 I tebe, sine ~ovje~ji, tebe postavih stra`a-
rem domu Izrailjevu; slu{aj dakle rije~ iz mojih
usta i opominji ih od mene.

33:8 Kad re~em bezbo`niku: bezbo`ni-e, pogi-
nu}e{; a ti ne progovori{i ne opomene{ bezbo`ni-
ka da se pro|e puta svojega; taj }e bezbo`nik pogi-
nuti za svoje bezakonje; ali }u krv njegovu iskati iz
tvoje ruke.

33:9 Ako li ti opomene{ bezbo`nika da se vrati
sa svoga puta, a on se ne vrati sa svoga puta, on }e
poginuti za svoje bezakonje, a ti }e{ sa~uvati du{u
svoju.

33:10 Zato ti, sine ~ovje~ji, reci domu Izrailje-
vu: vi govorite ovako i ka`ete: prijestupi na{i i gri-
jesi na{i na nama su, i s njih propadamo; kako bi-
smo `ivjeli?

33:11 Reci im: tako bio ja `iv, govori Gospod
Gospod, nije mi milo da umre bezbo`nik, nego da
se vrati bezbo`nik sa svoga puta i bude `iv; vratite
se, vratite se sa zlijeh putova svojih, jer za{to da
mrete, dome Izrailjev?

33:12 Zato ti, sine ~ovje~ji, reci sinovima naro-
da svojega: pravednoga ne}e izbaviti pravda njego-
va kad zgrije{i, i bezbo`nik ne}e propasti sa bezbo-
`nosti svoje kad se vrati od bezbo`nosti svoje, kao
{to pravednik ne mo`e s nje `ivjeti kad zgrije{i.

33:13 Kad re~em pravedniku da }e doista `ivje-
ti, a on se pouzda u pravdu svoju pa u~ini neprav-
du, od sve pravde njegove ni{ta se ne}e spomenuti,
nego }e poginuti s nepravde svoje koju u~ini.

33:14 A kad re~em bezbo`niku: doista }e{ poginuti, a on se obrati od grijeha svojega i stane ~initi sud i pravdu,

33:15 I vrati bezbo`nik zalog, i vrati {to je oteo, i stane hoditi po uredbama `ivotnijem ne ~ine}i bezakonja, doista }e biti `iv, ne}e umrijeti.

33:16 Od svih grijeha {to je zgrije{io ni{ta mu se ne}e spomenuti; ~inio je sud i pravdu, doista }e `iv biti.

33:17 A sinovi naroda tvojega govore: nije prav put Gospodnji; a njihov put nije prav.

33:18 Kad se pravednik odvrati od pravde svoje i u~ini nepravdu, poginu}e s toga.

33:19 A kad se bezbo`nik odvrati od svoje bezbo`nosti i u~ini sud i pravdu, on }e `iv biti s toga.

33:20 A vi govorite: nije prav put Gospodnji. Sudi}u vam, dome Izrailjev, svakome po putovima njegovijem.

33:21 A dvanaeste godine robovanja na{ega, desetoga mjeseca, petoga dana do |e k meni jedan koji ute~e iz Jerusalima, i re~e: uze se grad.

33:22 A ruka Gospodnja do |e nada me uve~e prije nego do |e onaj {to ute~e, i otvori mi usta dokle onaj do |e k meni ujutru; otvori}e mi se usta, te vi}e ne mu~ah.

33:23 I do |e mi rije~ Gospodnja govore}i:

33:24 Sine ~ovje~ji, koji `ive u onijem pustolinama u zemlji Izrailjevoj govore i ka`u: Avram bija}e jedan, i naslijedi ovu zemlju; a nas je mnogo; nama je data ova zemlja u na{ljedstvo.

33:25 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: jedete s krvlju, i o~i svoje podi`ete ka gadnijem bogovima svojim, i krv proljevate, i ho}ete da naslijedite zemlju?

33:26 Opirete se na ma~ svoj, ~inite gadove, i skvrnite svaki `enu bli`njega svojega, i ho}ete da naslijedite zemlju?

33:27 Ovako im reci: ovako veli Gospod Gospod: tako ja `iv bio, koji su u pustolinama, pa}e od ma~a; i koji je u polju, zvijerima }u ga dati da ga izjedu; a koji su po gradovima i po pe}inama, od pomora }e pomrijeti.

33:28 Tako }u sasvijem opustiti tu zemlju, i nestaje ponosa sile njezine, i opustje}e gore Izrailjeve da ne}e niko prolaziti.

33:29 I oni }e poznati da sam ja Gospod kad zemlju sasvijem opustim za sve gadove njihove {to ~ini}e.

33:30 A o tebi, sine ~ovje~ji, sinovi naroda tvojega kazuju o tebi uza zidove i na vratima ku}nijem, i govore jedan drugomu, svaki bratu svojem, i vele: hodite i ~ujte kaka rije~ do |e od Gospoda.

33:31 I dolaze k tebi kao kad se narod skuplja, i narod moj sjeda pred tobom, i slu{a rije~i tvoje, ali ih ne izvr{uje; u ustima su im ljupke a srce njihovo ide za svojim lakomstvom.

33:32 I gle, ti si im kao ljupka pjesma, kao ~ovjek lijepa glasa i koji dobro svira; slu{aju rije~i tvoje, ali ih ne izvr{uju.

33:33 Ali kad to do |e, a evo ide, onda }e poznati da je bio prorok me |u njima.

GLAVA 34

Opet mi do |e rije~ Gospodnja govore}i:

34:2 Sine ~ovje~ji, prorokuj protiv pastira Izrailjevijeh, prorokuj i reci tijem pastirima: ovako veli Gospod Gospod: te{ko pastirima Izrailjevijem koji pasu sami sebe! Ne treba li stado da pasu pastiri?

34:3 Pretilinu jedete i vunom se odijevate, koljete toвно, stada ne pasete.

34:4 Slabijeh ne krijepite, i bolesne ne lije~ite, ranjene ne zavijate, odagnane ne dovodite natrag, izgubljene ne tra`ite, nego silom i `estinom gospodarite nad njima.

34:5 I raspr{a}e se nemaju}i pastira, i raspr{av{i se posta}e hrana svijem zvijerima poljskim.

34:6 Ovce moje lutaju po svijem gorama i po svijem visokim humovima; i po svoj zemlji raspr{ane su ovce moje, i nema nikoga da pita za njih, nikoga da ih tra`i.

34:7 Zato, pastiri, ~ujte rije~ Gospodnju;

34:8 Tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, {to stado moje posta grabe`, i ovce moje posta}e

hrana svijem zvijerima poljskim nemaju}i pastira, i pastiri moji ne tra`e stada mojega, nego pastiri pasu sami sebe, a stada mojega ne pasu;

34:9 Zato, pastiri, ~ujte rije~ Gospodnju;

34:10 Ovako veli Gospod Gospod: evo me na te pastire, i iska}u stado svoje iz njihovijeh ruku, i ne}u im dati vi{e da pasu stado, i ne}e vi{e pastiri pasti sami sebe, nego }u oteti ovce svoje iz usta njihovijeh i ne}e im biti hrana.

34:11 Jer ovako veli Gospod Gospod: evo me, ja }u tra`iti ovce svoje i gledati ih.

34:12 Kao {to pastir tra`i stado svoje kad je kod ovaca svojih raspr{anijeh, tako }u tra`iti ovce svoje i ote}u ih iz svijeh mjesta kuda se raspr{a{e kad bija{e obla~no i mra~no.

34:13 I izve{u ih iz naroda, i pokupi}u ih iz zemalja, i dove{u ih u zemlju njihovu, i pa{u ih na gorama Izrailjevijem pokraj potoka i po svijem mjestima naseljenijem u zemlji.

34:14 Na dobroj pa{i pa{u ih, i tor }e im biti na visokim gorama Izrailjevijem; ondje }e le`ati u dobrom toru i po obilatoj }e pa{i pasti na gorama Izrailjevijem.

34:15 Ja }u pasti stado svoje, i ja }u ih odmarati, govori Gospod Gospod.

34:16 Tra`i}u izgubljenju, i dove{u natrag odatnjanu, i ranjenu }u zaviti i bolesnu okrijepiti; a to-vnu }u i jaku potrti, pa{u ih pravo.

34:17 A vama, stado moje, ovako govori Gospod Gospod: evo ja }u suditi izme|u ovce i ovce, izme|u ovnova i jaraca.

34:18 Malo li vam je {to pasete na dobroj pa{i, nego ostatak pa{e svoje gazite nogama svojim? i {to pijete bistru vodu, nego ostatak mutite nogama svojim?

34:19 A moje ovce pasu {to vi nogama svojim izgazite, i piju {to vi zamutite nogama svojim.

34:20 Zato ovako im veli Gospod Gospod: evo me, ja }u suditi izme|u ovce debele i ovce mr{ave.

34:21 [to bocima i ramenima otiskujete i rozima svojim bodete sve bolesne tako da ih razagnaste napolje,

34:22 Zato }u izbaviti stado svoje da ne bude vi{e grabe`, i sudi}u izme|u ovce i ovce.

34:23 I podignu}u im jednoga pastira koji }e ih pasti, slugu svojega Davida; on }e ih pasti i bi}e im pastir.

34:24 A ja Gospod bi}u im Bog, i sluga moj David knez me|u njima. Ja Gospod rekoh.

34:25 I u~ini}u s njima zavjet mirni, istrijebi}u zle zvijeri iz zemlje, i oni }e `ivjeti u pustinji bez straha i spava}e u {umama.

34:26 I blagoslovi}u njih i {to je oko gore moje, i pu{ta}u da`d na vrijeme; da`di }e blagoslovni biti.

34:27 I drveta }e poljska ra|ati svoj rod, i zemlja }e ra|ati svoj rod; i oni }e biti u svojoj zemlji bez straha, i pozna}e da sam ja Gospod kad polomim palice jarma njihova, i izbavim ih iz ruku onijeh koji ih zarobi{e.

34:28 I ne}e vi{e biti plijen narodima, i zvijeri zemaljske ne}e ih jesti, nego }e `ivjeti bez straha i niko ih ne}e pla{iti.

34:29 I podignu}u im biljku za slavu, i ne}e vi{e umirati od gladi u zemlji, niti }e podnositi sramote od naroda.

34:30 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov s njima, i oni, dom Izrailjev, da su moj narod, govori Gospod Gospod.

34:31 A vi ste stado moje, ovce pa{e moje, ljudi, a ja sam Bog va{, govori Gospod Gospod.

GLAVA 35

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

35:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema gori Siru i prorokuj protiv nje.

35:3 I reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, goro Sire! i dignu}u ruku svoju na te, i opusti}u te sasvijem.

35:4 Gradove }u tvoje opustiti, i ti }e{ biti pu-sto{, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

35:5 [to je u tebe vje~no neprijateljstvo, i rasi-pa{ sinove Izrailjeve ma~em u nevolji njihovoj, kad je kraj bezakonju njihovu,

35:6 Zato, tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, krvi }u te predati i krv }e te goniti, jer ne mrzi{ na krv, krv }e te goniti.

35:7 I obrati}u goru Sir sasvijem u pusto{, da niko ne}e dolaziti ni odlaziti.

35:8 I napuni}u gore njezine pobijenijeh njezinih; na humovima tvojim i u dolinama tvojim i po svijem potocima tvojim pada}e pobijeni od ma~a.

35:9 Vje~nu pustinju na~ini}u od tebe i gradovi se tvoji ne}e opraviti, i pozna}ete da sam ja Gospod.

35:10 [to govori{ : ova dva naroda i ove dvije zemlje moje }e biti, i naslijedi}emo ih, ako i jest Gospod bio ondje,

35:11 Zato, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, u~ini}u po gnjevu tvom i po zavisti tvojoj, s kojom si postupala iz mr`nje prema njima, i bi}u poznat me | u njima kad ti sudim.

35:12 I pozna}e{ da sam ja Gospod ~uo sve tvoje hule koje si govorila na gore Izrailjeve rekav{i: opustje}e, nama su dane da ih jedemo.

35:13 I veli~aste se suprot meni ustima svojim, i mno`iste na me rije~i svoje; ~uo sam.

35:14 Ovako veli Gospod Gospod: kad se sva zemlja stane veseliti, tebe }u opustiti.

35:15 Kako si se ti veselila na{ljudstvu doma Izrailjeva {to opustje, tako }u i tebi u~initi: opustje}e{, goro Sire, i sva zemljo Edomska; i pozna}ete se da sam ja Gospod.

GLAVA 36

Ti, sine ~ovje~ji, prorokuj gorama Izrailjevijem, i reci: gore Izrailjeve, ~ujte rije~ Gospodnju.

36:2 Ovako veli Gospod Gospod: {to neprijatelj govori za vas: ha ha! vje~ne visine posta}e na{e na{ljudstvo;

36:3 Zato prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: {to vas pusto}e i pro`diru sa svijeh strana, da postanete na{ljudstvo ostalijem narodima, i postaste pri~a i rug narodima,

36:4 Zato, gore Izrailjeve, ~ujte rije~ Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod gorama Izrailjevijem i humovima, potocima i dolinama, i pustijem razvalinama i gradovima ostavljenijem, koje posta}e grabe` i potsmijeh ostalijem narodima unaokolo,

36:5 Zato ovako veli Gospod Gospod: u ognju revnosti svoje govorih protiv ostalijeh naroda i protiv sve Edomske, {to osvoji}e moju zemlju raduju}i se iz svega srca i rugaju}i se iz du{e da bi je oplijenili.

36:6 Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu, i reci gorama i humovima, potocima i dolinama: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja govorih u revnosti svojoj i u jarosti svojoj; {to podnosite sramotu od naroda,

36:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: ja podigoh ruku svoju da }e narodi {to su oko nas nositi sramotu svoju.

36:8 A vi, gore Izrailjeve, pu{ta}ete grane svoje, i rod svoj nosi}ete narodu mojemu Izrailju, jer }e skoro do}i.

36:9 Jer evo me kod vas, i gleda}u vas, i bi}ete ra|ene i zasijevane.

36:10 I umno`i}u u vama ljude, dom Izrailjev savkoliki, i gradovi }e se naseliti i pustoline sagrađiti.

36:11 Umno`i}u u vama ljude i stoku, i namno`i}e se i naploditi, i naseli}u vas kako bijaste prije; i u~ini}u vam dobra vi{e nego prije; i pozna}ete da sam ja Gospod.

36:12 I dove{ }u k vama ljude, narod svoj Izrailja, i naslijedi}e vas, i bi}ete im na{ljudstvo, i ne}ete ih vi{e zatirati.

36:13 Ovako veli Gospod Gospod: {to vam govore da ste zemlja koja pro`dire ljude i zatire svoje narode,

36:14 Zato ne}e{ vi{e pro`dirati ljudi, i naroda svojih ne}e{ vi{e zatirati, govori Gospod Gospod.

36:15 I ne}u dati da se vi{e u tebi ~uje sramota od naroda, i ruga od naroda ne}e{ vi{e podnositi, i ne}e{ vi{e zatirati svojih naroda, govori Gospod Gospod.

36:16 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

36:17 Sine ~ovje~ji, dom Izrailjev `ive}i u svojoj zemlji oskvrni je svojim putem i svojim djeli-ma; put njihov bija{e preda mnom kao ne-istota `ene odvojene.

36:18 Zato izlih gnjev svoj na njih radi krvi koju proli{e na zemlju i radi gadnijeh bogova njihovijeh, kojima je oskvrni{e.

36:19 I rasijah ih po narodima, i razasu{e se po zemljama; po putovima njihovijem i po djelima njihovijem sudih im.

36:20 I kad do|o{e me|u narode, gdje god do|o{e oskvrni{e sveto ime moje, a za njih se govora{e da su Gospodnji narod i da su iz zemlje njegove iza{li.

36:21 Ali mi se sa`ali radi svetoga imena mojeg, koje oskvrni dom Izrailjev u narodima u koje do|e.

36:22 Zato reci domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: ne}u vas radi u~initi, dome Izrailjev, nego radi svetoga imena svojega, koje oskvrniste u narodima u koje do|oste;

36:23 I posveti}u ime svoje veliko oskvrnjeno u narodima, koje vi oskvrniste me|u njima; i narodi }e poznati da sam ja Gospod, govori Gospod Gospod, kad se posvetim u vama pred njima.

36:24 Jer }u vas uzeti iz naroda, i pokupi}u vas iz svijeh zemalja, i dove{u vas u va{u zemlju.

36:25 I pokropi}u vas vodom ~istom, i bi}ete ~isti; ja }u vas o~istiti od svijeh ne-istota va{ih i od svijeh gadnijeh bogova va{ih.

36:26 I da}u vam novo srce, i nov }u duh metnuti u vas, i izvadi}u kameno srce iz tijela va{ega, i da}u vam srce mesno.

36:27 I duh svoj metnu}u u vas, i u~ini}u da hodite po mojim uredbama i zakone moje da dr`ite i izvr{ujete.

36:28 I nastava}ete u zemlji koju sam dao ocima va{im, i bi}ete mi narod i ja }u vam biti Bog.

36:29 I oprosti}u vas svijeh ne-istota va{ih, i dozva}u `ito i umno`i}u ga, i ne}u pustiti na vas gladi.

36:30 I umno`i}u rod na drvetima i rod na njivi, te ne}ete vi{e podnositi sramote me|u narodima sa gladi.

36:31 I opomenu}ete se zlijeh putova svojih i djela svojih koja ne bjehu dobra, i sami }ete sebi biti mrski za bezakonja svoja i za gadove svoje.

36:32 Ne}u vas radi u~initi, govori Gospod Gospod; znajte; posramite se i postidite se putova svojih, dome Izrailjev.

36:33 Ovako veli Gospod Gospod: kad vas o~istim od svijeh bezakonja va{ih, naseli}u gradove, i pustoline }e se opet sagraditi.

36:34 I pusta }e se zemlja raditi, {to je bila pusta pred svakim koji prola`a{e.

36:35 I re}i }e se: zemlja ova {to bje{e pusta postala kao vrt Edemski, i gradovi {to bjehu pusti, razvaljeni i raskopani, utvrdi{e se i naseli{e se.

36:36 I narodi koji ostanu oko vas pozna}e da ja Gospod sagra|ujem razvaljeno i zasa|ujem opustjelo. Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

36:37 Ovako veli Gospod Gospod: jo{ }e me tra`iti dom Izrailjev da im u~inim, da ih umno`im ljudima kao stado.

36:38 Kao sveto stado, kao stado u Jerusalimu o praznicima njihovijem, tako }e pusti gradovi biti puni stada ljudi, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 37

Ruka Gospodnja do|e nada me, i Gospod me izvede u duhu, i postavi me usred polja, koje bija{e puno kosti.

37:2 I provede me pokraj njih unaokolo, i gle, bija{e ih vrlo mnogo u polju, i gle, bijahu vrlo suhe.

37:3 I re~e mi: sine ~ovje~ji, ho}e li o`ivjeti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, ti zna{.

37:4 Tada mi re~e: prorokuj za te kosti, i ka`i im: suhe kosti, ~ujte rije~ Gospodnju.

37:5 Ovako govori Gospod Gospod ovijem kostima: gle, ja }u metnuti u vas duh, i o`ivje}ete.

37:6 I metnu}u na vas `ile, i oblo`i}u vas mesom, i navu}i }u na vas ko`u, i metnu}u u vas duh, i o`ivje}ete, i pozna}ete da sam ja Gospod.

37:7 Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovjedi; a kad prorokovah nastala glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka ka svojoj kosti.

37:8 I pogledah, i gle, po njima izido{e `ile i meso, i ozgo se ko`a navu~e; ali duha ne bje{e u njima.

37:9 Tada mi re~e: prorokuj duhu, prorokuj, sine ~ovje~ji, i reci duhu: ovako veli Gospod Gospod: od ~etiri vjetra do|i, du{e, i duni na ove pobijene da o`ive.

37:10 I prorokovah, kako mi se zapovjedi i u|e u njih duh, i o`ivje{e, i stado{e na noge, bje{e vojska vrlo velika.

37:11 Tada mi re~e: sine ~ovje~ji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, govore: posahnu{e kosti na{e i pro|e nadanje na{e, propadosmo.

37:12 Zato prorokuj, i ka`i im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u otvoriti grobove va{e, i izve{u}u vas iz grobova va{i}h, narode moj, i dove{u}u vas u zemlju Izrailjevu.

37:13 I pozna}ete da sam ja Gospod, kad otvorim grobove va{e, i izvedem vas iz grobova va{i}h, narode moj.

37:14 I metnu}u duh svoj u vas da o`ivate, i naseli}u vas u va{oj zemlji, i pozna}ete da ja govorim i ~inim, govori Gospod.

37:15 Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

37:16 Ti, sine ~ovje~ji, uzmi jedno drvo, i napi{i na njemu: Judi i sinovima Izrailjevijem, drugovima njegovijem. Pa onda uzmi drugo drvo, i na njemu napi{i: Josifu drvo Jefremovo i svega doma Izrailjeva, drugova njegovijeh.

37:17 I sastavi ih jedno s drugim da budu kao jedno u tvojoj ruci.

37:18 I kad ti reku sinovi tvoga naroda govore}i: ho}e{ li nam kazati {ta ti je to?

37:19 Reci im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u uzeti drvo Josifovo, {to je u Jefremovoj ruci, i plemena Izrailjevijeh, drugova njegovijeh, i sasta-

vi}u ga s drvetom Judinijem, i na~ini}u od njih jedno drvo, i bi}e jedno u mojoj ruci.

37:20 I drveta, na kojima napi{e{, neka ti budu u ruci pred njima.

37:21 I reci im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u uzeti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otido{e, i sabra}u ih otdavuda, i dove{u}u ih u zemlju njihovu.

37:22 I na~ini}u od njih jedan narod u zemlji, na gorama Izrailjevijem, i jedan }e car biti car svjema njima, niti }e vi{e biti dva naroda, niti }e vi{e biti razdijeljeni u dva carstva.

37:23 I ne}e se vi{e skvrniti gadnijem bogovima svojim ni gnusobama svojim niti kakijem prijestupima svojim, i izbavi}u ih iz svijeh stanova njihovijeh u kojima grije{i{e, i o~isti}u ih, i oni }e mi biti narod i ja }u im biti Bog.

37:24 I sluga moj David bi}e im car, i svi }e imati jednoga pastira, i hodi}e po mojim zakonima, i uredbe }e moje dr`ati i izvr{ivati.

37:25 I sjedje}e u zemlji koju dadoh sluzi svojemu Jakovu, u kojoj sjedje{e oci va{i; u njoj }e sjedjeti oni i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovijeh dovijeka, i David sluga moj bi}e im knez dovijeka.

37:26 I u~ini}u s njima zavjet mirni, bi}e vje~an zavjet s njima, i utvrdi}u ih i umno`i}u ih, i namjesti}u svetinju svoju usred njih navijek.

37:27 I {ator }e moj biti kod njih, i ja }u im biti Bog i oni }e mi biti narod.

37:28 I narod }e poznati da sam ja Gospod koji posve}ujem Izrailja, kad svetinja moja bude usred njih dovijeka.

GLAVA 38

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

38:2 Sine ~ovje~ji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogu, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu; i prorokuj na nj;

38:3 I reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Go`e, kne`e i glavo Mesehu i Tuvalu;

38:4 I vrati}u te natrag, i metnu}u ti `vale u ~eljosti, i izve{u}u tebe i svu vojsku tvoju, konje i ko-

njike, sve dobro odjevene, zbor veliki sa {titovima i {titi}ima, sve koji ma-em ma{u,

38:5 S njima Persijance, Etiopljane i Puteje, sve sa {titovima i pod {ljemovima,

38:6 Gomera i sve ~ete njegove, dom Togarmin sa sjevernoga kraja i sve ~ete njegove, mnoge narode s tobom.

38:7 Pripravi sve i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, {to se sabralo kod tebe, i budi im stra`ar.

38:8 Poslije mnogo vremena bi}e{ poho|en, i po{ljednih godina do}i }e{ u zemlju izbavljenu od ma-a i sabranu iz mnogih naroda, u gore Izrailjeve, koje bjehu jednako puste, a oni }e izvedeni iz naroda svi `ivjeti bez straha.

38:9 I podignu}e{ se, i do}i }e{ kao bura, bi}e{ kao oblak da pokrije{ zemlju ti i sve ~ete tvoje i mnogi narodi s tobom.

38:10 Ovako veli Gospod Gospod: i tada }e ti do}i u srce stvari, i smi{lja}e{ zle misli.

38:11 I re}i }e{: idem na zemlju gdje su sela, i udari}u na mirni narod koji `ivi bez straha, koji svi `ive u mjestima bez zidova i nemaju ni prijevornica ni vrata,

38:12 Da naplijeni{ plijena i nagrabi{ grabe`a, da posegne{ rukom svojom na pustinje naseljene i na narod sabrani iz naroda, koji se bavi stokom i imanjem, i `ivi usred zemlje.

38:13 Sava i Dedan i trgovci Tarsiski i svi lavi}i njegovi kaza}e ti: jesi li do{ao da plijeni{ plijen? jesi li skupio ljudstvo svoje da grabi{ grabe`? da odnese{ srebro i zlato, da uzme{ stoku i trg, da naplijeni{ mnogo plijena?

38:14 Zato prorokuj, sine ~ovje~ji, i reci Gogu: ovako veli Gospod Gospod: u ono vrijeme, kad }e moj narod Izrailj `ivjeti bez straha, ne}e{ li znati?

38:15 I do}i }e{ iz svoga mjesta, sa sjevernoga kraja, ti i mnogi narodi s tobom, svi ja{u}i na konjma, mno{tvo veliko i vojska velika.

38:16 I podignu}e{ se na moj narod Izrailja kao oblak da pokrije{ zemlju; u po{ljednje vrijeme dove}u te na zemlju svoju da me poznadu narodi kad se posvetim u tebi pred njima, Go`e!

38:17 Ovako veli Gospod Gospod: nijesi li ti onaj o kom govorih u staro vrijeme preko sluga svojih, proroka Izrailjevijeh, koji prorokova{e u ono vrijeme godinama da }u te dovesti na njih.

38:18 A kad do|e Gog na zemlju Izrailjevu, govori Gospod Gospod, onda }e se podignuti jarost moja u gnjevu mom.

38:19 I u revnosti svojoj, u ognju gnjeva svojega govori}u: doista, tada }e biti drhat veliki u zemlji Izrailjevoj.

38:20 I ribe morske i ptice nebeske i zvijeri poljske i sve {to gami`e po zemlji, i svi ljudi po zemlji zadrhta}e od mene, i gore }e se razvaliti i vrleti popadati, i svi }e zidovi popadati na zemlju.

38:21 I dozva}u na nj ma~ po svijem gorama svojim, govori Gospod Gospod: ma~ }e se svakoga obratiti na brata njegova.

38:22 I sudi}u mu pomorom i krvlju; i pusti}u na nj i na ~ete njegove i na mnoge narode, koji budu s njim, silan da`d, kamenje od grada, oganj i sumpor.

38:23 I proslavi}u se i posveti}u se i bi}u poznat pred mnogim narodima, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 39

Ti dakle, sine ~ovje~ji, prorokuj protiv Goga, i reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na te, Go`e, kne`e i glavo Mesehu i Tuvalu.

39:2 I vrati}u te natrag i vodi}u te, i izve}u te iz sjevernijeh krajeva i dove}u te na gore Izrailjeve.

39:3 I izbi}u ti luk tvoj iz lijeve ruke, i prosu}u ti iz desne ruke strijele.

39:4 Na gorama }e{ Izrailjevijem pasti ti i sve ~ete tvoje i narodi koji budu s tobom; pticama, svakojakim pticama krilatijem i zvijerima poljskim da}u te da te izjedu.

39:5 Na polju }e{ pasti, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

39:6 I pusti}u oganj na Magoga i na one koji `ive na ostrvima bez straha; i pozna}e da sam ja Gospod.

39:7 I sveto ime svoje obznani}u usred naroda svojega Izrailja, i ne}u vi{e dati da se skvrni sveto ime moje, nego }e poznati narodi da sam ja Gospod, svetac u Izrailju.

39:8 Evo, do}i }e, i zbi}e se, govori Gospod Gospod; to je dan za koji govorih.

39:9 Tada }e iza}i stanovnici gradova Izrailjevi-jeh, i nalo`i}e na oganj i spali}e oru`je i {titove i {titi}e, lukove i strijele, sulice i koplja, i lo`i}e ih na oganj sedam godina.

39:10 I ne}e nositi drva iz polja, niti }e sje}i u {umi, nego }e oru`je lo`iti na oganj, i oplijeni}e one koji ih plijeni}e, i pootima}e od onijeh koji od njih otima}e, govori Gospod Gospod.

39:11 I u to }u vrijeme dati Gogu mjesto za grob ondje u Izrailju, dolinu kojom se ide na istok k moru, i ona }e stisnuti usta putnicima; ondje }e biti pogreben Gog i sve mno{tvo njegovo i prozva}e se dolina mno{tva Gogova.

39:12 I ukopava}e ih dom Izrailjev sedam mjeseca, da bi o~istili zemlju.

39:13 I ukopava}e ih sav narod, i bi}e im na slavu u onaj dan kad se proslavim, govori Gospod Gospod.

39:14 I odvoji}e ljude koji }e jednako i}i po zemlji i s onima koji prolaze ukopavati one koji bi ostali po zemlji da je o~iste; poslije sedam mjeseca tra`i}e.

39:15 I prohodi}e zemlju i i}i po njoj, i ko vidi kosti ljudske, na~ini}e kod njih znak, dokle ih ne ukopaju grobari u dolini mno{tva Gogova.

39:16 A i gradu }e biti ime Amona; i tako }e o~istiti zemlju.

39:17 Ti, dakle, sine ~ovje~ji, ovako govori Gospod Gospod, reci pticama, svakojakim pticama i svijem zvijerima poljskim: skupite se i hodite, saberite se sa svijeh strana na `rtvu moju, koju koljem za vas, na veliku `rtvu na gorama Izrailjevi-jem, i je{}ete mesa i pi}ete krvi;

39:18 Je{}ete mesa juna~koga i pi}ete krvi knezova zemaljskih, ovnova, jaganjaca i jaraca i telaca, sve ugojene stoke Vasanske.

39:19 I je{}ete pretiline da }ete se nasititi, i pi}ete krvi da }ete se opiti od `rtava mojih {to }u vam naklati.

39:20 I nasiti}ete se za mojim stolom konja i konjika, junaka i svakojakih vojnika, govori Gospod Gospod.

39:21 I pusti}u slavu svoju me|u narode, i svi }e narodi vidjeti sud moj koji }u u~initi i moju ruku koju }u dignuti na njih.

39:22 I pozna}e dom Izrailjev da sam ja Gospod Bog njihov, od onoga dana i poslije.

39:23 I narodi }e poznati da se za svoje bezakone zarobi dom Izrailjev, {to meni zgrije{i}e, te sakrih lice svoje od njih, i dadoh ih u ruke neprijateljima njihovijem, i svi pado}e od ma~a.

39:24 Po ne~istoti njihovoj i po prijestupu njihovu u~inim im i sakrih lice svoje od njih.

39:25 Toga radi ovako govori Gospod Gospod: povrati}u roblje Jakovljevo i smilova}u se svemu domu Izrailjevu i revnova}u za sveto ime svoje,

39:26 Po{to podnesu sramotu svoju i sve prijestupe svoje, kojima mi prestupi}e dok sje|ahu u svojoj zemlji bez straha i nikoga ne bje}e da ih plai,

39:27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i saberem ih iz zemalja neprijatelja njihovijeh, i posvetim se u njima pred mnogim narodima.

39:28 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov kad odvedav{i ih u ropstvo me|u narode opet ih saberem u zemlju njihovu ne ostaviv{i ih nijednoga ondje.

39:29 I ne}u vi{e kriti lica svojega od njih kad izlijem duh svoj na dom Izrailjev, govori Gospod Gospod.

GLAVA 40

Dvadeset pete godine robovanja na{ega, u po~etku godine, deseti dan mjeseca, ~etrnaeste godine od kako se uze grad, isti dan do|e nada me ruka Gospodnja i odvede me onamo.

40:2 Utvarama Bo`jim odvede me u zemlju Izrailjevu, i postavi me na goru vrlo visoku, na kojoj bijaše s juga kao sagra|en grad.

40:3 I odvede me onamo, i gle, ~ovjek, koji na o~i bijaše kao od mjedi, s u`em lanenijem u ruci i s trskom mjera~kom, i stajaše na vratima.

40:4 I progovori mi taj ~ovjek: sine ~ovje~ji, gledaj o~ima svojim i slu{aj u{ima svojim, i uzmi na um sve {to }u ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti poka`em; ka`i domu Izrailjevu sve {to vidi{.

40:5 I gle, bješe zid spolja oko doma, a u ruci onom ~ovjeku trska mjera~ka od {est lakata, a lakat bješe s podlanice du`i od obi~noga; i izmjeri gra|evinu u {irinu, i bješe jedna trska, i u visinu, i bješe jedan trska.

40:6 Pa do|e na vrata koja bijahu prema istoku, i izide uz basamake, i izmjeri jedan prag vratima, i bješe u {irinu jedna trska, i drugi prag, i bješe u {irinu jedna trska;

40:7 I klijeti, i svaka bješe jednu trsku duga i jednu trsku {iroka; a izme|u klijeti bješe pet lakata; i prag na vratima kod trijema na unutrašnjim vratima, i bješe s jedne trske.

40:8 I izmjeri trijem na vratima unutrašnjim, i bješe jedna trska.

40:9 I izmjeri trijem na vratima, i bješe osam lakata; i dovratnike im, i bjehu dva lakta; a trijem na vratima bješe iznutra;

40:10 I klijeti kod vrata prema istoku bjehu tri amo i tri tamo, jedne mjere sve tri, i jedne mjere bjehu dovratnici tamo i amo.

40:11 I izmjeri {irinu vratima, i bješe deset lakata, i trinaest lakata bješe u du`inu vratima.

40:12 I pred klijetima bješe mjesta jedan lakat, i za jedan lakat bješe mjesta s druge strane, i u svakoj klijeti bješe {est lakata otuda i {est lakata odovuda.

40:13 Poslije izmjeri vrata od krova jedne klijeti do krova druge, i bješe u {irinu dvadeset i pet lakata, vrata prema vratima.

40:14 I na~ini dovratnike od {ezdeset lakata, i pred dovratnicima trijem na vratima unaokolo.

40:15 I od lica vrata na koja se ulazi do lica trijema na unutrašnjim vratima bijaše pedeset lakata.

40:16 I bijahu prozori na klijetima i na dovratnicima njihovijem su`eni unutra oko vrata, tako i na trijemovima, prozori bijahu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima palme.

40:17 Potom me uvede u spolja{nji trijem, i gle, bijahu klijeti i pod na~injen svuda unaokolo u trijemu, trideset klijeti na podu.

40:18 A taj pod pokraj vrata prema du`ini vrata bijaše ni`i pod.

40:19 Potom izmjeri {irinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjega trijema spolja, i bješe sto lakata k istoku i sjeveru.

40:20 I vrata koja bjehu k sjeveru na trijemu spoljašnjem izmjeri u du`inu i u {irinu;

40:21 I bijahu tri klijeti tamo i tri amo, i dovratnici im i trijemovi bijahu iste mjere kao u prvijeh vrata; pedeset lakata bijaše u du`inu a u {irinu dvadeset i pet lakata;

40:22 I prozori im i trijemovi i palme bijahu na mjeru kao na vratima koja gledaju na istok, i i|aše se k njima uz sedam basamaka, i trijemovi bijahu pred njima.

40:23 I vrata od unutrašnjega trijema bijahu prema vratima sjevernijem i isto~nijem, i izmjeri od vrata do vrata, i bješe sto lakata.

40:24 Poslije me odvede k jugu, i gle, bjehu vrata prema jugu; i izmjeri im dovratnike i trijemove, i bješe ista mjera.

40:25 I bijahu prozori na njima i na trijemovima njihovijem unaokolo kao oni prozori; pedeset lakata bijaše u du`inu i dvadeset i pet lakata u {irinu.

40:26 I i|aše se k njima uza sedam basamaka, i trijemovi bijahu pred njima, i palme jedna otuda a jedna odovuda po dovratnicima.

40:27 I vrata od unutrašnjega trijema bijahu prema jugu; i izmjeri od vrata do vrata k jugu, i bješe sto lakata.

40:28 Tada me uvede u unutra{nji trijem ju`nijem vratima; i izmjeri ju`na vrata, i bješe ista mjera.

40:29 I kljieti njihove i dovratnici i trijemovi bijahu iste mjere, i prozori na njima i na trijemovima unaokolo; pedeset lakata bijaše u du`inu i dvadeset i pet lakata u {irinu.

40:30 I trijemovi bijahu unaokolo, dvadeset i pet lakata u du`inu i pet lakata u {irinu.

40:31 I trijemovi im bijahu prema spolja{njem trijemu, i palme po dovratnicima, i uz osam basamaka i |aše se k njima.

40:32 Potom me odvede u unutra{nji trijem k istoku, i izmjeri vrata, i bješe ista mjera;

40:33 I kljieti im i dovratnici i trijemovi bjehu iste mjere; i bjehu prozori na njima i na trijemovima njihovijem unaokolo; u du`inu bješe pedeset lakata a u {irinu dvadeset i pet lakata;

40:34 I trijemovi im bjehu prema spolja{njem trijemu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka i |aše se k njima.

40:35 Potom odvede me na sjeverna vrata i izmjeri ih, i bjehu iste mjere.

40:36 Tako i kljieti im i dovratnici i trijemovi i prozori unaokolo; u du`inu pedeset lakata a u {irinu dvadeset i pet lakata.

40:37 I dovratnici im bijahu prema spolja{njem trijemu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka i |aše se k njima.

40:38 I kljieti s vratima bijahu kod dovratnika tih vrata, ondje se prahu `rtve paljenice.

40:39 A u trijemu od vrata bijahu dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na njima kolju `rtve paljenice i `rtve za grijeh i za krivicu;

40:40 I na strani spolja kako se ulazi na sjeverna vrata bijahu dva stola, i na drugoj strani u trijemu od istijeh vrata bijahu dva stola;

40:41 ^etiri stola bjehu s jedne strane i ~etiri s druge strane uz vrata, osam stolova, na kojima se koljaše.

40:42 A ~etiri stola za `rtvu paljenicu bjehu od tesanoga kamena, u du`inu podrug lakta, i podrug lakta u {irinu a u visinu jedan lakat, i na njima se ostavljaše oru|e kojim se koljahu `rtve paljenice i druge `rtve.

40:43 I unutra bijahu kuke s podlanice svuda unaokolo, a na stolove se metaše meso od `rtava.

40:44 I spolja pred vratima unutra{njim bjehu kljieti za pjeva-e u unutra{njem trijemu; jedne bjehu uz vrata sjeverna i gledahu prema jugu a druge bjehu uz isto~na vrata i gledahu prema sjeveru.

40:45 Tada mi re~e: ove kljieti {to gledaju na jug jesu za sve{tenike koji slu`e oko doma;

40:46 A one kljieti {to gledaju na sjever jesu za sve{tenike koji slu`e kod oltara; to su sinovi Sado-kovi, koji izme|u sinova Levijevih pristupaju ka Gospodu da mu slu`e.

40:47 Potom izmjeri trijem, i bješe u du`inu sto lakata i u {irinu sto lakata, ~etvrtast; i oltar bijaše pred domom.

40:48 Poslije me odvede u trijem od doma, i izmjeri dovratnike trijemu, i bješe pet lakata otud i pet lakata odovud; a vrata bjehu {iroka tri lakta otud i tri lakta odovud;

40:49 Du`ina trijemu bješe dvadeset lakata a {irina jedanaest lakata, i uz basamake se i |aše k njemu, i stupovi bijahu uz dovratnike, jedan otud i jedan odovud.

GLAVA 41

Poslije me odvede u crkvu, i izmjeri dovratnike, i bješe {est lakata u {irinu otuda i {est lakata u {irinu odovuda, prema {irini {atoru.

41:2 A vratima {irina bješe deset lakata, a strane vratima bjehu od pet lakata otuda i od pet lakata odovuda; potom izmjeri joj du`inu, i bješe ~etrdeset lakata, i {irinu, i bješe dvadeset lakata.

41:3 Pa u|e unutra i izmjeri dovratnike, i bjehu od dva lakta; a vrata bjehu od {est lakata, a {irina vratima sedam lakata.

41:4 I izmjeri du`inu ondje, i bješe dvadeset lakata, a {irina dvadeset lakata unutra u crkvi; i re~e mi: ovo je svetinja nad svetinjama.

41:5 I izmjeri zid domu, i bješe {est lakata, i {irina kljieti unaokolo u domu bješe ~etiri lakta.

41:6 A kljieti bijahu po tri jedna nad drugom, i bješe ih trideset, i dopirahu do zida koji bijaše u

domu unaokolo za klijeti da ih dr`i, a ne dr`a{e ih zid od doma.

41:7 Jer se ra{iriva{e gra|evina ozgo unaokolo za klijeti koje bijahu oko doma ozgo svuda unaokolo, i zato gra|evina bija{e ozgo {ira, i najni`e klijeti bijahu ozgo {ire za srednje.

41:8 I vidjeh uz dom visinu unaokolo; a pod u klijeti bija{e s cijele trske, {est lakata.

41:9 [irina zidu uz klijeti spolja bje{e pet lakata, a bje{e prazno mjesto klijetima koje bjehu uz dom.

41:10 I me|u klijetima bje{e dvadeset lakata {irine oko doma.

41:11 A vrata od klijeti bjehu k praznom mjestu, jedna prema sjeveru a jedna prema jugu, a {irina onom praznom mjestu pet lakata svuda unaokolo.

41:12 A gra|evina koja bje{e pred odijeljenom stranom k zapadu ima{e sedamdeset lakata u {irinu, a zid te gra|evine bje{e pet lakata {irok unaokolo, i devedeset lakata dug.

41:13 Potom izmjeri dom, i bija{e u du`inu sto lakata; odijeljena strana i gra|evina i zidovi joj, sve zajedno u du`inu sto lakata.

41:14 I {irina pred domom i odijeljenom stranom k istoku ima{e sto lakata.

41:15 I izmjeri du`inu gra|evini pred odijeljenom stranom {to bija{e iza nje, i klijeti njezine otuda i odovuda, i bje{e sto lakata; i unutra{nji dom i hodnike od trijema;

41:16 Pragove i prozore su`ene, i klijeti unaokolo u tri reda, prema pragu, {to bje{e oblo`eno drvetom svuda unaokolo, od zemlje do prozora, i prozori bjehu oblo`eni;

41:17 Do vrh vrata i do doma unutra{njega, i spolja, i sav zid unaokolo iznutra i spolja na mjeru.

41:18 I bjehu na~injene heruvimi i palme, jedna palma me|u dva heruvima, i u svakoga heruvima bjehu dva lica:

41:19 Lice ~ovje~je prema palmi otuda, i lice lavovo prema palmi odovuda; tako bje{e na~injeno po svemu domu unaokolo;

41:20 Od zemlje do vrh vrata bjehu heruvimi i palme na~injene, tako i po zidu u crkvi.

41:21 U crkve do vratnici bjehu na ~etiri ugla; i svetinji lice bje{e onako.

41:22 Oltar bje{e drven, tri lakta visok, i dva lakta dug, s uglovima, i du`ina i strane bjehu od drveta. I re~e mi: to je sto, koji stoji pred Gospodom.

41:23 Dvoja vrata bjehu u crkvi i svetinji;

41:24 A u vrata bjehu dva krila, koja se obrtahu, dva krila u jednijeh vrata i dva u drugih.

41:25 I na vratima crkvenijem bjehu na~injene heruvimi i palme, kao po zidovima; i grede drvene bijehu pred trijemom spolja.

41:26 I bijahu uski prozori i palme otuda i odovuda po stranama trijemu i po klijetima u domu i po gredama.

GLAVA 42

I izvede me u spolja{nji trijem prema sjeveru, i dovede me ka klijetima, koje bijahu prema odijeljenoj strani i prema gra|evini na sjeveru.

42:2 S lica bje{e u du`inu sto lakata kod sjevernijeh vrata, a u {irinu pedeset lakata.

42:3 Prema unutra{njem trijemu od dvadeset lakata i prema podu spolja{njega trijema bijahu klijeti prema klijetima u tri reda.

42:4 I pred klijetima bija{e hodnik u {irinu od deset lakata, unutra, put k njima od jednoga lakta, i vrata bjehu prema sjeveru.

42:5 A najgornje klijeti bjehu tje{nje, jer klijeti donje i srednje u zgradi izla`ahu ve}ma nego one.

42:6 Jer bijahu na tri poda, ali nemahu stupova kao u trijemu, i zato se su`iva{e iznad donjega i srednjega od zemlje.

42:7 A ograda koja bija{e spolja prema klijetima k trijemu spolja{njem pred klijetima ima{e u du`inu pedeset lakata.

42:8 Jer du`ina klijetima, koje bijahu u trijemu spolja{njem, bija{e pedeset lakata. I gle, pred crkvom bje{e sto lakata.

42:9 A pod tijem klijetima bija{e ulaz s istoka, kojim se ula`a{e u njih iz spolja{njega trijema.

42:10 U {irini ograde toga trijema k istoku pred odijeljenom stranom i pred gra|evinom bijehu klijeti.

42:11 A pred njima bija{e put kao kod sjevernijeh klijeti; jednake du`ine i jednake {irine bijahu, i izlazi im i vrata bijahu jednaka.

42:12 I kaka bijahu vrata u klijeti koje bijahu prema jugu, taka bijahu vrata gdje se po~inja{e put pred ogradom pravo k istoku, kad se ide k njima.

42:13 I re~e mi: sjeverne klijeti i ju`ne klijeti pred odijeljenom stranom jesu svete klijeti, gdje sve{tenici koji pristupaju ka Gospodu jedu presvete stvari, ondje }e ostavljati presvete stvari i dar i prinos za grijeh i prinos za krivicu, jer je sveto mjesto.

42:14 Kad sve{tenici u|u, ne}e izlaziti iz svetine u spolja{nji trijem, nego }e ondje ostavljati haljine svoje u kojima slu`e, jer su svete, i obla~i}e druge haljine, pa onda izlaziti k narodu.

42:15 I izmjeriv{i dom unutra{nji odvede me na vrata isto~na i izmjeri svuda unaokolo.

42:16 Izmjeri isto~nu stranu trskom mjera~kom, i bje{e pet stotina trsaka, trskom mjera~kom unaokolo.

42:17 Izmjeri sjevernu stranu, i bje{e pet stotina trsaka, trskom mjera~kom unaokolo.

42:18 Izmjeri ju`nu stranu, i bje{e pet stotina trsaka, trskom mjera~kom.

42:19 I okrenuv{i se na zapadnu stranu, izmjeri, i bje{e pet stotina trsaka, trskom mjera~kom.

42:20 Izmjeri sa ~etiri strane, i bje{e zid unaokolo pet stotina trsaka dug i pet stotina {irok da razdvaja sveto mjesto od svjetskoga.

GLAVA 43

Potom me odvede k vratima koja gledaju na istok.

43:2 I gle, slava Boga Izrailjeva doho|a{e od istoka, i glas joj bija{e kao glas velike vode, i zemlja se sja{e od slave njegove.

43:3 I utvara koju vidjeh bija{e kao utvara koju vidjeh kad do|oh da zatrem grad: bje{e utvara kao

ona koju vidjeh na rijeci Hevaru; i padoh na lice svoje.

43:4 A slava Gospodnja u|e u dom na vrata koja gledaju na istok.

43:5 I podi`e me duh i odvede me u unutra{nji trijem; i gle, dom bija{e pun slave Gospodnje.

43:6 I ~uh gdje mi progovori iz doma, i ~ovjek staja{e kod mene.

43:7 I re~e mi: sine ~ovje~ji, ovo je mjesto prijestola mojega i mjesto stopa nogu mojih, gdje }u nastaviti usred sinova Izrailjevijeh do vijeka; i dom Izrailjev ne}e vi{e skvrniti svetoga imena mojega, ni oni ni carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvijem tjelesima careva svojih na visinama svojim.

43:8 Meta{e prag svoj do moga praga, i do vratnike svoje do mojih do vratnika i pregradu izme|u mene i sebe, te skvrni{e sveto ime moje gadovima svojim koje ~injahu; zato ih sath u gnjevu svom.

43:9 Sada neka uklone daleko od mene kurvarstvo svoje i mrtva tjelesa careva svojih i nastava }u usred njih do vijeka.

43:10 Ti, sine ~ovje~ji, poka`i domu Izrailjevu ovaj dom, neka se postide bezakonja svojega, i neka izmjere sve.

43:11 I kad se postide svega {to su ~inili, poka`i im oblik od doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu, i sve oblike i sve zakone, i opi{i im ga da paze na sav oblik njegov i na sve uredbe, i tako ~ine.

43:12 A ovo je zakon za dom: navrh gore koliko zauzima unaokolo da bude svetinja nad svetinjama. Eto, to je zakon za dom.

43:13 A ovo je mjera za oltar na lakte, a u laktu je jedan obi~an lakat i podlanica: podno`je mu lakat visoko i lakat {iroko, a oplata na njemu po kraju unaokolo s pedi; taka je gornja strana oltaru.

43:14 A od podno`ja na zemlji do ni`ega pojasa dva lakta, i u {irinu jedan lakat; a od manjega pojasa do ve}ega pojasa ~etiri lakta, i u {irinu lakat.

43:15 A sam oltar da bude ~etiri lakta visok, od oltara gore da bude ~etiri roga.

43:16 A oltar da bude dvanaest lakata dug i dvanaest lakata {irok, i ~etvrtast na ~etiri strane.

43:17 I pojas da je ~etnaest lakata dug i ~etnaest lakata {irok na ~etiri strane, a oplata oko njega od po lakta, i podno` je mu od lakta unaokolo, i basamacu mu da budu okrenuti na istok.

43:18 I re~e mi: sine ~ovje~ji, ovako veli Gospod Gospod, ovo su naredbe za oltar kad se na~ini da se na njemu prinose `rtve paljenice i da se kropi krvlju.

43:19 I sve{tenicima Levitima koji su od sjemena Sadokova, koji pristupaju k meni, govori Gospod Gospod, da mi slu`e, da}e{ junca za `rtvu za grijeh.

43:20 I uzmi krvi njegove, i poma`i mu ~etiri roga i ~etiri ugla od pojasa i oplatu unaokolo, tako }e{ ga o~istiti i u~initi o~i{enje za nj.

43:21 Potom uzmi junca za grijeh, i neka se spali na mjestu odre|enom u domu izvan svetinje.

43:22 A drugi dan prinesi jarca zdrava za grijeh, i neka o~iste njim oltar kako su o~istili juncem.

43:23 A kad o~isti{, prinesi junca zdrava i ovna od stada zdrava.

43:24 I kad ih prinese{ pred Gospodom, neka sve{tenici bace na njih soli i prinesu ih na `rtvu paljenicu Gospodu.

43:25 Sedam dana prinosi jarca za grijeh svaki dan; i junca i ovna iz stada zdrava neka prinose.

43:26 Sedam dana neka ~ine o~i{enje za oltar, i o~iste ga i posvete.

43:27 A kad se navr{e ti dani, osmoga dana i poslije neka prinose sve{tenici na oltaru `rtve va{e paljenice i `rtve va{e zahvalne, i primi}u vas, govori Gospod Gospod.

GLAVA 44

I odvede me opet k vratima spolja{njim od svetinje, koja gledaju na istok, a ona bjehu zatvorena.

44:2 I re~e mi Gospod: ova vrata neka budu zatvorena i da se ne otvaraju, i niko da ne ulazi na njih, jer je Gospod Bog Izrailjev u{ao na njih; zato neka budu zatvorena.

44:3 Za kneza su; sam knez neka sjeda na njima da jede hljeb pred Gospodom; kroz trijem od ovih vrata neka ulazi i istijem putem neka izlazi.

44:4 I odvede me k sjevernijem vratima pred dom; i vidjeh, i gle, dom Gospodnji bje{e pun slave Gospodnje, i padoh na lice svoje.

44:5 I re~e mi Gospod: sine ~ovje~ji, pazi srcem svojim i vidi o~ima svojim i slu{aj u{ima svojim, {to }u ti kazati za sve uredbe doma Gospodnjega i za sve zakone njegove; pazi srcem svojim na sve ulaze u dom i na sve izlaze iz svetinje.

44:6 I reci odmetni~kom domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: dosta je gadova va{ih, dome Izrailjev,

44:7 [to uvodiste tu |ince neobrezana srca i neobrezana tijela da budu u mojoj svetinji da skvrne dom moj, i prinosiste moj hljeb, pretilinu i krv, i tamo prestupa{e moj zavjet osim svih gadova va{ih;

44:8 I ne izvr{ivaste {to treba za moju svetinju, nego postaviste ljude po svojoj volji da izvr{uju {to treba u mojoj svetinji.

44:9 Ovako veli Gospod Gospod: nijedan tu |in neobrezana srca i neobrezana tijela da ne dolazi u moju svetinju, nijedan od svih tu |inaca koji su me |u sinovima Izrailjevijem.

44:10 A Leviti koji otstupi{e od mene kad za |e Izrailj, koji za |o{e od mene za gadnijem bogovima svojim, nosi}e bezakonje svoje.

44:11 I bi}e sluge u mojoj svetinji u slu`bi na vratima od doma slu`e{i domu; oni }e klati `rtve paljenice i druge `rtve narodu, i staja}e pred njima slu`e{i im.

44:12 [to im slu`i{e pred gadnijem bogovima njihovijem i bi{e domu Izrailjevu spoticanje na bezakonje, zato podigoh ruku svoju na njih, govori Gospod Gospod, da }e nositi bezakonje svoje,

44:13 I ne}e pristupati k meni da mi vr{e sve{teni~ku slu`bu, niti kojoj svetinji mojoj, ni svetinji nad svetinjama ne}e pristupati, nego }e nositi sramotu svoju i gadove svoje, koje ~ini{e.

44:14 Nego }u ih postaviti za ~uvare domu na svaku slu`bu njegovu i na sve {to biva u njemu.

44:15 A sve{tenici Leviti sinovi Sadokovi, koji izvr{ivahu {to treba u mojoj svetinji, kad sinovi Izrailjevi za|o{e od mene, oni }e pristupati k meni da mi slu`e, i staja}e preda mnogim prinose}i mi pretilinu i krv, govori Gospod Gospod.

44:16 Oni neka ulaze u moju svetinju i oni neka pristupaju k stolu mojemu da mi slu`e i neka izvr{uju {to sam zapovjedio da se izvr{uje.

44:17 I kad ulaze na vrata unutra{njega trijema, neka obuku lanene haljine, i ni{ta da ne bude na njima vuneno kad slu`e na vratima unutra{njega trijema i u njemu.

44:18 Na glavama neka im budu kape lanene i ga}e lanene po bedrima, i da se ne pa{u ni~im oda {ta bi se znojili.

44:19 A kad izlaze u trijem spolja{nji, u spolja{nji trijem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima slu`e, i ostave ih u klijetima svetijem, pa neka obuku druge haljine, da ne osve}uju naroda haljinama svojim.

44:20 I glave svoje da ne briju, a ni kose da ne ostavljaju, nego neka strigu glave svoje.

44:21 I vina da ne pije ni jedan sve{tenik kad ho}e da u|e u unutra{nji trijem.

44:22 I udovicom ni pu{tenicom da se ne `ene, nego djevojkom od sjemena doma Izrailjeva ili udovicom sve{teni~kom neka se `ene.

44:23 I narod moj neka u-e {to je sveto {to li ni-je sveto, i neka ih u-e raspoznavati ne~isto od ~i-stoga.

44:24 A u raspri neka stanu da sude, po mojim zakonima neka sude, i zakone moje i uredbe moje neka dr`e o svijem praznicima mojim, i subote moje neka svetkuju.

44:25 I k mrtvacu da ne idu da se ne oskrvrne; samo za ocem i za materom i za sinom i za k}erju, za bratom i za sestrom neudatom mogu se oskrvniti.

44:26 A kad se o~isti, neka mu se broji sedam dana.

44:27 I u koji bi dan u{ao u svetinju, u trijem unutra{nji, da slu`i u svetinji, neka prinese `rtvu za grijeh svoj, govori Gospod Gospod.

44:28 A na{ljedstvo {to }e imati, ja sam njihovo na{ljedstvo; i vi im ne dajte dostojanja u Izrailju, ja sam njihovo dostojanje.

44:29 Dar i `rtvu za grijeh i `rtvu za krivicu oni }e jesti; i sve zavjetovano u Izrailju njihovo }e biti.

44:30 I prvine od svakoga prvoga roda i svi prinosi podizani od svega izme|u svijeh prinosa va{ih bi}e sve{tenicima; i prvine od tijesta svojega davanje sve{teniku da bi po~ivao blagoslov na domovima va{im.

44:31 Sve{tenici da ne jedu mrcinoga ni {to zvjerka raskine, bilo ptica ili {to od stoke.

GLAVA 45

A kad stanete dijeliti zemlju u na{ljedstvo, prinesite prinos Gospodu, svet dio od zemlje, u du`inu dvadeset i pet tisu}a lakata, i u {irinu deset tisu}a, to neka bude sveto po svijem me|ama svojim unaokolo.

45:2 Od toga neka bude za svetinju pet stotina lakata u du`inu i pet stotina u {irinu, ~etvrtasto ot-svuda, i pedeset lakata unaokolo za podgra|a.

45:3 Po toj mjeri izmjeri u du`inu dvadeset i pet tisu}a i u {irinu deset tisu}a, i tu neka bude svetinja i svetinja nad svetinjama.

45:4 To neka bude svet dio od zemlje sve{tenicima, koji slu`e u svetinji, koji pristupaju da slu`e Gospodu, i neka im bude mjesto za ku}e i sveto mjesto za svetinju.

45:5 A dvadeset i pet tisu}a lakata u du`inu i deset tisu}a u {irinu neka bude Levitima koji slu`e u domu u dr`avu s dvadeset klijeti.

45:6 I gradu podajte dostojanje pet tisu}a lakata u {irinu i dvadeset i pet tisu}a u du`inu prema svetom dijelu; to neka je za sav dom Izrailjev.

45:7 A knezu neka bude s obje strane svetoga dijela i dostojanja gradskoga pred svetijem dijelom i pred gradskim dostojanjem, sa zapadne strane na zapad i s isto~ne strane na istok, a du`ina da bude prema svakom od tih dijelova od zapadne me|e do isto~ne me|e.

45:8 Ta zemlja da mu je dostojanje u Izrailju, da vi ne otimaju knezovi moji od naroda mojega, nego ostalu zemlju da dadu domu Izrailjevu po plemenima njihovijem.

45:9 Ovako veli Gospod Gospod: dosta je, knezovi Izrailjevi; pro|ite se nasilja i otimanja, i tvorite sud i pravdu, i skinite te{ke poslove svoje s mogega naroda, govori Gospod Gospod.

45:10 Mjerila da su vam prava, i efa prava, i vat prav.

45:11 Efa i vat da su jedne mjere, da vat bere desetinu homora, i efa desetinu homora; mjera da im je prema homoru.

45:12 I sikal da je dvadeset gera, a mina da vam je dvadeset sikala, dvadeset i pet sikala, i petnaest sikala.

45:13 Ovo je prinos {to }ete prinositi: {estina efe od homora p{enice, tako i od je~ma dajite {estinu efe od homora.

45:14 A za ulje je uredba ova: vat je mjera za ulje; desetina vata od jednoga kora, koji je humor od deset vata, jer je deset vata humor.

45:15 A od sitne stoke jedno od dvije stotine s dobrih pasi{ta sinova Izrailjevijeh za dar i za `rtvu paljenicu i za `rtvu zahvalnu, da se ~ini o~i{e-nje za njih govori Gospod Gospod.

45:16 Sav narod zemaljski da daje ovaj prinos knezu Izrailjevu.

45:17 A knez je du`an davati `rtve paljenice s darom i naljevom na praznike i na mladine i u subote, o svijem svetkovinama doma Izrailjeva; on neka prinosi `rtvu za grijeh s darom i `rtvu paljenicu i zahvalnu da ~ini o~i{e-nje za dom Izrailjev.

45:18 Ovako veli Gospod Gospod: prvoga dana prvoga mjeseca uzmi junca zdrava, i o~isti svetinju njim.

45:19 I neka sve{tenik uzme krvi od te `rtve za grijeh, i poma`e njom dovratnike na domu i ~etiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike od vrata na unutra{njem trijemu.

45:20 Tako u~ini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji zgrije{i iz neznanja i za prostoga; tako }ete o~istiti dom.

45:21 Prvoga mjeseca ~etnaestoga dana da vam je pasha, praznik sedam dana, hljebovi prijesni da se jedu.

45:22 I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod zemaljski junca na `rtvu za grijeh.

45:23 A za sedam dana praznika neka prinosi na `rtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i sedam ovnova zdravijeh na dan, za onijeh sedam dana, i na `rtvu za grijeh jarca na dan.

45:24 I za dar po efu na junca i efu na ovna neka prinosi, i in ulja na svaku efu.

45:25 Sedmoga mjeseca petnaestoga dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam dana i `rtvu za grijeh i `rtvu paljenicu i dar i ulje.

GLAVA 46

Ovako veli Gospod Gospod: vrata unutra{nje-ga trijema, koja gledaju na istok, neka su zatvorena u {est dana te`atnijeh, a u subotu neka se otvaraju, i na dan mladine neka se otvaraju.

46:2 I knez neka do|e kroz trijem od vrata spo-lja{njih, i neka stane kod dovratnika, a sve{tenici neka prinesu njegovu `rtvu paljenicu i `rtvu zahvalnu, i on pokloniv se na pragu neka otide, a vrata da se ne zatvoraju do ve~era.

46:3 I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istijem vratima u subote i na mladine.

46:4 A `rtva paljenica, {to }e prinositi knez Gospodu subotom, bi)e {est jaganjaca zdravijeh i ovan zdrav;

46:5 A dar efa na ovna, a na jaganjce dar koliko mu ruka mo`e, i in ulja na efu;

46:6 A o mladini da bude junac zdrav, i {est jaganjaca i ovan, sve zdravo;

46:7 I dar da prinese efu na junca i efu na ovna, a na jaganjce koliko mu mo`e ruka, i ulja in na efu.

46:8 A knez kad ide, neka ide kroz trijem od vrata, i istijem putem neka odlazi.

46:9 A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o praznicima, ko u|e na sjeverna vrata da se pokloni, neka izlazi na ju`na vrata; a ko u|e na ju`na vrata, neka izlazi na sjeverna vrata; neka se ne vra-

}a na vrata na koja u|e, nego neka izlazi na ona koja su nasuprot.

46:10 A knez s njima neka ulazi kad oni ulaze, i neka izlazi kad oni izlaze.

46:11 I o praznicima i o svetkovinama dar neka je efa na junca, i efa na ovna, a na jaganjce koliko mu ruka dade, a ulja in na efu.

46:12 A kad knez prinosi dragovoljnu `rtvu, paljenicu ili zahvalnu, od svoje volje Gospodu, tada neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, i neka prinese `rtvu svoju paljenicu i zahvalnu, kako ~ini subotom; potom neka izide, i vrata neka se zativore kad izide.

46:13 I prinosi svaki dan Gospodu na `rtvu paljenicu jagnje od godine zdravo; svako jutro prinosi ga.

46:14 I dodaj na nj dar svako jutro {estinu efe i ulja tre}inu ina, da se pokropi bijelo bra{no; to je vazda{nji dar Gospodu uredbom vje~nom.

46:15 I tako neka prinose jagnje i dar i ulje sva-ko jutro, `rtvu paljenicu svagda{nju.

46:16 Ovako veli Gospod Gospod: ako knez da dar kome sinu svom od svojega na{ljedstva, neka bude sinovima njegovijem, njihovo je dostojanje.

46:17 Ako li da dar od svojega na{ljedstva kome služi svojemu, neka mu bude do godine oprosne, a onda neka se vrati knezu, jer je njegovo na{ljedstvo, sinovima njegovijem neka bude.

46:18 I knez da ne uzima narodu ni{ta od na{ljedstva tjeraju}i ih s njihova na{ljedstva; od svojega dostojanja neka daje sinovima svojim na{ljedstvo da se ne razgoni moj narod, niko sa svojega na{ljedstva.

46:19 Potom me odvede kroz ulaz koji je pokraj vrata u svete klijeti sve{teni-ke koje gledaju na sjever, i gle, ondje bija{e neko mjesto u dnu prema zapadu.

46:20 I re~e mi: ovo je mjesto gdje }e sve{tenici variti prinos za krivicu i za grijeh, gdje }e pe}i dar da ne iznose u spolja{nji trijem i narod posve}uju.

46:21 Tada me izvede u spolja{nji trijem, i provede me u ~etiri ugla od trijema, i gle, u svakom uglu od trijema bija{e trijem.

46:22 U ~etiri ugla od trijema bijahu trijemovi s dimnjacima, u du`inu od ~etrdeset lakata, a u {irinu od trideset lakata, sva ~etiri na uglovima bijahu jedne mjere.

46:23 U njima ~etirma bje{e zid unaokolo, a pod tijem zidom bijahu ognji{ta svuda unaokolo.

46:24 I re~e mi: ovo su kuhinje, gdje }e `rtve narodne kuhati koji slu`e domu.

GLAVA 47

Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izla`a{e ispod praga od doma k istoku, jer lice domu bija{e prema istoku; i voda tecija{e dolje s desne strane doma, s ju`ne strane oltara.

47:2 Potom me izvede vratima sjevernijem, i provede me okolo spolja{njim putem k spolja{njim vratima, putem koji gleda na istok, i gle, voda tecija{e s desne strane.

47:3 I kad ~ovjek izide na istok s mjerom u ruci, izmjeri tisu}u lakata, i prevede me preko vode, i voda bija{e do gle`anja.

47:4 Potom opet izmjeri tisu}u lakata, i prevede me preko vode, a voda bje{e do koljena; opet izmjeri tisu}u lakata, i prevede me, a voda bje{e do pojasa.

47:5 I opet izmjeri tisu}u lakata, i posta rijeka, koje ne mogoh prije}i, jer voda ustade da treba{e plivati, posta rijeka koja se ne mo`e pregaziti.

47:6 Tada mi re~e: vidje li, sine ~ovje-ji? I odvede me i povrati me na brijeg rijeci.

47:7 A kad se vratih, gle, po brijegu rijeci vrlo mnogo drva otud i odovud.

47:8 I re~e mi: ova voda te~e u Galileju prvu, i spu{ta se u polje, i utje~e u more, i kad do|e u more, njegova }e voda postati zdrava.

47:9 I sve `ivotinje {to se mi~u kuda god do|e ove rijeke, bi}e `ive i bi}e veliko mno{tvo riba, jer kad do|e ova voda onamo, druga }e postati zdrava, i sve }e biti `ivo gdje ova rijeka do|e.

47:10 I ribari }e stajati kraj njega od Engada do En-Eglaima i razapinjati mre`e; i bi}e riba svakojakih vrlo mnogo kao u velikom moru.

47:11 A bare njegove i glibovi ne}e biti zdravi, nego }e ostati slani.

47:12 A kraj rijeke po brijegu otud i odovud ra{-}e drveta svakojaka rodna, kojima li{}e ne}e opadati niti }e roda na njima nestajati; svakoga }e mjeseca ra|ati nov rod, jer joj voda te-e iz svetinje; zato }e rod njihov biti za jelo i li{}e njihovo za lijek.

47:13 Ovako veli Gospod Gospod: ovo su me|e u kojima }ete naslijediti zemlju po dvanaest plemena Izrailjevijeh: Josifu dva dijela.

47:14 Naslijedi}ete je kako jedan tako drugi, za koju podigoh ruku svoju da }u je dati ocima va{im; i pripa{}e vam ta zemlja u na{ljedstvo.

47:15 Ovo je dakle me|a zemlji: na sjevernoj strani od velikoga mora na Etlon kako se ide u Se-dad,

47:16 Emat, Virota, Sivrajim, koji je izme|u me|e Dama{tanske i me|e Ematske, Asaratihon, koji je na me|i Avranskoj.

47:17 Tako }e biti me|e od mora Asarenan, me|a Dama{tanska i sjeverna strana na sjever, i me|a Ematska; to je sjeverna strana.

47:18 A isto~nu stranu izmjerite od Avrana i od Damaska i od Galada i od zemlje Izrailjeve na Jordanu, od te me|e do mora isto~noga. I to je isto~na strana.

47:19 A ju`na strana prema jugu od Tamara do vode Merive u Kadisu, du` potoka do velikoga mora. I to je ju`na strana prema jugu.

47:20 A zapadna }e strana biti veliko more, od te me|e do prema ulasku u Emat; to je zapadna strana.

47:21 I razdijelite tu zemlju me|u se po plemenima Izrailjevijem.

47:22 A razdijelite je u na{ljedstvo me|u se i me|u inostrance koji se bave me|u vama, koji bi izrodili sinove me|u vama, i oni neka su vam kao domorodac me|u sinovima Izrailjevijem, s vama neka dobiju na{ljedstvo me|u plemenima Izrailjevijem.

47:23 I u kom se plemenu inostranac bavi, u onom mu podajte na{ljedstvo, govori Gospod Gospod.

GLAVA 48

A ovo su imena plemenima. Od kraja prema sjeveru, uz put Etlonski kako se ide u Emat i Asarenan, na me|u Dama{tansku na sjever pokraj Emata, od isto~ne strane do zapadne, Danovo, jedno.

48:2 A uz me|u Danovu, od isto~ne strane do zapadne, Asirovo, jedno.

48:3 A uz me|u Asirovu, od isto~ne strane do zapadne, Neftalimovo, jedno.

48:4 A uz me|u Neftalimovu, od isto~ne strane do zapadne, Manasijino, jedno.

48:5 A uz me|u Manasijinu, od isto~ne strane do zapadne, Jefremovo, jedno.

48:6 A uz me|u Jefremovu, od isto~ne strane do zapadne, Ruvimovo, jedno.

48:7 A uz me|u Ruvimovu, od isto~ne strane do zapadne, Judino, jedno.

48:8 A uz me|u Judinu, od isto~ne strane do zapadne, neka bude prinos {to }ete prinijeti, dvadeset i pet tisu}a lakata u {irinu, a u du`inu kao koji drugi dio, od isto~ne strane do zapadne, i svetinja da bude usred njega.

48:9 Prinos koji }ete prinijeti Gospodu, neka bude od dvadeset i pet tisu}a lakata u du`inu i od deset tisu}a u {irinu.

48:10 I taj }e sveti prinos biti sve{tenicima, sa sjevera dvadeset i pet tisu}a lakata u du`inu, a sa zapada deset tisu}a u {irinu, i s istoka deset tisu}a u {irinu, a s juga dvadeset i pet tisu}a u du`inu; i svetinja Gospodnja da bude usred njega.

48:11 To }e biti sve{tenicima posve}enijem izme|u sinova Sadokovijeh koji dr`a{e {to sam naredio da se dr`i i ne za|o{e kao drugi Leviti, kad za|o{e sinovi Izrailjevi.

48:12 Njihov }e biti sveti prinos od zemlje, svetinja nad svetinjama, uz me|e Levitske.

48:13 A Leviti da imaju uz me|e sve{teni~ke dvadeset i pet tisu}a lakata u du`inu, i deset tisu}a u {irinu; sva du`ina da bude dvadeset i pet tisu}a, a {irina deset tisu}a.

48:14 A od toga ni{ta da ne prodaju ni promijenjuju, ni da prenose prvina zemaljskih, jer je svetinja Gospodu.

48:15 A pet tisu}a lakata {to ostaje u {irinu prema dvadeset i pet tisu}a bi}e mjesto posve}eno, za grad, za naselje, i za podgra|a, i grad da bude usred njega.

48:16 A ovo da mu je mjera: sa sjeverne strane ~etiri tisu}e i pet stotina lakata, i s ju`ne strane ~etiri tisu}e i pet stotina, i s isto~ne strane ~etiri tisu}e i pet stotina, i sa zapadne strane ~etiri tisu}e i pet stotina.

48:17 I podgra|e }e biti dvjesta i pedeset lakata sa sjevera, i dvjesta i pedeset s juga, i dvjesta i pedeset s istoka, i dvjesta i pedeset sa zapada.

48:18 A {to ostane u du`inu prema svetom prinosu, deset tisu}a lakata na istok i deset tisu}a na zapad prema svetom prinosu, od toga dohodak neka bude hrana slugama gradskim.

48:19 A sluge koje }e slu`iti gradu bi}e iz svih plemena Izrailjevijeh.

48:20 Sav ovaj prinos, dvadeset i pet tisu}a lakata uz dvadeset i pet tisu}a, ~etvrtast, prinije}e u prinos sveti za dostojanje gradu.

48:21 A {to ostane s obje strane svetom prinosu i dostojanju gradskom, prema dvadeset i pet tisu}a lakata prinosa do me|e isto~ne, i sa zapada prema dvadeset i pet tisu}a lakata du` zapadne me|e prema dijelovima, to da je kne`evo; tako }e sveti prinos i svetinja doma biti u srijedi.

48:22 A od dostojanja Levitskoga i od dostojanja gradskoga, usred onoga {to je kne`evo, izme|u me|e Judine i me|e Venijaminove, da je kne`evo.

48:23 A ostala plemena bi}e: od isto~ne strane do zapadne strane, Venijaminovo, jedno;

48:24 A uz me|u Venijaminovu, od isto~ne strane do zapadne, Simeunovo, jedno;

48:25 A uz me|u Simeunovu, od isto~ne strane do zapadne, Isaharovo, jedno;

48:26 A uz me|u Isaharovu, od isto~ne strane do zapadne, Zavulonovo, jedno;

48:27 A uz me|u Zavulonovu, od isto~ne strane do zapadne, Gadovo, jedno;

48:28 A uz me|u Gadovu s ju`ne strane, na jug, me|a je od Tamara do vode Merive u Kadisu, du` potoka do velikoga mora.

48:29 To je zemlja koju }ete `drijebom razdijeliti plemenima Izrailjevijem u na{ljedstvo, i to su im dijelovi, govori Gospod Gospod.

48:30 A ovo su krajevi gradu: sa sjeverne strane ~etiri tisu}e i pet stotina lakata da bude mjera;

48:31 A vrata gradska da se nazovu imenima plemena Izrailjevijeh, troja vrata sa sjevera; jedna vrata Ruvimova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva;

48:32 I s isto~ne strane ~etiri tisu}e i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Josifova, jedna vrata Venijaminova, jedna vrata Danova;

48:33 I s ju`ne strane ~etiri tisu}e i pet stotina lakata da bude mjera, i troja vrata: jedna vrata Simeunova, jedna vrata Isaharova, jedna vrata Zavulonova;

48:34 Sa zapadne strane ~etiri tisu}e i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Gadova, jedna vrata Asirova, jedna vrata Neftalimova.

48:35 Unaokolo }e biti osamnaest tisu}a lakata, a ime }e gradu od toga dana biti: Gospod je tu.